

การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้าน
ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

นางสาวธราทิพย์ พุ่มชุมพล

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF INDICATORS OF GOOD HOMEWORK AND INFLUENCE OF
HOMEWORK ON STUDENT ACHIEVEMENT

Miss Tharathip Phumchumphon

สถาบันวิทยบริการ

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Educational Research

Department of Educational Research and Psychology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

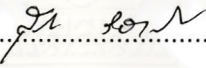
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของกรรบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน
โดย นางสาวธรราทิพย์ พุ่มขุมพล
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร. เพ็ญใจ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล วงษ์วานิช)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อวยพร เรืองตระกูล)

สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธรรมาทิพย์ พุ่มชุมพล: การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน.(DEVELOPMENT OF INDICATORS OF GOOD HOMEWORK AND INFLUENCE OF HOMEWORK ON STUDENTS ACHIEVEMENT) อ. ที่ปรึกษา: ผศ.ดร.สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา, 198 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)วิเคราะห์องค์ประกอบของการบ้าน 2)พัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดีและ 3) ศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน โดยศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพจากการศึกษาพหุกรณีครูที่มีการปฏิบัติการให้การบ้านที่ดีจำนวน 4 คน และการสนทนากลุ่ม แล้วศึกษาเชิงปริมาณด้วยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างครูและนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 217 คน และ 407 คน ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ โดยวิธีสกัดองค์ประกอบหลักและหมุนแกนองค์ประกอบแบบตั้งฉากด้วยวิธีเวรีแมกซ์ และการวิเคราะห์หัตถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. องค์ประกอบการบ้านมี 11 องค์ประกอบ คือ 1) จุดประสงค์ 2) รูปแบบของกิจกรรม 3) ลักษณะของงาน 4) ทักษะที่ใช้ 5) กำหนดส่ง 6) ความสมัครใจ 7) ปริมาณ 8) การวางแผน 9) วิธีการให้ 10) การกำกับติดตาม และ 11) การใช้ประโยชน์
2. ลักษณะร่วมของตัวบ่งชี้การบ้านที่ดีในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา คือ 1) ครูวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนของนักเรียนเพื่อนำมากำหนดการบ้าน 2) ครูตรวจการบ้านโดยวินิจฉัยและแก้ไขข้อผิดพลาด และ 3) ครูให้คะแนนการบ้านที่ส่งทุกครั้ง
3. ลักษณะเฉพาะของการบ้านที่ดีในแต่ละวิชา มีดังนี้ วิชาคณิตศาสตร์ควรให้การบ้านในปริมาณน้อยแต่สม่ำเสมอ วิชาวิทยาศาสตร์และวิชาภาษาไทยควรให้การบ้านเน้นการฝึกปฏิบัติ ส่วนวิชาสังคมศึกษาควรให้การบ้านโดยเน้นการค้นคว้านอกห้องเรียน
4. กระบวนการให้การบ้านประกอบด้วย "การให้การบ้าน" "การทำกรบ้าน" "การตรวจการบ้าน" และ "การให้คะแนนการบ้าน" มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์(34.4%) วิทยาศาสตร์ (26.2%) ภาษาไทย(20.5%) และสังคมศึกษา(9.7%) ครูที่มีการปฏิบัติที่ดีในการให้การบ้าน เชื่อว่าการบ้านสร้างโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนบทเรียน ฝึกฝนทักษะการเรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ภาควิชา.....วิจัยและจิตวิทยาการศึกษา.....
สาขาวิชา.....วิจัยการศึกษา.....
ปีการศึกษา.....2549.....

ลายมือชื่อนิสิต.....ธรรมาทิพย์ พุ่มชุมพล
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....สิริพันธ์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4684228327: MAJOR EDUCATIONAL RESEARCH

KEY WORDS: INDICATORS/ GOOD HOMEWORK / ACADEMIC ACHIEVEMENT

THARATHIP PHUMCHUMPHON: DEVELOPMENT OF INDICATORS OF GOOD HOMEWORK AND INFLUENCE OF HOMEWORK ON STUDENT ACHIEVEMENT.

THESIS ADVISOR: ASST. PROF. SIRIPAARN SUWANMONKHA, Ph.D., 198 PP.

The research objective were (1) to analyze component of homework (2) to develop indicators for good homework and to study effect of homework on students' learning achievement. Using a mixed method approach, The study composed of a multiple case study of 4 good practice teachers, a focus group discussion of 8 teachers and 8 students and a survey 217 teachers and 406 grade 7 to 9 students. A content analysis and multiple regression analysis were used to analyze the data.

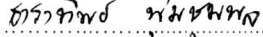
Research finding:

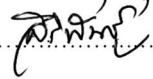
1. A homework composed of 11 factors. There were objective, activity model, task characteristic, learning skills, dateiine, willingness, quantity, planning, assignment methods, monitoring and utilization.

2. Three common indicators of good homework in Mathematics, Science, Thai language, Social study subjects were (1) the teacher analyzed students learning problems for designing the homework. (2) The teacher diagnosed and corrected the homework. (3) Every homework was counted as a part of final evaluation.

3. There were specific indicators of good homework in each subject as follow. Mathematics homework should be short but often. Homework in Sciences and Thai language subject should emphasize in practice and homework in Social study subject should emphasize in exploring data from library and community

4. The homework procedure which compose of "assignment" "doing" "correcting" and "grading" was statistical predicted learning achievement in Mathematics (34.4) , Sciences (26.2) , Thai language (20.5) and Social study (9.7). Teacher who were good in practicing homework teachers believe that homework created opportunity for student to reflect on lesson improve learning skill and application of knowledge.

Department.....Educational Research and Psychology.....Student's signature.....

Field of Study..... Educational Research.....Advisor's signature.....

Academic year.....2006.....

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สิริพันธ์ สุวรรณมรรคา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาใช้เวลาให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ให้ทุนสนับสนุนในการทำวิทยานิพนธ์ รวมทั้งขอบคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการทุกชิ้นที่ผู้วิจัยใช้ในการศึกษาค้นคว้าจนเกิดเป็นวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร. สุวิมล ว่องวานิช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อวยพร เรืองตระกูล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ คณะครูอาจารย์ ที่กรุณาใช้เวลาในการให้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัย ขอขอบคุณพ่อไพรวัลย์ พุ่มชุมพลและคุณแม่โสภิต พุ่มชุมพล พี่สาวและพี่ชาย รวมถึงพี่ เพื่อน และน้อง ๆ ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา และเพื่อนเก่าทุกคนที่คอยให้กำลังใจ ความช่วยเหลือ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาอยู่เสมอ อาทิ คุณชยุตม์ ภิรมย์สมบัติ คุณวัชรภรณ์ เชื้อนวัง คุณอภิยศ อารีสกุลกิจ คุณเนาวรัตน์ นุชา คุณนงลักษณ์ กำจัดภัย คุณพนารัตน์ แซ่มชื่นและคุณสุกัญญา พงษ์สุกรี ตลอดจนทุกๆ ท่าน ที่มีได้กล่าวนามมา ณ ที่นี้ ที่มีส่วนช่วยให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ

บทที่

1. บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4

2. รายงานเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบ้าน.....	5
ตอนที่ 2 ความหมาย ความสำคัญ และแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้.....	16
ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงคุณภาพ.....	35
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
การวิจัยเชิงปริมาณ.....	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	50
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	58
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

บทที่	หน้า
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	63
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ.....	84
ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	144
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย.....	155
อภิปรายผลการวิจัย.....	157
ข้อเสนอแนะ	158
รายการอ้างอิง.....	162
ภาคผนวก.....	165
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	198

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
2.1	ลักษณะของการบ้านที่มอบหมาย.....	10
2.2	ตัวแปรต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการของการบ้าน.....	16
2.3	งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้.....	26
3.1	จำนวนและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน.....	36
3.2	รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม.....	41
3.3	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูและนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย.....	50
3.4	ค่าดัชนีของแบบสอบถามลักษณะของการบ้านที่ดี.....	52
3.5	ค่าดัชนีของแบบสอบถามอิทธิพลของการบ้าน.....	55
3.6	ตารางโครงสร้างและจำนวนข้อแบบสอบถามลักษณะของการบ้านที่ดี.....	56
3.7	ตารางโครงสร้างและจำนวนข้อแบบสอบถามอิทธิพลของการบ้าน.....	56
3.8	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของครู).....	57
3.9	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของนักเรียน)	56
3.10	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของนักเรียน)	58
3.11	จำนวนกลุ่มตัวอย่างครู จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและอัตราการตอบกลับ.....	59
3.12	จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและอัตราการตอบกลับ	60
4.1	ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์ลักษณะของการบ้านที่ดี.....	72
4.2	ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์ลักษณะของการบ้านที่ดีจากกรณีศึกษา และการสนทนากลุ่ม.....	78
4.3	จำนวนและร้อยละของภูมิหลังกลุ่มตัวอย่างครู.....	84
4.4	จำนวนและร้อยละของภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน.....	85
4.5	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ ลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีของครู.....	86
4.6	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ ลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีของครู.....	89
4.7	ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีของครู.....	92

ตาราง	หน้า
4.8 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะ ของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่ดีของครู.....	95
4.9 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีของนักเรียน.....	98
4.10 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีของนักเรียน.....	101
4.11 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีของนักเรียน.....	104
4.12 คำมีชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่ดีของนักเรียน.....	107
4.13 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาคณิตศาสตร์.....	125
4.14 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์.....	128
4.15 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาภาษาไทย.....	131
4.16 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาสังคมศึกษา.....	135
4.17 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาคณิตศาสตร์.....	139
4.18 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาภาษาไทย.....	139
4.19 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาวิทยาศาสตร์.....	140
4.20 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาสังคมศึกษา.....	141
4.21 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีทั้ง 4 วิชา.....	142
4.22 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาสังคมศึกษา.....	147
4.23 ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายเพื่อหาอิทธิพลของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา.....	147
4.24 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาวิทยาศาสตร์.....	148

ตาราง	หน้า
4.25 ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายเพื่อหาอิทธิพลของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์.....	148
4.26 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาภาษาไทย.....	149
4.27 ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายเพื่อหาอิทธิพลของการบ้านวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย.....	149
4.28 ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....	150
4.29 ผลการวิเคราะห์ถดถอยอย่างง่ายเพื่อหาอิทธิพลของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์.....	150
4.30 ผลการเปรียบเทียบอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชา.....	151
4.31 อิทธิพลของการบ้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ.....	177

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
2.1 กรอบมโนทัศน์ลักษณะของการบ้านที่ดี.....	34
3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย.....	62

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 มาตรา 22 ระบุไว้ว่า ผู้เรียนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนของทุกสถานศึกษาต้องยึดหลักดังกล่าวและจะต้องมีการร่วมมือกัน ในทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษา บ้านหรือชุมชน ซึ่งมาตราที่ 24 ได้กำหนดว่า การจัดการ กระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของดำเนินการ ดังนี้ จัดสาระและ กิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง บุคคลและจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและสถานที่ มีการประสานความร่วมมือระหว่างบิดา มารดา ผู้ปกครองและบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (สำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา, 2542)

ซึ่งจากแนวทางการจัดการศึกษาดังกล่าว จะเห็นว่าในยุคของการปฏิรูปการศึกษา โลก ในปัจจุบันจึงเป็นโลกแห่งการเรียนรู้ อนาคตของเด็กๆจะต้องมีการเรียนรู้จากทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน สำหรับการเรียนรู้ในห้องเรียนนั้น สถานศึกษาและครูจะมีบทบาทสำคัญ ส่วนการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน บ้านและชุมชนจะเข้ามามีบทบาทสำคัญ ซึ่งองค์ประกอบที่ สำคัญยิ่งประการหนึ่งนั่นก็คือ การบ้าน เนื่องด้วยกระบวนการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่อง มนุษย์เกิดการเรียนรู้ได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ การเรียนรู้ในโรงเรียนของนักเรียนอาจไม่เพียงพอ ดังนั้นจึงควรจัดประสบการณ์ให้นักเรียนได้ทำที่บ้านเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น นั่นก็คือการ ให้การบ้าน ซึ่งนอกจากจะทำให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ความเข้าใจจากการเรียนในชั้นแล้ว การบ้านยังส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นตัวของตัวเองและฝึกให้นักเรียนมี ความรับผิดชอบ การบ้านจึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งในการจัดการเรียนรู้ (Instructional Strategy) ที่ได้รับ อิทธิพลจากหลายๆปัจจัย ทั้งจากสถานศึกษา ครู นักเรียน บ้านและชุมชน

การให้การบ้านเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างหนึ่ง ผลจากการทำการบ้านจะ บอกให้ผู้สอนทราบว่า ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนที่เรียนไปแล้วหรือไม่ ถ้าผู้เรียนทำการบ้านไม่ค่อยได้ ก็แสดงให้เห็นว่าผู้สอนจะต้องทบทวนบทเรียนใหม่ การบ้านของนักเรียนจะเป็นสิ่งที่เชื่อมโยง ระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครองเข้าด้วยกัน เพราะครูเป็นผู้มอบหมายงานให้นักเรียนทำและ

คอยตรวจงาน ส่วนผู้ปกครองก็มีหน้าที่ต้องดูแลเด็กเตือนตลอดจนช่วยเหลือให้นักเรียนทำการบ้าน ซึ่งปัญหาจากเรื่องการบ้านจะไม่เกิดขึ้น ถ้ามีการคำนึงถึงปัจจัยต่างๆไม่ว่าจะเป็นปริมาณของ การบ้าน ความยากง่ายหรือระดับความสามารถของนักเรียน (ประนอม สุรัสวดี, 2528; อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์, 2533; เพชรรัตน์ สัมภวะผล, 2540)

สำหรับรูปแบบของการบ้านที่จะก่อให้เกิดการเรียนรู้ นั้น มีรูปแบบที่แตกต่างกันออกไป คือ แบบแรก การบ้านเป็นแบบฝึกหัด จะให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะใหม่ๆและทบทวนความรู้ที่มีอยู่ การบ้านลักษณะนี้จะมีประสิทธิภาพมาก ถ้าครูประเมินอย่างรอบคอบ โดยคำนึงถึง ความสามารถและพื้นฐานที่ต่างกันของเด็ก แบบที่สอง การบ้านต้องค้นหาข้อมูล สิ่งที่นักเรียน จะได้รับจากการบ้านลักษณะนี้ คือ ได้เรียนรู้ว่าต้องทำอะไรจึงจะสามารถหาข้อมูลที่ต้องการ ได้และแบบที่สาม การบ้านที่ต้องขยายความรู้จะช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ การบ้านแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การประยุกต์เนื้อหาที่ได้เรียนมา(ธนาทิพ ฉัตรภูติ, 2544: 24-25)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆพบว่า การบ้านให้ผลกระทบต่อทั้งในเชิงบวกและ ในเชิงลบกับเด็ก ผลในเชิงบวกพบว่า เด็กที่ทำการบ้านจะมีคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าเด็กที่ไม่ทำ การบ้าน ซึ่งผลกระทบในเชิงบวกนั้นจะแตกต่างกันไปตามระดับชั้นของนักเรียน กล่าวคือ สำหรับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การทำการบ้านของพวกเขาจะส่งผลดีต่อตัวพวกเขา มากกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงสองเท่าและในทำนองเดียวกันนักเรียนใน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจะได้รับประโยชน์จากการทำการบ้านมากกว่าเด็กชั้นประถมศึกษา ถึงสองเท่าตัว เด็กมัธยมปลายที่ทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอจะมีระดับคะแนนที่สูงกว่าเด็กที่ไม่ได้ ทำการบ้าน ส่วนผลในเชิงลบ คือ เด็กจะเกิดความเครียดและเบื่อหน่ายในการเรียน (คูเปอร์, 2001)

ถึงแม้ว่าผลของการบ้านที่มีต่อเด็กจะไม่ใช่ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นทันทีทันใดโดยมีคะแนนมาเป็น เครื่องยืนยัน แต่การบ้านจะนำมาซึ่งศักยภาพของผู้เรียนในระยะยาว เพราะการทำการบ้านจะทำให้เด็กพัฒนาทักษะไปเรื่อยๆและเป็นการสร้างนิสัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการบ้านยังทำให้ผู้เรียน ได้สำรวจเนื้อหาที่เขาศึกษาในหลายๆด้านที่แตกต่างกัน (Quasins, 1984; Cooper, 2001)

ในประเทศไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525- 2540 พบว่ามีงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องของการบ้านอยู่ ไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่เกิดจากการมอบหมาย การบ้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านของผู้ปกครองและครู รวมไปถึงผลของการมอบหมาย การบ้านในวิชาต่างๆ และเป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับประถมศึกษา สำหรับงานวิจัย ที่เกี่ยวกับผลของการให้การบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์ (2533) ได้ศึกษาไว้ แต่เป็นการศึกษาในระดับประถมศึกษาเท่านั้น แต่จากการศึกษางานวิจัยทั้ง

ของไทยและต่างประเทศ พบว่า ในต่างประเทศจะมีงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการบ้านมากมายทั้งในเรื่องของประสิทธิภาพของการบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและความสำเร็จของผู้เรียน รวมถึงองค์ประกอบต่างๆที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบ้าน และเป็นการศึกษาในทุกระดับชั้น เพื่อจะได้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้เหมาะสม

ดังนั้นในปฏิรูปการศึกษา การบ้านจะเป็นกลยุทธ์ในการจัดการเรียนรู้ที่ได้มาตรฐานและสามารถนำมาพัฒนาผู้เรียนให้ได้บรรลุตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา จึงควรมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่เหมาะสมในแต่ละระดับชั้น รวมไปถึงอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย โดยเฉพาะนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งเป็นช่วงรอยต่อระหว่างวัยเด็กและวัยรุ่นและเป็นช่วงที่กำลังเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณลักษณะของการบ้านที่ดีขึ้น เพื่อนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการมอบหมายการบ้านให้กับผู้เรียน และเกิดผลในทางบวกกับผู้เรียน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำถามวิจัย

1. ลักษณะและองค์ประกอบการบ้านที่ดีมีอะไรบ้าง
2. ตัวบ่งชี้ลักษณะการบ้านที่ดีมีอะไรบ้าง
3. การบ้านมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้าน
2. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดี
3. เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การบ้านที่ศึกษาจะเป็นการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษาและใช้เฉพาะในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร
2. ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนและนักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3) ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร

3. ตัวแปรหลักในการวิจัยครั้งนี้ คือ ลักษณะของการบ้านที่ดี ในมุมมองของครูผู้สอนและของนักเรียน

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของการบ้านที่ดี หมายถึง ส่วนประกอบและกระบวนการของการบ้านที่ครูให้นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่างเหมาะสม อันเป็นแนวทางในการมอบหมายการบ้านอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ส่วนประกอบของการบ้าน หมายถึง ส่วนต่างๆที่ประกอบกันเป็นระบบการบ้านที่ครูมอบหมายให้กับผู้เรียน ได้แก่ จุดประสงค์ของการบ้าน รูปแบบของกิจกรรม ลักษณะของการทำการบ้าน ทักษะที่นำมาใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้านและปริมาณของการบ้าน

กระบวนการของการบ้าน หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการในการมอบหมายการบ้านให้นักเรียน ประกอบด้วย การวางแผนในการให้การบ้าน วิธีการให้การบ้าน การติดตามกำกับและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะของการบ้านที่ดีและสารสนเทศที่บ่งชี้ลักษณะการบ้านที่ดี อันจะเป็นประโยชน์สำหรับครูในการวางแผน ออกแบบ ดำเนินการและติดตามสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ทราบถึงอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อันจะช่วยให้เกิดความเข้าใจและร่วมมือของโรงเรียน ครูและผู้ปกครองในการพัฒนานักเรียน
3. ได้ระบบตัวบ่งชี้การบ้านที่ดีอันจะเป็นแนวทางต่อการวิจัยเพื่อพัฒนาการวัดทางการศึกษาในเรื่องอื่นๆต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ตอน คือ (1) แนวคิดเกี่ยวกับการบ้าน (2) แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนา ตัวบ่งชี้ และ (3) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 1 แนวคิดเกี่ยวกับการบ้าน

ความหมายของการบ้าน

Good (1973) ได้กล่าวว่า การบ้านหมายถึงงานหรือแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำเพื่อทบทวนความรู้ที่เรียนไปแล้วและเป็นการฝึกทักษะการใช้กฎหรือสูตรต่างๆ

ลำอาอง ลีหาพงษ์ และคณะ (2530) ให้ความหมายของการบ้านว่าเป็น กิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนตามข้อที่กำหนดตกลงร่วมกัน ระหว่างครูกับนักเรียนหรือเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเอง โดยความเห็นชอบของครูที่ส่งเสริมพัฒนาและเติมเต็มกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเกิดการเรียนรู้สูงสุด

กรมวิชาการ (2538) ให้ความหมายของการบ้านว่าเป็นกิจกรรมที่ครูมอบหมายให้นักเรียนทำนอกเวลาเรียนตามข้อที่กำหนดที่ตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน หรืออาจเป็นกิจกรรมที่นักเรียนคิดขึ้นเองโดยความเห็นชอบของครู การบ้านจัดเป็นกิจกรรมหนึ่งในกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาและเติมให้กิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่และบางครั้งยังเป็นการกำหนดประสบการณ์และความรู้ที่ไม่อาจหาได้ในชั้นเรียนหรืออีกนัยหนึ่งการเรียนรู้จากอาศัยการบ้านเป็นหลัก ส่วนการเรียนในชั้นเรียนนั้นเป็นส่วนเสริมหรือเป็นเพียงการจัดระบบความรู้ที่ได้มานอกชั้นเรียนก็ได้ การบ้านที่กล่าวถึงจึงอาจครอบคลุมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่โรงเรียนและอาจสัมพันธ์กับงานบ้าน งานอาชีพของผู้ปกครองและงานที่เกี่ยวข้องกับสาธารณะ ทั้งที่โรงเรียนที่ชุมชนและที่อื่นๆ ซึ่งงานเหล่านี้ต้องเสริมทักษะและประสบการณ์ตามจุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร

อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์ (2533) ให้ความหมายของการบ้านว่าเป็นงานที่ครูมอบหมายให้นักเรียนนำไปทำที่บ้านหรือนอกเวลาเรียนตามปกติ เพื่อทบทวนความรู้ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วจากโรงเรียน ซึ่งจะเป็นการฝึกให้เกิดความชำนาญในวิชาที่เรียนไป นักเรียนได้คิด ค้นคว้า และทำด้วยตนเอง อันเป็นการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถให้กับนักเรียน

ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ การบ้านจึงหมายถึงงานที่นักเรียนได้รับมอบหมายหรือเสนอ โดยได้รับมอบหมายจากครูเพื่อทำด้วยตนเองนอกเวลาเรียนปกติ อาจเป็นแบบฝึกหัด การฝึกทักษะ การคิด การค้นคว้าหรือการปฏิบัติอื่น ๆ ที่มีส่วนส่งเสริมการเรียนรู้ในเวลาเรียนเป็นไปได้ สูงสุด

ความสำคัญของการบ้าน

การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน แต่การมอบหมาย การบ้านต้องมีการวางแผนและประสานงานร่วมกันทุกฝ่ายอย่างมีระบบ โดยยึดความแตกต่าง ของนักเรียนเป็นสำคัญ เพื่อเสริมทักษะและประสบการณ์แก่นักเรียนให้ครบถ้วนตามจุดหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร เกิดประโยชน์กับผู้เรียนมากที่สุด มีผลกระทบทางลบกับครู นักเรียนและผู้ปกครองน้อยที่สุด

เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องเกิดได้ตลอดเวลาและสถานที่ ทั้งที่ โรงเรียน บ้านและชุมชน และไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ในแหล่งใดแหล่งหนึ่งโดยเฉพาะ อีกทั้งมี ข้อจำกัดหลายประการ เช่น ปริมาณของเนื้อหาและเวลาในการเรียนรู้ ความเพียงพอของวัสดุ อุปกรณ์ ความแตกต่างระหว่างบุคคลและสภาพแวดล้อมของนักเรียน เป็นต้น ดังนั้นการ มอบหมายการบ้านให้นักเรียนจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งให้นักเรียนได้ฝึกฝนตนเองเพิ่มเติม จากที่เรียนในชั้นเรียนมาแล้วหรือจากแหล่งอื่นเพื่อให้มีทักษะและประสบการณ์อย่างกว้างขวางอัน จะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2538: 1)

วัตถุประสงค์ของการให้การบ้าน

Strang (1960) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการให้การบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพยายาม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การทำงานอย่าง อีซระและมีความรับผิดชอบ
2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
3. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้นักเรียน นอกเหนือจากที่ได้รับในโรงเรียน
4. เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีการบูรณาการเนื้อหาให้นักเรียนนำไปใช้ได้

Hilgard (1981) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการบ้านไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยเสริมกระบวนการเรียนรู้ในแง่การทบทวนบทเรียน ฝึกทักษะและความเข้าใจ ในสิ่งที่ได้เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ฝึกการวิเคราะห์และสังเคราะห์
2. เพื่อช่วยเสริมประสบการณ์เรียนรู้ที่เรียนจากโรงเรียนให้กว้างขึ้น รู้จักศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเอง

3. เพื่อช่วยกระตุ้นความคิดริเริ่ม ปลูกฝังนิสัยการทำงานด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้ ทำให้กล้าตัดสินใจ

สําคาง ลีหาพงษ์ และคณะ (2530) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการให้การบ้านไว้ ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์จากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
 2. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
 3. เพื่อให้รู้จักตนเองเกี่ยวกับความถนัด ความสามารถ ความสนใจและข้อบกพร่องในการเรียนวิชานั้นๆ
 4. เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในสิ่งที่เรียนรู้และทำให้กล้าตัดสินใจ
 5. เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์
 6. เพื่อให้มีนิสัยรักการทำงาน มีความรับผิดชอบและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- จากการสังเคราะห์แนวคิดของนักการศึกษาจึงสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของการให้การบ้าน แบ่งเป็นเพื่อทบทวนความรู้เดิม เพื่อเตรียมบทเรียนใหม่ เพื่อการเพิ่มพูนความรู้และเพื่อการสรุปองค์ความรู้

ผลกระทบของการบ้าน

กรมวิชาการ (2538) ได้ทำการเสนอผลกระทบ ทั้งในเชิงบวกและลบของการทำการบ้านไว้ดังนี้

1. ผลกระทบในเชิงบวก

1.1 ผลกระทบต่อการเรียนแบบเฉียบพลัน

- 1) การจดจำในความรู้ต่างๆจะดียิ่งขึ้น
- 2) เพิ่มความเข้าใจมากยิ่งขึ้น
- 3) ส่งเสริมการคิดแบบมีวิจารณญาณ สร้างแนวคิดและกระบวนการในการรับข่าวสาร
- 4) การส่งเสริมหลักสูตรในการศึกษา

1.2 ผลกระทบต่อการเรียนแบบระยะยาว

- 1) สนับสนุนให้ผู้เรียนมีความต้องการที่จะใ้รู้เสมอ
- 2) ทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อโรงเรียน
- 3) ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมและทักษะการเรียนที่ดีขึ้น
- 4) ทำให้ผู้เรียนมีคุณธรรม ค่านิยมและจริยธรรมที่ดีงาม

1.3 ผลกระทบด้านอื่นๆ

- 1) มีความมุ่งมั่นมากยิ่งขึ้น
- 2) มีวินัยมากยิ่งขึ้น

- 3) มีความใฝ่รู้มากยิ่งขึ้น
- 4) สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ดียิ่งขึ้น

1.4 ผลกระทบต่อผู้ปกครองและการมีส่วนร่วม

สร้างความพึงพอใจให้ผู้ปกครองและมีส่วนร่วมในโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ผลกระทบในเชิงลบ

2.1 สภาพอึดอัด

- 1) ไม่สนใจเนื้อหาในการเรียน
- 2) เกิดความเหนื่อยล้าทั้งกายและใจ

2.2 ปฏิเสธที่จะร่วมการใช้เวลาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ

- 1) ความกดดันที่จะทำงานให้เสร็จและประพฤติดันไม่ดี
- 2) การรบกวนโดยผู้ปกครอง
- 3) ไม่เข้าใจในบทเรียนต่างๆ

2.3 การไม่ซื่อสัตย์

- 1) ลอกงานเพื่อน
- 2) เป็นภาระพึ่งพาผู้อื่น

2.4 เพิ่มช่องว่างระหว่างผู้ที่ประสบผลสำเร็จและประสบความล้มเหลว

ดังนั้น ผลกระทบของการบ้านจะมีทั้งเชิงบวกและเชิงลบ สำหรับผลกระทบในเชิงบวกคือ ทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมและทักษะทางการเรียนที่ดีขึ้น สามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง ใฝ่รู้ อย่างสม่ำเสมอและฝึกความมีระเบียบวินัย ส่วนผลกระทบในเชิงลบจะทำให้นักเรียนเกิดความอ่อนล้าทั้งกายและใจ มีความกดดันที่จะทำงานให้เสร็จและเพิ่มช่องว่างระหว่างนักเรียนที่ทำการบ้านสำเร็จและนักเรียนที่ประสบความล้มเหลวในการทำการบ้าน

ประโยชน์ของการบ้าน

จากเอกสารเกี่ยวกับแนวทางการมอบหมายการบ้านให้นักเรียน(กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2538: 9-10) ได้ระบุถึงประโยชน์ของการให้การบ้าน ดังนี้

ประโยชน์ต่อนักเรียน

1. ได้พัฒนาความคิดอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ
2. ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
3. ได้สำรวจและพัฒนาตนเองในด้านความรอบรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจ

สนใจ

4. ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

5. ปลูกฝังความมีระเบียบ ความรับผิดชอบและความเสียสละ
ประโยชน์ต่อผู้ปกครอง

1. ลดความวิตกกังวลในเรื่องความประพฤติ
2. ทราบพัฒนาการและข้อบกพร่องทางการเรียน
3. เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครู นักเรียนและผู้ปกครอง

ประโยชน์ต่อครูผู้สอน

1. ช่วยเสริมให้แผนการสอนของครูเป็นระบบและครบถ้วน
2. เป็นเครื่องมือช่วยจำแนกความแตกต่างของนักเรียนเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียน
3. ทราบผลการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

จึงสรุปได้ว่า การบ้านจะเกิดประโยชน์ต่อทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนักเรียน ครูผู้สอนและผู้ปกครอง คือ ทำให้นักเรียนพัฒนาตนเองในด้านความรอบรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจและเป็นการปลูกฝังความมีระเบียบวินัย การบ้านยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยครูจำแนกความแตกต่างของนักเรียนเพื่อกำหนดวิธีสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนและทำให้ผู้ปกครองทราบถึงพัฒนาการของนักเรียนและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านและโรงเรียน

ลักษณะการบ้านที่ดี

สุวรรณา เขี่ยมชีรางกุล (2528) ได้ประมวลแนวคิดที่สอดคล้องกับนักการศึกษาในเรื่องของลักษณะการบ้านที่ดี ดังนี้

1. มีความยากง่ายและปริมาณพอเหมาะกับความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. เป็นงานที่นักเรียนได้เรียนรู้มาก่อนหรือมีความต่อเนื่องกับวิชาที่เรียนและเหมาะสมกับความรู้ของนักเรียน

3. มีลักษณะท้าทายเหมาะกับความสนใจของนักเรียน

4. เป็นกิจกรรมที่นักเรียนพอใจมีความกระตือรือร้นที่จะทำ

กรมวิชาการ (2538) กำหนดลักษณะสำคัญของการบ้านที่ดี ดังนี้

1. ตรงตามหลักการ จุดหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร
2. สัมพันธ์และสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและแผนการเรียนการสอน
3. ชัดเจน ไม่มากและไม่ยากเกินไป สอดคล้องกับสภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของนักเรียน
4. ยั่วยุและท้าทายความถนัด ความสามารถและความสนใจของนักเรียน
5. ส่งเสริมและพัฒนาการ ด้านความรู้ ทักษะและประสบการณ์ของนักเรียน

6. ใช้เวลาพอเหมาะกับวัยและความสามารถของนักเรียน

ตารางที่ 2.1 ลักษณะของการบ้านที่มอบหมาย (Cooper, 2001) แบ่งได้ดังตาราง

หมวดหลัก	หมวดย่อย
ปริมาณ	ความถี่ ความยาว
จุดประสงค์	มีจุดประสงค์ <ul style="list-style-type: none"> - การฝึกฝน - การเตรียมบทเรียนใหม่ - การขยายความรู้ - การสรุปองค์ความรู้ ไม่มีจุดประสงค์ <ul style="list-style-type: none"> - การสื่อสารของผู้เรียนและผู้ปกครอง - การสนองนโยบาย - การลงโทษ - การปฏิสัมพันธ์
ทักษะที่นำมาใช้	<ul style="list-style-type: none"> - การเขียน - การอ่าน - การจดจำ
ระดับความเป็นเอกเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - การทำเพียงลำพัง - การทำเป็นกลุ่ม
ความสมัครใจของผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> - การบังคับ - การเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง - การสมัครใจ
การกำหนดส่ง	<ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลา - ระยะสั้น
บริบททางสังคม	<ul style="list-style-type: none"> - การทำแบบอิสระตามลำพัง - การมีผู้ช่วย - การทำเป็นกลุ่ม

ดังนั้น ลักษณะของการบ้านที่ดีที่ครูให้นักเรียน จะต้องพิจารณาในเรื่องของปริมาณของการบ้าน จุดประสงค์ของการบ้าน ทักษะที่นำมาใช้ในการทำการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ความสนใจของผู้เรียนและกำหนดส่งการบ้าน

ประเภทของการบ้าน

ประเภทของการบ้านแบ่งเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ตามที่ กรมวิชาการ(2538) กล่าวไว้ ดังนี้

1. ประเภทเสริมความรู้ เช่น การศึกษาค้นคว้า การศึกษานอกสถานที่ การทำรายงานและการทำแบบฝึกหัด
2. ประเภทเสริมการปฏิบัติ เช่น การทำชิ้นงาน การฝึกงาน การจัดนิทรรศการและการจัดป้ายนิเทศ
3. ประเภทให้ประโยชน์สาธารณะ เช่น การช่วยงานโรงเรียน การเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนและการเข้าร่วมกิจกรรมสาธารณประโยชน์

สรุปได้ว่า การบ้านแบ่งเป็น 3 ประเภท คือ ประเสริมความรู้ เสริมการปฏิบัติและการให้ประโยชน์สาธารณะ

หลักการให้การบ้าน

หลักการในการมอบหมายการบ้าน(กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2538: 6) คือ

1. ต้องจัดให้สัมพันธ์สอดคล้องกับรายวิชา กลุ่มวิชา และแผนการเรียนการสอน
2. ต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
3. ต้องจัดให้สอดคล้องกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน
4. ต้องไม่เพิ่มภาระให้ผู้ปกครองมากเกินไป
5. ต้องเป็นการสร้างความร่วมมือและความเข้าใจอันดีระหว่างโรงเรียนกับบ้าน
6. ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักเรียนและชุมชน

ดังนั้น หลักในการให้การบ้าน จะต้องจัดให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองและต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพการดำเนินชีวิตของนักเรียนและชุมชน

กระบวนการมอบหมายการบ้าน

กระบวนการการให้การบ้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2538: 7) มีดังนี้

1. การวางแผนร่วมกันของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน ซึ่งควรดำเนินการดังนี้

- 1) กำหนดนโยบายในการบริหารเกี่ยวกับการมอบหมายการบ้าน
- 2) กำหนดจุดประสงค์ในการดำเนินงานและแผนการเรียนการสอน เพื่อให้แนวทางการมอบหมายการบ้านมีความชัดเจนขึ้น
- 3) สร้างความพร้อมด้านต่างๆ เช่น ความเข้าใจของครู การจัดคณะดำเนินงานประสานงานและการสร้างความร่วมมือ
- 4) กำหนดแนวทางการดำเนินงานเกี่ยวกับการมอบหมายการบ้านระหว่างกลุ่มวิชาและภายในกลุ่มวิชาตลอดภาคเรียน เพื่อความเข้าใจร่วมกันในสัดส่วนของการบ้าน
- 5) มอบหมายครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการและตารางเวลาการบ้านของวิชาต่างๆให้ประสานสัมพันธ์กันตลอดภาคการศึกษา
- 6) ติดตามประเมินผลการทำงานในการมอบหมายการบ้าน

2. การดำเนินการของครูในการมอบหมายการบ้าน

- 1) ศึกษาความแตกต่างและสภาพแวดล้อมของนักเรียน เช่น สถิติปัญหาความสามารถและสภาพทั่วไปของครอบครัวและชุมชน เป็นต้น
- 2) ศึกษารายละเอียดของแผนการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียน สื่อการเรียนการสอนและอุปกรณ์ที่ใช้ ความสำคัญของจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละคาบการสอน ความยากง่ายของจุดประสงค์ ตลอดจนลักษณะวิชาที่มอบหมายการบ้านให้เหมาะสม
- 3) ทำความเข้าใจนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ คุณค่าและวิธีการเพื่อจูงใจให้นักเรียนทำการบ้านและแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ
- 4) ติดตาม ตรวจสอบและแนะนำการบ้านและเอาใจใส่ในการเรียนรู้ของนักเรียน
- 5) ศึกษาจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข
- 6) สรุปผล การติดตาม ประเมินผลการทำงานที่บ้านของนักเรียนตลอดภาคเรียน

ดังนั้น กระบวนการในการให้การบ้านจะแบ่งเป็น 2 ชั้น ได้แก่ ชั้นแรกเป็นการวางแผนในการให้การบ้านจะต้องกำหนดนโยบาย เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงานรวมทั้งเตรียมความพร้อมและมอบหมายแนวปฏิบัติผู้เกี่ยวข้องให้ดำเนินการ ชั้นที่สอง คือ การดำเนินการในการให้การบ้านติดตาม ได้แก่ การทำความเข้าใจนักเรียนเกี่ยวกับจุดประสงค์ คุณค่าและวิธีการเพื่อจูงใจให้นักเรียนทำการบ้าน ตรวจสอบและแนะนำการบ้านและเอาใจใส่ในการเรียนรู้ของนักเรียนศึกษาจุดเด่นจุดด้อยของนักเรียนแต่ละคน เพื่อทำการปรับปรุงแก้ไขและสรุปผล การติดตาม ประเมินผลการทำงานที่บ้านของนักเรียนตลอดภาคเรียน

กระบวนการในการทำการบ้าน

กระบวนการทำงานของการบ้านแบ่งเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนบ้านและชุมชนและส่วนชั้นเรียนซึ่งผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดก็คือ ครูผู้สอนและผู้ปกครอง สำหรับส่วนชั้นเรียนครูจะเป็นผู้สอนบทเรียนเนื้อหาต่างๆที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปทำการบ้าน นอกจากนี้ผู้สอนยังได้ให้วิธีการต่างๆที่เป็นประโยชน์และแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงองค์ความรู้เหล่านั้นไปสู่การบ้านและเมื่อผู้เรียนได้ส่งการบ้านคืนกลับมาให้แก่ผู้สอน นักเรียนแต่ละคนย่อมมีผลสะท้อนกลับที่แตกต่างกันออกไป ทำให้ครูผู้สอนได้ทราบว่านักเรียนได้เข้าใจในเนื้อหาเพียงใดและสามารถนำการบ้านเหล่านั้นมาอภิปรายในชั้นเรียน ทางด้านตัวเด็กเองก็ได้นำเอางานที่ได้รับมอบหมายกลับบ้าน ทั้งบ้านและชุมชนก็จะมีส่วนร่วมและส่งผลต่อการบ้าน ไม่ว่าจะเป็นการที่กิจกรรมอื่นๆได้ดึงเอาเวลาทำการบ้านของผู้เรียนไป สภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน หรือแม้กระทั่งบุคคลอื่นที่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียน ศักยภาพของผู้เรียนและความแตกต่างอื่นๆและเนื้อหาของวิชานั้นๆก็มีส่วนสำคัญที่มีผลต่อการบ้าน

ดังนั้น กระบวนการทำงานของการบ้านแบ่งเป็นส่วนบ้านและส่วนชั้นเรียน ผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดก็คือ ครูผู้สอนและผู้ปกครอง ซึ่งครูจะเป็นผู้สอนบทเรียนเนื้อหาต่างๆที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จำเป็นต่อการนำไปทำการบ้านและยังได้ให้วิธีการต่างๆที่เป็นประโยชน์และแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงองค์ความรู้เหล่านั้นไปสู่การบ้าน ส่วนผู้ปกครองต้องให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน

หลักในการตรวจการบ้าน

ละเมียด ลิมอักษร (2505: 238-239 อ้างถึงใน เพชรรัตน์ สัมภวะผล, 2540: 43) เสนอแนะการตรวจการบ้านที่ดีไว้ สรุปได้ว่า

1. ตรวจด้วยความสนใจและความตั้งใจ
2. ตรวจอย่างละเอียดถี่ถ้วน แต่ไม่ควรแก้ทุกตอนเพราะอาจทำให้นักเรียนท้อใจที่เห็นที่ผิดมากๆหรือเกิดความสับสนอ่านไม่รู้เรื่อง
3. การแก้ ควรตกลงกับนักเรียนก่อนว่าเครื่องหมายแต่ละอย่างหมายความว่าอย่างไร เช่น เครื่องหมายวงกลมล้อมรอบคำ หมายความว่าคำนั้นผิด
4. เมื่อตรวจแก้และส่งงานกลับไปแล้ว ควรจัดเวลาให้นักเรียนเข้ามาหาครูเพื่อซักถามข้อสงสัยต่างๆได้
5. ควรตรวจงานด้วยตนเองและพิจารณาในด้านความสะอาด เรียบร้อย ความตั้งใจ ความปรารถนา
6. ไม่ควรเก็บงานนักเรียนไว้นานจนนักเรียนหมดความสนใจ

7. ให้นักเรียนแก้งานที่ถูกต้องส่งทุกครั้ง
 8. รวบรวมข้อบกพร่องหรือสิ่งที่นักเรียนทำผิดรวมกันไว้ แล้วนำขึ้นมาอธิบายบนกระดานดำ เพื่อให้ นักเรียนทั้งชั้นเข้าใจ
 9. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจในการตรวจแก้งานของครูเพื่อให้เห็นคุณค่าของการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ
 10. การตรวจแก้งานจะไม่เกิดคุณค่าแต่อย่างใด ถ้านักเรียนยังทำผิดอยู่อย่างเดิม ครูจึงต้องพยายามให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนมากที่สุด
 11. ให้คะแนนหรือใช้คำพูดติชม เช่น ดีมาก ดี แต่ควรชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความมุ่งหมายว่า คะแนนหรือคำติชมนั้น มีเพื่อให้นักเรียนรู้ระดับงานของตน
- สรุปได้ว่า หลักในการตรวจการบ้าน คือ ครูควรตรวจงานด้วยตนเองและพิจารณาในด้านความถูกต้อง ด้านความสะอาดเรียบร้อยและความตั้งใจ เมื่อตรวจแก้และส่งงานกลับไปแล้ว ควรจัดเวลาให้นักเรียนเข้ามาหาครูเพื่อซักถามข้อสงสัยต่างๆได้ รวมทั้งมีการให้คะแนนหรือใช้คำพูดติชม เพื่อให้นักเรียนรู้ระดับงานของตน

บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

การมอบหมายการบ้านให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่นักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลหลายฝ่าย มิใช่เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนฝ่ายเดียว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบ้านมีทั้งหมด 4 ฝ่าย คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองซึ่งแต่ละฝ่ายจะมีบทบาท (กระทรวงศึกษาธิการ , กรมวิชาการ, 2538: 11) ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียน กำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความร่วมมือ ตลอดจนสนับสนุนให้กำลังใจและติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับการบ้าน
2. ครูผู้สอน ปฏิบัติตามแนวนโยบายการมอบหมายการบ้านที่กำหนดและวางแผนร่วมกัน เพื่อให้การบ้านเป็นส่วนหนึ่งในแผนการเรียนการสอนของโรงเรียน เสริมสร้างแรงจูงใจให้นักเรียน แนะนำแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า ชี้แจงแนวทางการทำการบ้านและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน ตลอดจนปฏิบัติตามกระบวนการในการมอบหมายการบ้านอย่างเหมาะสม
3. นักเรียน ทำการบ้านด้วยตนเองหรือทำร่วมกับกลุ่มตามที่กำหนดให้เสร็จทันเวลา แสวงหาความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องอย่างสม่ำเสมอ
4. ผู้ปกครอง สนับสนุนให้กำลังใจและความร่วมมือในการติดตามการทำการบ้านของนักเรียน

สรุปได้ว่า การมอบหมายการบ้านให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริงแก่นักเรียนต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคลทุกฝ่าย คือ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง

ข้อคำนึงในการมอบหมายการบ้าน

ในการมอบหมายการบ้าน อาจประสบปัญหาต่างๆ เช่น ขาดการประสานงานระหว่างครู การบ้านยาก มากหรือน้อยเกินไป นักเรียนเกิดความวิตกกังวลเบื่อหน่ายการเรียน และหนีเรียน ทำให้ผู้ปกครองเดือดร้อนและขาดแหล่งการศึกษาค้นคว้า เป็นต้น เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครู ควรคำนึงถึงแนวปฏิบัติ (กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ, 2538: 13) ดังต่อไปนี้

1. ควรยึดหลักการและกระบวนการตามที่กำหนดในหนังสือแนวทางการมอบหมายการบ้านของกรมวิชาการ
2. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน
3. ควรกำหนดปริมาณ ความยากง่ายให้พอเหมาะกับสภาพและพื้นฐานของนักเรียน โดยไม่จำเป็นต้องให้เท่ากันทุกคนและต้องชัดเจน
4. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาการสอนไม่จบหลักสูตร
5. ควรอำนวยความสะดวกและเตรียมการล่วงหน้า สำหรับการบ้านที่ต้องใช้วัสดุ อุปกรณ์
6. ควรจูงใจให้นักเรียนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการบ้าน
7. ควรสร้างเสริมการบ้านให้มีลักษณะย่อยและท้าทาย ความถนัด ความสามารถและความสนใจของนักเรียน
8. ควรมอบหมายการบ้านหลายรูปแบบและไม่ซ้ำซาก
9. ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วม ในการกำหนดการบ้าน
10. ควรหลีกเลี่ยงการใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการลงโทษนักเรียน

สรุปได้ว่าในการมอบหมายการบ้าน โรงเรียนและครูจะต้องคำนึงถึงตัวแปรต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการของการบ้าน ได้แก่ ลักษณะของการบ้าน ผู้เกี่ยวข้องทั้งส่วนชั้นเรียนและส่วนบ้าน การติดตามการบ้าน ผลลัพธ์จากการบ้าน ระดับชั้น เนื้อหาวิชาและลักษณะของผู้เรียน เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการมอบหมายการบ้าน ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ตัวแปรต่างๆที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการของการบ้าน

ลักษณะงาน	ส่วนชั้นเรียน	ส่วนบ้านและชุมชน	การติดตามงาน	ผลลัพธ์	อื่นๆ
<ul style="list-style-type: none"> - ปริมาณ - จุดประสงค์ - ทักษะที่นำมาใช้ - ระดับความเป็นเอกเทศ - ความสนใจของผู้เรียน - กำหนดส่ง - สภาพทางสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> - การเตรียมอุปกรณ์ - ผู้สอน 	<ul style="list-style-type: none"> - ตัวแบ่งเวลาของนักเรียน - สภาพแวดล้อมของบ้าน 	<ul style="list-style-type: none"> - การสะท้อนกลับ - การทดสอบในเนื้อหาดังกล่าว - การอภิปรายในชั้นเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - สมรรถนะและความเสริ้จสมบูรณ์ของงาน - ผลกระทบในเชิงบวก - ผลกระทบในเชิงลบ 	<ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะของเด็ก - เนื้อหาวิชา - ระดับชั้น

ที่มา: จากหนังสือ The battle over homework: Common ground for administrators , teachers and parents ของ Harris Cooper (2001)

ตอนที่ 2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

ความหมายและลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้

ความหมายของตัวบ่งชี้ ทางการศึกษาได้มีผู้ให้ความหมายแตกต่างกัน ดังนี้

Webster's Dictionary (1993) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่ชี้บอกหรือชี้ให้เห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างถูกต้องแม่นยำไม่มากก็น้อย(something which point out or points to with more or less exanctness)

Oxford Dictionary (1989) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่ชี้หรือบอกทิศทางไปที่สิ่งใดสิ่งหนึ่ง (indicators as that which points out or directs attention to something)

Johnstone (1981) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสารสนเทศบ่งบอกปริมาณเชิงสัมพัทธ์หรือสภาวะของสิ่งที่มุ่งวัดในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง ตัวบ่งชี้จะบ่งบอกให้เห็นถึงวิธีการหรือแนวทางที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ โดยไม่จำเป็นต้องบ่งบอกสภาพที่เจาะจง แต่จะบ่งชี้อย่างกว้างๆให้ครอบคลุมสภาวะที่ศึกษาโดยรวม

Burstein, Oakes และ Guiton(1992 อ้างถึงใน นางลักษณ วิรัชชัย, 2541) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นค่าสถิติการศึกษาที่ถูกสร้างขึ้นตามนโยบายการศึกษา เพื่อให้สารสนเทศเกี่ยวกับสถานภาพ(status) คุณภาพ(quality)และผลการดำเนินงาน

(performance) ของระบบการศึกษา ซึ่งอาจเป็นค่าสถิติตัวเดียวหรือหลายตัวประกอบกันก็ได้ แต่ การสร้างสถิติทุกตัวต้องมีมาตรฐานเกี่ยวกับวิธีการสร้างที่สามารถประกันได้ว่าจะให้สารสนเทศ ตรงตามที่ต้องการและมีเกณฑ์สำหรับการแปลความหมายด้วย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2530) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า ตัวบ่งชี้เป็นสิ่งที่แสดงภาวะหรือชี้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปโดยอาศัยทรัพยากรที่มี อยู่อย่างจำกัด ซึ่งสามารถวินิจฉัยและช่วยชี้บทบาท หน้าที่ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคของการ ดำเนินงานขององค์ประกอบต่างๆของการจัดการศึกษาในช่วงเวลาหรือระดับที่ต้องการวัดหรือ ตรวจสอบ

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และกมล สุตประเสริฐ (2534) ได้กล่าวว่า ตัวบ่งชี้(Indicator) เป็น สารสนเทศอย่างหนึ่งที่ได้มาจากการประมวลผลของข้อมูล โดยใช้สถิติคำนวณขึ้น เพื่อใช้ในการ กำหนดนโยบาย วางแผนและบริหารงาน นอกจากนั้นยังบอกสภาพหรือสภาวะในลักษณะใด ลักษณะหนึ่งในเชิงปริมาณ โดยมีลักษณะสำคัญที่ประกอบเป็นตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ตัวบ่งชี้ประกอบด้วยข้อมูลซึ่งเป็นตัวแปรอย่างน้อย 2 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ เกี่ยวข้องกัน ข้อมูลหรือตัวแปรนี้จะถูกจัดกระทำโดยวิธีการคำนวณทางคณิตศาสตร์
2. ตัวบ่งชี้จะกำหนดเป็นปริมาณหรือมีค่าเป็นตัวเลขมิใช่การบรรยายข้อความ
3. ตัวบ่งชี้จะบอกความหมายในตัวมันเองในเรื่องของเวลาและสถานที่

ศิริชัย กาญจนวาสี (2536) ให้ความหมายของตัวบ่งชี้ว่า หมายถึง ตัวประกอบ ตัวแปร หรือค่าที่สังเกตได้ซึ่งใช้บ่งบอกสภาพการณ์หรือสะท้อนลักษณะของทรัพยากร การดำเนินงานหรือ ผลการดำเนินงานในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง

นงลักษณ์ วิรัชชัย (2541) ให้ความหมายว่า ตัวบ่งชี้ หมายถึง ตัวแปรประกอบหรือ องค์ประกอบที่มีค่าแสดงถึงลักษณะหรือปริมาณของสภาพการศึกษา ปัจจัย การดำเนินงานหรือ ผลผลิตจากระบบการศึกษา ณ จุดเวลาหรือช่วงเวลาหนึ่งๆให้สารสนเทศเป็นองค์รวมอย่าง กว้างๆ แต่มีความแม่นยำไม่มากนักและชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ หรือใช้ในการประเมินหรือบอกความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการศึกษาได้

ลักษณะสำคัญของตัวบ่งชี้ มี 5 ประการ ดังนี้ (Johnstone, 1981)

1. ตัวบ่งชี้สามารถให้สารสนเทศเกี่ยวกับสิ่งหรือสภาพที่ศึกษาอย่างกว้างๆ ตัวบ่งชี้ที่ นำมาใช้ในด้านสังคมศาสตร์ให้สารสนเทศที่ถูกต้องแม่นยำไม่มากนักแต่ก็ไม่จำเป็นต้องถูกต้อง แม่นยำอย่างแน่นอน
2. ตัวบ่งชี้มีลักษณะที่แตกต่างไปจากตัวแปร เนื่องจากตัวบ่งชี้เกิดจากการรวมตัวแปร หลายๆตัวที่มีความสัมพันธ์เข้าด้วยกันเพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษา แต่

ตัวแปรจะให้สารสนเทศของสิ่งหรือสภาพที่ต้องการศึกษาเพียงด้านเดียวเพราะว่ามีลักษณะที่เฉพาะเจาะจง เช่น อัตราส่วนของครูต่อนักเรียน

3. ตัวบ่งชี้จะต้องกำหนดเป็นปริมาณ ตัวบ่งชี้ต้องแสดงสภาพที่ศึกษาเป็นตัวเลขหรือปริมาณเท่านั้น ในการแปลความหมายค่าของตัวบ่งชี้จะต้องนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นในการสร้างตัวบ่งชี้จะต้องมีการกำหนดความหมายและเกณฑ์ของตัวบ่งชี้อย่างชัดเจน

4. ตัวบ่งชี้จะเป็นค่าชั่วคราวจะมีค่า ณ จุดเวลาหรือช่วงเวลานั้นๆ เมื่อเวลาเปลี่ยนไปค่าของตัวบ่งชี้ก็สามารถเปลี่ยนแปลงได้

5. ตัวบ่งชี้เป็นหน่วยพื้นฐานในการพัฒนาทฤษฎี

คุณสมบัติของตัวบ่งชี้ที่ดี มีดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544)

1. ความตรง(validity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ได้ตามคุณลักษณะที่ต้องการวัดได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

1.1 มีความตรงประเด็น (relevant) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้ตรงประเด็น มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์หรือเกี่ยวข้องโดยตรงกับคุณลักษณะที่มุ่งวัด เช่น GPA ใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทั่วไป

1.2 มีความเป็นตัวแทน (representative) ตัวบ่งชี้ต้องมีความเป็นตัวแทนคุณลักษณะที่มุ่งวัดหรือมีมุมมองที่ครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญของคุณลักษณะที่มุ่งวัดอย่างครบถ้วน เช่น อุณหภูมิร่างกายเป็นตัวชี้วัดสภาวะการมีไข้ของผู้ป่วย

2. ความเที่ยง (reliability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้คุณลักษณะที่มุ่งวัดได้อย่างน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวาหรือบ่งชี้ได้คงที่เมื่อทำการวัดซ้ำในช่วงเวลาเดียวกัน ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

2.1 ความเป็นปรนัย (objectivity) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างเป็นปรนัย การตัดสินใจเกี่ยวกับค่าของตัวบ่งชี้ ควรขึ้นอยู่กับสภาวะที่เป็นอยู่หรือคุณสมบัติของสิ่งนั้นมากกว่าที่จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกตามอัตวิสัย

2.2 มีความคลาดเคลื่อนต่ำ (minimum error) ตัวบ่งชี้ต้องชี้วัดได้อย่างมีความคลาดเคลื่อนต่ำ ค่าที่ได้ต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ

3. ความเป็นกลาง (neutrality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องบ่งชี้ด้วยความเป็นกลาง ปราศจากความลำเอียง ไม่นโน้มเอียงเข้าหาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ไม่ชี้นำโดยการเน้นการบ่งชี้เฉพาะลักษณะความสำเร็จหรือความล้มเหลวหรือความไม่ยุติธรรม

4. ความไว (sensitivity) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องมีความไวต่อคุณลักษณะที่มุ่งวัด สามารถแสดงความผันแปรหรือความแตกต่างระหว่างหน่วยวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน โดยตัวบ่งชี้จะต้องมีมาตรฐานและหน่วยวัดที่มีความละเอียดพอ

5. สะดวกในการนำไปใช้ (practicality) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสะดวกในการนำไปใช้ ซึ่งมีลักษณะสำคัญดังนี้

5.1 เก็บข้อมูลง่าย (availability) ตัวบ่งชี้ที่ดีจะต้องสามารถนำไปใช้วัดหรือเก็บข้อมูลได้สะดวก สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตรวจ นับ วัดหรือสังเกตได้ง่าย

5.2 แปลความหมายง่าย (interpretability) ตัวบ่งชี้ที่ดีควรให้ค่าการวัดที่มีจุดสูงสุดและต่ำสุด เข้าใจง่ายและสามารถสร้างเกณฑ์ตัดสินคุณภาพได้ง่าย

ประเภทของตัวบ่งชี้

ในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้มีการจำแนกประเภทของตัวบ่งชี้แตกต่างกันไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการและเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนก ซึ่งสรุปได้ดังนี้(Johnstone, 1981; นางลักษณ วิรัชชัย, 2541)

1. จำแนกตามประเภทตัวแปรที่ใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้ แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ

1.1 ตัวบ่งชี้ตัวแทน (representative indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เกิดจากตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งเพียงตัวเดียวใช้เป็นตัวแทนของตัวแปรอื่นๆ เพื่อแสดงลักษณะของระบบการศึกษา เช่น ร้อยละของ GNP อัตราการอ่านออกเขียนได้ เป็นต้น ตัวบ่งชี้ประเภทนี้ไม่เหมาะสมกับระบบทางการศึกษาที่มีความซับซ้อนซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับตัวแปรหลายๆตัว

1.2 ตัวบ่งชี้แยกรวม (disaggregative indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เกิดจากการคัดเลือกตัวแปรแต่ละตัวที่สามารถอธิบายระบบทางการศึกษาได้ โดยถือว่าตัวแปรแต่ละตัวเป็นอิสระต่อกัน การใช้ตัวแปรแต่ละตัวในการอธิบายความหมายของระบบการศึกษานั้น มีข้อจำกัดในด้านความไม่ถูกต้องและความไม่สะดวกในการใช้

1.3 ตัวบ่งชี้รวม (composite indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เกิดจากตัวแปรหลายๆตัวรวมเข้าด้วยกัน และมีการถ่วงน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัวซึ่งค่าที่ได้ของตัวบ่งชี้รวม จะบ่งบอกถึงสภาพที่ศึกษาโดยรวมและสามารถอธิบายสภาพการณ์ของสิ่งที่ต้องการศึกษาได้ดีกว่าตัวบ่งชี้สองประเภทแรก

2. จำแนกตามการแปลความหมายของตัวบ่งชี้ แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.1 ตัวบ่งชี้อิงกลุ่ม (norm-referenced indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายโดยการเปรียบเทียบกับระบบการศึกษาอื่นๆหรือมาตรฐานที่กำหนดในช่วงเวลาเดียวกัน

2.2 ตัวบ่งชี้อิงตน (self-referenced indicators) หมายถึงตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายโดยการเปรียบเทียบกับสภาพเดิมในช่วงเวลาที่ต่างกัน

2.3 ตัวบ่งชี้อิงเกณฑ์ (criterion-referenced indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่มีการแปลความหมายโดยการเปรียบเทียบกับระบบในอุดมคติหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนด

3. จำแนกตามลักษณะ/สเกลการวัด

3.1 ตัวชี้ที่วัดเป็นค่าสัมบูรณ์ (absolute indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้ที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่มีการนำค่าไปเปรียบเทียบกับค่าอื่นๆ เช่น จำนวนนักเรียน จำนวนครู เป็นต้น

3.2 ตัวบ่งชี้ที่วัดเป็นค่าสัมพัทธ์ (relative indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ค่าของตัวบ่งชี้จะต้องนำไปเปรียบเทียบกับค่าอื่นๆ เช่น ร้อยละของจำนวนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อัตราการเจริญเติบโต เป็นต้น

4. จำแนกตามช่วงเวลา

4.1 ตัวบ่งชี้สต็อก (stock indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่แสดงค่าเป็นปริมาณที่แน่นอนในจุดเวลานั้นๆ

4.2 ตัวบ่งชี้การไหล (flow indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่แสดงค่าเป็นปริมาณสัมพันธ์กับอัตราการเปลี่ยนแปลงตามเวลา

5. จำแนกตามคุณสมบัติทางสถิติของตัวแปร

5.1 ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการแจกแจง (distributive indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เป็นค่าสถิติบอกลักษณะการกระจายของข้อมูล เช่น สัมประสิทธิ์การกระจาย เป็นต้น

5.2 ตัวบ่งชี้ไม่เกี่ยวกับการแจกแจง (non-distributive indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่เป็นค่าสถิติบอกลักษณะค่ากลางของข้อมูล เช่น ค่าเฉลี่ย มัธยฐาน เป็นต้น

6. จำแนกตามระดับการวัดของตัวแปร

6.1 ตัวบ่งชี้นามบัญญัติ (nominal indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสร้างตัวแปรในระดับนามบัญญัติ

6.2 ตัวบ่งชี้เรียงอันดับ (ordinal indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสร้างตัวแปรในระดับเรียงอันดับ

6.3 ตัวบ่งชี้ช่วง (interval indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสร้างตัวแปรในระดับช่วง

6.4 ตัวบ่งชี้อัตราส่วน (ratio indicators) หมายถึง ตัวบ่งชี้ที่ได้จากการสร้างตัวแปรในระดับอัตราส่วน

หลักการพัฒนาตัวบ่งชี้

ส่วนการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษานั้น Johnstone (1981) ได้อธิบายไว้ 3 วิธี คือ

1. การนิยามตัวบ่งชี้เพื่อประโยชน์ของการใช้ (The pragmatic definition of an indicator) การนิยามตัวบ่งชี้ประเภทนี้มี 2 แบบ คือ 1) การเลือกตัวแปรจำนวนหนึ่งที่ทำได้หรือมีอยู่มาใช้วิธีการแบบนี้จัดทำตัวบ่งชี้ในลักษณะที่เป็นตัวแทน (representative indicators) และ 2) การนำเอาตัวแปรตัวหนึ่งมาผสมหรือรวมกัน ซึ่งวิธีการรวมกันนี้มาจากข้อสมมติฐานบางประการว่าตัวแปรเหล่านี้มีความสัมพันธ์กัน การรวมตัวแปรประเภทนี้มักกำหนดขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยใดวิจัยหนึ่งโดยเฉพาะ วิธีนี้มีจุดอ่อน คือ การเลือกตัวแปรตัวใดตัวหนึ่งหรือการผสมรวมตัวแปรจากข้อสมมติฐานนั้น มักจะขึ้นอยู่กับข้อพิจารณาของแต่ละบุคคลซึ่งใช้ ทศนคติของตัวบุคคล วิธีนี้มีจุดอ่อนและไม่เป็นที่นิยม

2. การนิยามตัวบ่งชี้โดยอาศัยทฤษฎี (The theoretical definition of an indicator) โดยเลือกกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสภาวะหรือคุณลักษณะที่สนใจแล้วจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรโดยกำหนดน้ำหนักของตัวแปรตามเหตุผลหรือพื้นฐานทางทฤษฎี เพื่อสังเคราะห์ตัวแปรขึ้นเป็นตัวบ่งชี้

3. การนิยามตัวบ่งชี้โดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ (The empirical of an indicator) สร้างโดยอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ในการจัดกลุ่มความสัมพันธ์ของตัวแปร การกำหนดน้ำหนักของตัวแปรโดยใช้วิธีการทางสถิติเป็นหลัก เช่น การวิเคราะห์หาค่าประกอบ (factor analysis) การวิเคราะห์การจำแนก (discriminant analysis) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคัล (canonical correlation analysis)

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาตัวบ่งชี้ คือ

1. การคัดเลือกองค์ประกอบตัวแปรหรือกลุ่มตัวแปร (component variables) การคัดเลือกกลุ่มตัวแปรเพื่อสังเคราะห์เป็นตัวบ่งชี้ เริ่มจากการระบุหรืออธิบายคุณลักษณะของตัวบ่งชี้อย่างชัดเจน โดยอาศัยเอกสารข้อเสนอเชิงทฤษฎีหรือจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้ตัวแปรหลักที่สำคัญ จึงควรหลีกเลี่ยงตัวแปรจำนวนมาก เพราะทำให้มิติของสิ่งที่มุ่งศึกษามีความซับซ้อนและยากในการแปลความหมาย โดยทั่วไปถ้าตัวแปรสองตัวขึ้นไปมีความสัมพันธ์กันสูงจะไม่นิยมใช้ตัวแปรเหล่านั้นทั้งหมดเพราะผลที่ได้อาจจะมีความคลาดเคลื่อนและยังเป็นการไม่ประหยัดด้วย น่าจะนำตัวแปรอื่นๆที่มีความสัมพันธ์ภายในต่ำแต่มีแนวโน้มว่าสามารถอธิบายสภาพการณ์หรือคุณลักษณะที่มุ่งจะศึกษาได้ในระดับสูงแทน

2. การสังเคราะห์ตัวแปรองค์ประกอบ โดยทั่วไปใช้กันอยู่ 2 วิธี คือ การบวกทางพีชคณิต(additive) และการรวมแบบทวีคูณ(multiplicative) ซึ่งมีข้อแตกต่างกันดังนี้ (Johnstone , 1981)

2.1 การบวกทางพีชคณิตมีข้อตกลงเบื้องต้น คือ ความสำคัญของแต่ละตัวแปรสามารถทดแทนหรือชดเชยกันได้

2.2 การรวมแบบทวีคูณ มีข้อตกลงเบื้องต้น คือ การเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรตัวหนึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของอีตัวแปรหนึ่งไม่อาจทดแทนหรือชดเชยกันได้ กล่าวคือ ตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นจะมีค่าสูงได้ก็ต่อเมื่อตัวแปรองค์ประกอบทุกตัวมีค่าสูงหมดและตัวแปรองค์ประกอบแต่ละตัวจะต้องเสริมซึ่งกันและกัน จึงจะส่งผลต่อค่าตัวบ่งชี้

3. การกำหนดน้ำหนักของตัวแปร การกำหนดน้ำหนักของตัวแปรแต่ละตัว สามารถทำได้โดยให้น้ำหนักของตัวแปรเท่ากันทุกตัวหรือให้มีความแตกต่างกันในแต่ละตัว โดยมีวิธีการหลัก 3 วิธี คือ

3.1 วิธีการตัดสินโดยผู้เชี่ยวชาญ(expert judge) เป็นการพิจารณาลงความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้นๆ ซึ่งอาจเป็นนักวิจัยหรือนักวางแผนโดยให้สมาชิกแต่ละคนเสนอค่าน้ำหนักของตัวแปร แล้วจึงพิจารณาหาข้อยุติด้วยการใช้ค่าเฉลี่ยหรือการอภิปรายลงความเห็นหรืออาจใช้แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบดูค่าร้อยละของผู้ตอบเห็นด้วยกับความสำคัญของตัวแปรนั้น นอกจากนั้นยังมีวิธีการที่เป็นระบบมากขึ้น เช่น การใช้เทคนิคเดลฟาย(delphi) เพื่อสำรวจความคิดเห็นจากกลุ่มคนที่ได้รับเลือกเป็นพิเศษ โดยการสัมภาษณ์หรือตอบแบบสอบถามความคิดเห็นจนได้คำตอบที่ชัดเจน แล้วจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้หาค่าน้ำหนักของตัวแปร

3.2 วิธีวัดจากความพยายามของการได้มาของตัวแปร(measure effort required) โดยพิจารณาจากเวลาที่ใช้หรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับตัวแปร ถ้าตัวแปรใดมีการใช้เวลาหรือค่าใช้จ่ายสูง คือมีการใช้ความพยายามมากกว่าอีกตัวแปรหนึ่ง ตัวแปรนั้นควรมีน้ำหนักมากกว่า (หรือน้อยกว่า)อีกตัวแปรหนึ่ง ทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับบริบทของสิ่งที่ต้องการศึกษา

3.3 วิธีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์(empirical data) เป็นการใช้วิธีการทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้น้ำหนักของแต่ละตัวแปรโดยอาจใช้หลักการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ(multiple regression analysis) การวิเคราะห์หาองค์ประกอบ(factor analysis) การวิเคราะห์การจำแนก(discriminant analysis) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอล(canonical correlation analysis) เป็นต้น (วรฤณี แกมเกตุ, 2539; Johnstone, 1981)

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่าในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาในประเภทต่างๆนั้น มีหลักการพัฒนาที่สำคัญอยู่ 2 วิธี

1. เป็นการจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสถานะที่ต้องการแสดง โดยยึดหลักเหตุผลทางทฤษฎี แล้วผู้เชี่ยวชาญดำเนินการจัดลำดับความสำคัญของตัวแปรเหล่านั้นตามหลักเกณฑ์เพื่อสังเคราะห์ขึ้นเป็นตัวแปร วิธีนี้มีข้อดี คือ ใช้เวลาในการเก็บข้อมูลน้อย ประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย ข้อเสีย คือ เป็นความคิดของคนเพียงกลุ่มเดียวโดยไม่มีการนำมาใช้ตรวจสอบหรืออ้างอิงกับกลุ่มประชากรได้

2. เป็นการสร้างตัวบ่งชี้โดยสร้างจากข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์แล้วจัดกลุ่มตัวแปรโดยใช้หลักเกณฑ์ทางสถิติเป็นพื้นฐานในการสร้าง วิธีนี้มีข้อดี คือ มีความน่าเชื่อถือของข้อมูลมากขึ้น เพราะเก็บข้อมูลมาจากประชากรและใช้สถิติในการอธิบาย ข้อเสีย คือ ใช้เวลามากสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

ซึ่งในการสร้างตัวบ่งชี้มีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ คือ ประการที่ 1 การคัดเลือกตัวแปรที่ต้องอธิบายสภาพทางการศึกษา ประการที่ 2 การสังเคราะห์ตัวแปรต่างๆเข้าด้วยกัน และประการสุดท้าย การกำหนดค่าน้ำหนักตามลำดับความสำคัญของตัวแปรและในการสร้างตัวบ่งชี้ขึ้นไม่มีหลักเกณฑ์ที่ตายตัวว่าควรใช้วิธีอิงเหตุผลทางทฤษฎีแล้วจึงลงความเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญหรือด้วยวิธีวิเคราะห์ทางสถิติ เพราะมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณสมบัติของตัวบ่งชี้ที่จะสร้างขึ้น ประโยชน์ในการนำไปใช้ รวมถึงคุณสมบัติของตัวแปรย่อยที่ต้องนำมาใช้ในทางปฏิบัติมักจะใช้ทั้งสองวิธีผสมผสานกัน กล่าวคือ ในขั้นการวางแผนข้อมูลใช้หลักการทางทฤษฎีเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่ต้องดำเนินการจัดเก็บข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วจึงทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยหลักเกณฑ์ทางสถิติเป็นเครื่องตัดสินว่าตัวแปรใดบ้างที่สมควรนำมาใช้สร้างตัวบ่งชี้ในลำดับต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้

สิ่งหนึ่งที่จะต้องให้ความสำคัญในหลักการพัฒนาตัวบ่งชี้ก็คือ การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ ซึ่งในขั้นตอนนี้ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 2 ประการ คือ

1. การตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ภายใต้กรอบแนวคิดทางทฤษฎี ซึ่งในขั้นตอนนี้ถือว่ามีค่ามาก เพราะหากการพัฒนาตัวบ่งชี้เริ่มต้นจากกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ขาดคุณภาพแล้วไม่ว่าจะใช้เทคนิควิธีการทางสถิติที่ดีอย่างไร ผลที่ได้จากการพัฒนาก็ย่อมด้อยคุณภาพไปด้วย

2. การตรวจสอบด้วยวิธีการทางสถิติ ซึ่งในขั้นตอนนี้มีความสำคัญน้อยกว่าขั้นตอนแรกที่กล่าวมา เพราะเป็นเพียงการนำข้อมูลที่ได้อ่านสนับสนุนคุณภาพของตัวบ่งชี้เท่านั้น

จากหลักการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ที่กล่าวมาข้างต้น สามารถดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของตัวบ่งชี้ได้ตามขั้นตอนต่อไปนี้ คือ

ขั้นตอนแรก การตรวจสอบคุณภาพของตัวแปรและการคัดเลือกตัวแปร จะต้องมีการออกแบบคิดในเชิงทฤษฎีที่ชัดเจน มีความครอบคลุมในการวัดตัวแปรและความเป็นตัวแทนของตัวแปร มีนิยามเชิงปฏิบัติการที่ถูกต้อง สอดคล้องกับเป้าหมายในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประโยชน์ รวมถึง ลักษณะ ประเภทของการวัด ระดับการวัด และการสร้างโมเดลรวมไปถึงการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งสิ่งที่กล่าวมาจะช่วยให้สารสนเทศที่ได้มีคุณภาพมากขึ้น

ขั้นที่สอง ควรศึกษาและพิจารณาวิธีการรวบรวมหรือการสังเคราะห์ตัวแปรแต่ละวิธี แต่ ละเงื่อนไขและความเหมาะสมในการนำไปใช้ประโยชน์แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ตัวบ่งชี้ที่มีคุณภาพ สอดคล้องกับเป้าหมายในการนำไปใช้มากขึ้น

ขั้นที่สาม การกำหนดน้ำหนักของตัวแปร ควรเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับธรรมชาติของ ตัวแปรและเป้าหมายในการนำไปใช้ประโยชน์

การตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างของตัวบ่งชี้

ในการพัฒนาตัวบ่งชี้ บางครั้งข้อมูลหรือสารสนเทศที่ได้ อาจไม่ถูกต้อง เนื่องจากเกิด ความผิดพลาดในการเตรียมข้อมูล การคำนวณค่าของข้อมูลหรืออาจเกิดจากกรอบแนวคิดในการ พัฒนาตัวบ่งชี้ไม่สอดคล้องกับแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ต้องการศึกษา(Schmitz, 1993) ดังนั้นการ ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างจึงเป็นวิธีการที่ผู้ศึกษานำเอาข้อมูลเชิงประจักษ์มาสนับสนุน สมมติฐานหรือโครงสร้างตามทฤษฎีที่ต้องการทดสอบ ซึ่งจำเป็นต้องนิยามคุณลักษณะที่ต้องการ ศึกษาตามแนวคิดเชิงทฤษฎีให้อยู่ในรูปของตัวบ่งชี้หรือพฤติกรรมที่สามารถวัดได้ แล้วจึงนำผล การวัดเชิงประจักษ์มาตรวจสอบว่าสอดคล้องตามคุณลักษณะที่กำหนดไว้หรือไม่

สำหรับวิธีการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างนั้น สามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น ใช้ วิธีเชิงทดลอง ใช้หลักการวิเคราะห์เชิงตรรกะ วิธีการศึกษาหาความสัมพันธ์ วิธีการวิเคราะห์ด้วย ทฤษฎีสรุปอ้างอิง วิธีการเปรียบเทียบกับกลุ่มที่มีหลักฐานอยู่แล้ว วิธีเมทริกซ์ลักษณะหลากหลาย วิธี วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง(อุทุมพร จามรมาน, 2537) และในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบในการตรวจสอบความ ตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยเหตุผลที่วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นวิธีการทางสถิติที่ใช้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ชุดหนึ่งว่าเกิดจากตัวแปรแฝงที่มีองค์ประกอบร่วมอย่างไร และสามารถทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับโครงสร้างความสัมพันธ์ของข้อมูล ซึ่งเป็นการตรวจสอบ ว่าข้อมูลที่ได้มา มีความสอดคล้องกลมกลืนกับสมมติฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ หรือตรวจสอบว่ามี โครงสร้างตามนิยามทางทฤษฎีหรือไม่ ซึ่งในการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อตรวจสอบความตรง เชิงโครงสร้างสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ(Exploratory

Factor Analysis = EFA) และการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis = CFA)

สำหรับตัวบ่งชี้ที่สร้างขึ้นมาสมาสามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์อย่างมากมาย โดยเฉพาะการใช้ตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่พบบ่อยที่สุด คือ การนำสารสนเทศที่ได้ไปกำหนดเป้าหมายทางการศึกษา เป็นการช่วยให้เห็นภาพของผลผลิตที่จะเกิดจากนโยบายนั้น นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ยังสามารถใช้เพื่อติดตามสถานะทางการศึกษาหรือความเคลื่อนไหวของระบบการศึกษา โดยตัวบ่งชี้จะเป็นสัญญาณเตือนเพื่อให้รู้ว่าต้นเหตุของปัญหามาจากตัวป้อน กระบวนการหรือผลผลิตของระบบการศึกษา ซึ่งจะช่วยให้ทุกฝ่ายมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาและตัวบ่งชี้ยังสามารถใช้เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการดำเนินงานระหว่างองค์กรหรือหน่วยงาน โดยจะชี้ให้เห็นถึงจุดที่เป็นปัญหาเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อกระบวนการจัดสรรทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (ชินภัทร ภูมิรัตน์ อ่างถึงโน ศักดิ์ชาย เพชรช่วย, 2541: 48)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้พบว่ามี การนำข้อมูลที่ได้มาจัดกลุ่มตัวแปรแล้วกำหนดเป็นตัวบ่งชี้โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) การสัมภาษณ์ (interview) การระดมสมอง (brain storming) และการสนทนากลุ่ม (focus group) (อุพรธณ เจนวิทยานนท์, 2536; อาทิตยา ดวงมณี, 2540; โชคชัย สิริพนมณี, 2540; ศิริชัย กาญจนวาสี, 2540) นอกจากนี้ยังมีการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์นำมาวิเคราะห์แล้วจัดกลุ่มตัวแปร โดยใช้หลักเกณฑ์ทางสถิติเป็นพื้นฐาน ใช้เทคนิควิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) และเป็นเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis = EFA) โดยนำตัวแปรหรือตัวบ่งชี้เดี่ยวๆมาวิเคราะห์องค์ประกอบโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS-X (อมรรัตน์ ลาคำเสน, 2535; ลัดดา ด้านวิริยะกุล, 2536; กฤตวรรณ โอบนพันธุ์, 2537; วิไลวรรณ เหมือนชาติ, 2537; ชลันดา อินเจริญ, 2538) ส่วนการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis = CFA) พบในงานวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการใช้ครู : การวิเคราะห์เชิงปริมาณระดับมหภาคของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539) และ วิทยานิพนธ์ เรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้รวมสำหรับเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนประถมศึกษาของ สมเกียรติ ทานอก (2539)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ตั้งแต่ปี 2540-2544 ส่วนใหญ่จะเป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปประเด็นที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ดังตารางที่ 2.3

ตารางที่ 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้

ผู้วิจัย/ปีที่ทำ	ประเด็นที่ศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง	วิธี/เทคนิคเก็บรวบรวมข้อมูล
อาทิตยา ดวงมณี(2540)	ความเป็นเลิศทางวิชาการของสายวิชาทางการวิจัยการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ หัวหน้าภาควิชาการศึกษา อาจารย์ภาควิชาการศึกษา	แบบสัมภาษณ์ เทคนิคเดลฟาย
โชคชัย สิริพนมณี(2540)	ประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยศึกษานิเทศก์	หัวหน้าศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์	เทคนิคการสัมภาษณ์ กลุ่มเจาะจง เทคนิคเปรียบเทียบ น้ำหนักรายคู่(PWP) แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์
ศักดิ์ชาย เพชรช่วย (2541)	คุณภาพการศึกษา	ผู้ทรงคุณวุฒิ คณบดี อาจารย์	แบบสอบถาม
เอมอร จังศิริพรปกรณ์ (2541)	สถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว	นักเรียน/นักศึกษา ผู้ปกครอง	แบบสอบถาม แบบวัด แบบบันทึกรายการ แบบสัมภาษณ์
ลลิตา จันทร์แก้ง(2543)	ระบบประกันคุณภาพ	ผู้บริหาร อาจารย์	แบบสอบถาม
จุฬาลักษณ์ ชันธะบุตร (2544)	ความสำเร็จในการจัดการศึกษา	ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง	เทคนิคเดลฟาย เทคนิคเปรียบเทียบ น้ำหนักรายคู่(PWP) แบบสอบถาม

จากตารางที่ 2.3 พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาตัวบ่งชี้ทางการศึกษาที่เกี่ยวกับระบบประกัน ความสำเร็จ ประสิทธิภาพหรือรวมเรียกว่าคุณภาพการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง วิธี/เทคนิคที่ใช้ในการวิจัยส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคเดลฟายและใช้แบบสอบถาม

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน

งานวิจัยในประเทศ

ศรีสุตา ศิริสิทธิ์ (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อการให้การบ้านนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนต่างสังกัดในกรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างประชากร 34 โรงเรียน ประกอบด้วย ครู 204 คนและผู้ปกครอง 204 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ผลการวิจัยพบว่า ครูและผู้ปกครองส่วนมากมีความคิดเห็นตรงกันว่า การบ้านเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรให้อย่างสม่ำเสมอ ขึ้นอยู่กับบทเรียนเพราะการบ้านเป็นการฝึกฝนทบทวนบทเรียนและฝึกความรับผิดชอบของนักเรียน นอกจากนี้ทำให้ผู้ปกครองมีโอกาสใกล้ชิดและทราบพัฒนาการของนักเรียน ครูและผู้ปกครองจะได้ร่วมกันแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนได้ สำหรับการให้การบ้านนั้น ครูควรคำนึงถึงเวลา สภาพแวดล้อมและความสามารถของนักเรียน

นวลศรี เห็นสุข (2525) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการอธิบายก่อนและหลังทำการบ้านและหลังการตรวจการบ้าน ซึ่งมีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 135 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ได้รับการอธิบายก่อนทำการบ้าน กลุ่มที่ 2 ได้รับการอธิบายหลังการตรวจการบ้าน กลุ่มที่ 3 ได้รับการอธิบายหลังทำการบ้าน ผลการวิจัยพบว่า เจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเจตคติที่มีต่อวิชาคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

สุวรรณา เขียมชีรางกุล (2528) ได้ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการทำการบ้านคณิตศาสตร์ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้เทคนิควิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและเทคนิควิเคราะห์แบบจำแนกประเภท ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำการบ้านของนักเรียนมี 19 ตัวแปร คือ ลักษณะของการบ้าน วิธีให้การบ้าน การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน การตรวจแก้การบ้าน เพศ ระดับความสามารถในการเรียนสัมฤทธิ์ผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ความชอบของนักเรียนต่อการบ้าน ความเต็มใจของนักเรียนที่จะทำการบ้าน การเห็นความสำคัญของนักเรียนต่อการบ้าน เจตคติของนักเรียนต่อครูที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ เจตคติของนักเรียนต่อวิชาคณิตศาสตร์ นิสัยในการเรียน ระดับพื้นฐานการศึกษาของผู้ปกครอง ฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพที่บ้าน ความสนใจของผู้ปกครองต่อการทำการบ้านของนักเรียน การเห็นความสำคัญของผู้ปกครองต่อการบ้าน วิธีการสอนของครู

อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์ (2533) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการให้การบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์โครงสร้าง ผลวิจัยพบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลทางตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ คุณภาพการสอน ความสามารถพื้นฐานของนักเรียนและความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง องค์ประกอบที่ส่งผลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ สภาพแวดล้อมในโรงเรียนและการศึกษาของผู้ปกครอง องค์ประกอบที่ส่งผลทางตรงต่อคุณภาพการสอน คือ สภาพแวดล้อมที่โรงเรียน องค์ประกอบที่ส่งผลทางตรงต่อคุณภาพการให้การบ้าน คือ คุณภาพการสอน แลองค์ประกอบที่มีผลกระทบรวมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงสุด คือ คุณภาพการสอน (.339) รองลงมา คือ ความรู้พื้นฐานเดิม (.320) ความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง (.216) สภาพแวดล้อมที่โรงเรียน (.113) และการศึกษาของผู้ปกครอง (.072) ตามลำดับ

ชนิษฐา กระแจะจันทร์ (2538) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการทำการบ้านและการแผ่ขยายของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โดยแบ่งพฤติกรรมการทำการบ้านออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การส่งการบ้านในเวลาที่กำหนดและคะแนนความถูกต้องของการบ้าน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองมีการส่งการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ในเวลาที่กำหนดมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองและมีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้นักเรียนที่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองเกิดการแผ่ขยายมีการส่งการบ้านวิชาภาษาไทยในเวลาที่กำหนดมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกวิธีการจัดการตนเองและมีคะแนนความถูกต้องของการบ้านวิชาภาษาไทยมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพชรรัตน์ สัมภวะผล (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า

1. การให้การบ้านนักเรียน โรงเรียนมีนโยบายให้ครูประจำชั้นเป็นผู้มอบหมายการบ้านในห้องของตนเอง มีวัตถุประสงค์เพื่อการฝึกทักษะเพิ่มจากบทเรียน ฝึกความรับผิดชอบและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ แต่ยังมีขาดการประสานกันระหว่างครูที่สอนวิชาต่างๆกับครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงทำให้พบปัญหาเล็กน้อย การบ้านที่ครูให้ส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดภาษาไทยและคณิตศาสตร์ การหาข่าว ส.ป.ช. การเขียนภาพละระบายสี การบ้านที่นักเรียนได้รับจะง่ายและสามารถทำได้และทุกคนทำเหมือนกันหมด โดยครูเป็นผู้ตรวจการบ้านด้วยตนเอง เมื่อพบข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการบ้านที่นักเรียนทำ ครูจะอธิบายและให้กลับไปทำใหม่
2. การทำการบ้านของนักเรียนส่วนใหญ่ทำที่โรงเรียนใช้เวลาประมาณ 30 นาที นักเรียนชอบทำการบ้านเพราะสามารถทำได้ เนื่องจากครูอธิบายก่อนให้การบ้าน

3. การสนับสนุนการทำการบ้านมีการสนับสนุนทุกฝ่าย คือ ผู้บริหารโรงเรียนสนับสนุน โดยการจัดหาหนังสือและวัสดุอุปกรณ์ให้ครู สนับสนุนการทำการบ้านของนักเรียนโดยจัดสถานที่ ให้ทำการบ้านขณะรอผู้ปกครอง ส่วนครูประจำชั้นจะช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผู้ปกครองจะสนับสนุนเกี่ยวกับการทำการบ้านของนักเรียนทั้งในด้านวิชาการและด้านสิ่งแวดล้อม จึงทำให้นักเรียนไม่ค่อยพบปัญหาเกี่ยวกับการทำการบ้าน

4. ปัญหาเกี่ยวกับการบ้านที่พบ คือ ครูที่สอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่มีการ ประสานงานเกี่ยวกับการบ้าน จึงทำให้บางวันนักเรียนการบ้านเยอะเกินไป การบ้านที่เป็น การศึกษาค้นคว้าและเตรียมวัสดุอุปกรณ์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ไม่สามารถทำเองได้ จึงทำให้เป็นภาระผู้ปกครองและผู้ปกครองส่วนใหญ่ไม่มีเวลาในการสนับสนุนเกี่ยวกับการทำ การบ้านของนักเรียนจึงทำให้เป็นภาระของครู

งานวิจัยต่างประเทศ

Burns(1986 อ้างถึงใน อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์, 2534) กล่าวว่า การบ้าน ทัศนศาสตร์สามารถปรับปรุงให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของเด็กในครอบครัวได้ถ้ารู้จักมอบหมาย งานอย่างถูกต้องและตั้งชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงวัตถุประสงค์ด้วย ผู้ปกครองจะได้มีส่วน ร่วมกับนักเรียนในการแก้ปัญหา

Bennett (1986 อ้างถึงใน อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์, 2534) ได้ทำการวิจัยและพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญเมื่อครูมอบหมายงานอย่างสม่ำเสมอและนักเรียนทำด้วยตนเองอย่างมี ความมั่นใจ การบ้านที่ออกแบบอย่างดีจะสัมพันธ์กับงานในห้องเรียนและช่วยขยายการเรียนรู้ใน ห้องเรียน การบ้านเป็นสิ่งที่มีความหมายมาก เมื่อครูมีการเตรียมการเป็นอย่างดี มีการอธิบายงาน ที่มอบหมายอย่างละเอียดและให้คำวิจารณ์หรือแสดงความคิดเห็นทันทีเมื่อนักเรียนทำงานชิ้นนั้น เสร็จ การบ้านที่มีประสิทธิภาพไม่ใช่เพียงแต่เป็นงานที่มอบหมายให้ทำนอกเหนือจากการเรียนใน ห้องเรียนเท่านั้น การบ้านจะช่วยสอนให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักคิดพิจารณา มีความ รับผิดชอบและมีวินัยในตนเองดีขึ้น

Turvey (1986 อ้างถึงใน อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์, 2534) กล่าวว่า จากรายงาน การศึกษาของอเมริกาในปี 1980 ได้แนะนำว่าการบ้านเป็นทางที่ช่วยให้มาตรฐานทางวิชาการ สูงขึ้น การบ้านในสายตาของนักการศึกษาจะเป็นการบูรณาการประสบการณ์ส่วนหนึ่งเข้ากับ การศึกษา ซึ่งจะต้องใช้เวลามากขึ้นเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ Turvey ได้ชี้ให้เห็นว่า การบ้านมีส่วนสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยกล่าวถึงงานวิจัยของฮอสติน (1976) ที่ ทำงานวิจัยเกี่ยวกับการบ้านที่เกี่ยวข้องกับวิชาคณิตศาสตร์ โดยสังเกตการเรียนหลายระดับชั้น วัดทัศนคติ วัดความแตกต่างของระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า การบ้านช่วยพัฒนาทักษะ

การเรียนรู้เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ Colesman (1986) ได้ทำการศึกษาพบว่า เด็กที่ใช้เวลาในการทำการบ้านต่างกันจะมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่างกันและ Foyle (1986) กล่าวว่า การบ้านจะช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น เมื่อได้ให้การบ้านที่มี 5 ลักษณะ คือ ให้การบ้านอย่างสม่ำเสมอ มีการอธิบายให้เห็นชัดเจน มีการตรวจอย่างสม่ำเสมอ ให้คะแนนทันทีและส่งคืนกลับอย่างรวดเร็ว

Walberg (1985 อ้างถึงใน อรรถวรณ์ ณรงค์ศรีศักดิ์, 2534) ได้ให้ข้อเสนอแนะเรื่องอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลการ

เรียนรู้ซึ่งสรุปได้ว่า ในเรื่องของการบ้านนั้นได้มีผู้ปกครองและนักการศึกษาแสดงความคิดเห็นไว้ในเชิงบวกและลบ ขึ้นกับค่านิยมของแต่ละคน การวิจัยเกี่ยวกับการบ้านนั้นจะช่วยแสดงให้เห็นว่าการบ้านมีประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทัศนคติ ในการวิเคราะห์ผลของการบ้านที่มีต่อการเรียนรู้ พบว่า การบ้านที่มอบหมายให้นักเรียนทำแต่ไม่มีการตรวจทำให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนไม่พัฒนาขึ้น แต่ถ้ามีการวิจารณ์งานที่มอบหมายให้ทำและมีการให้คะแนนก็จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น ถ้าจะให้การบ้านมีความหมายมากขึ้นควรจะมีคำตอบแทนแก่ครู โดยให้ครูได้ทำงานล่วงเวลาหรือให้นักเรียนที่เรียนชั้นสูงกว่ามาร่วมช่วยเหลือตรวจการบ้านและให้ครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำเพราะการตรวจการบ้านต้องใช้เวลาของแต่ละวันนานมาก

Horst (1981 อ้างถึงใน อรรถวรณ์ ณรงค์ศรีศักดิ์, 2534) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสำรวจความคิดเห็นของนักการศึกษาที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาเพื่อที่จะหาข้อยุติเกี่ยวกับเรื่องการบ้านใน 4 ประเด็น คือ 1. นโยบายของการบ้านทั่วไป 2. ครูและการบ้าน 3. นักเรียนและการบ้าน 4. ผู้ปกครองและการบ้าน ประเด็นที่ยกมาวิจัยนี้ได้จากการสำรวจข้อเขียนต่างๆ เกี่ยวกับการบ้านในระหว่างปี 1965 – 1978 ซึ่งยังหาข้อสรุปไม่ได้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาจำนวน 200 คน ผลการวิจัยพบว่า นักการศึกษาที่เป็นเพศหญิงจะมีความต้องการให้คณะกรรมการออกนโยบายเกี่ยวกับการบ้านนั้นเป็นส่วนน้อย แต่มีความเห็นด้วยกับการที่จะให้มีการกำหนดเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็กในการทำการบ้านและเห็นด้วยที่จะให้มีการวางแผนและประเมินผลเกี่ยวกับการทำการบ้านของเด็ก สำหรับนักการศึกษาที่เป็นเพศชายให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองควรสนับสนุนในเรื่องการทำการบ้านและควรอธิบายการบ้านแก่นักเรียนเพียงเล็กน้อย การบ้านนั้นครูควรจะให้ให้นักเรียนทำทุกวัน เพราะการบ้านช่วยปรับปรุงทักษะในการเรียนและนิสัยการทำงาน ในด้านของการบริหารงานเรื่องการบ้านนั้น ก็ควรกำหนดเวลาสำหรับการทำการบ้านให้นักเรียนเพื่อทำให้เสร็จ เพราะนักเรียนส่วนใหญ่ทำการบ้านไม่เสร็จอยู่บ่อยๆ กลุ่มที่มีอายุมากและอายุน้อยให้ความเห็นว่าควรมีการให้ข้อมูลย้อนกลับและมีการตรวจการบ้านส่งกลับคืนให้นักเรียน กลุ่มที่มีอายุ 35-44 ปีมีความเห็นว่าการบ้านมีผลกระทบต่อเตรียมตัวทดสอบของนักเรียนน้อย กลุ่ม

ที่มีอายุ 45-54 ปี มีความเห็นว่า การดูโทรทัศน์เป็นปัญหาสำหรับการทำการบ้านมาก ครู คณิตศาสตร์และครูวิทยาศาสตร์มีความเห็นว่า การให้ทำการบ้านมากจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น ซึ่งจะมีความเห็นต่างไปจากครูที่สอนภาษาอังกฤษและครูสังคม ครูคณิตศาสตร์ และครูภาษาอังกฤษจะมีภาระเรื่องการทำบ้านมากกว่าครูที่สอนวิชาอื่น ผู้ที่ทำงานในช่วงเวลา ระหว่าง 11 – 15 ปี , 26 ปีและมากกว่า 26 ปี มีความเห็นว่า การบ้านนั้นส่งเสริมให้เกิดการ ลอกงานกันบ่อยๆ ผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 6 ปี มีความเห็นว่า การบ้านนั้นมี ผลดีเหมาะสำหรับนำไปใช้กับนักเรียนที่ขาดเรียนหรือใช้สำหรับการสอนซ่อมเสริมให้แก่ นักเรียน

Walker (1985 อ้างถึงใน อรรถวรณ์ ณรงค์สรศักดิ์, 2534) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบ และทฤษฎีเพื่อใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติการเรื่องการทำบ้าน รูปแบบของทฤษฎีได้พัฒนามา จากการอ่านเอกสารต่างๆที่เกี่ยวกับเรื่องการทำบ้านที่เขียนขึ้นในระหว่างปี 1980 – 1985 เนื้อหาที่ พิจารณาเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานการทำบ้านและผลที่ได้จากการวิจัยทางการศึกษา รูปแบบที่วิเคราะห์ได้จะพบว่า การบ้านเป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับกระบวนการทางการศึกษา โดยมี จุดสำคัญคือ จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ซึ่งต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้นำ ทางการศึกษา ผลที่ได้จากการวิจัยมีดังนี้

1. การประเมินผลเกี่ยวกับการปฏิบัติการบ้านนั้นจะต้องได้รับการยอมรับจากฝ่าย ต่างๆที่ทำงานสัมพันธ์กัน

2. องค์ประกอบที่ต้องสัมพันธ์กับนักเรียน คือ บ้าน สิ่งแวดล้อมทางสังคมและ สิ่งแวดล้อมที่โรงเรียนซึ่งจะมีผลต่อพัฒนาการและการกระทำของนักเรียนแต่ละคน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นประโยชน์ต่อเรื่องของการบ้านมากจึงต้อง ดำเนินการอย่างมีจุดหมายและกระบวนการที่จะทำให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างดีนั้น ขึ้นอยู่กับ ความสามารถความเห็นอกเห็นใจและความชำนาญของนักการศึกษา

4. ในการประเมินย่อยและการประเมินผลรวมจะต้องนำเอาผลของการบ้านเข้าไปด้วย จะต้องมี การประเมินผลอย่างต่อเนื่องกันและการปรับปรุงเท่าที่จำเป็น

งานวิจัยของ Cooper (2001) เกี่ยวกับผลกระทบของการบ้านที่มีต่อนักเรียนพบว่า ผลกระทบในเชิงบวกที่มีต่อนักเรียนนั้นแตกต่างกันตามระดับของชั้นเรียน กล่าวคือ สำหรับ นักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การทำการบ้านของพวกเขาจะส่งผลดีต่อพวกเขา มากกว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงสองเท่าและกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นจะได้รับประโยชน์จากการบ้านมากกว่านักเรียนในระดับประถมศึกษา

จากบทความในหนังสือ Homework โดย Keith(1986) กล่าวว่าเนื้อหาวิชาที่ต่างกันจะมี ผลต่อการเปรียบเทียบผลกระทบจากการบ้านอย่างคาดไม่ถึง โดยเฉพาะในวิชาคณิตศาสตร์

และการที่ครูมีการตรวจการบ้านแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ จะเป็นผลทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้นด้วย

Walberg (1986) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนและพบว่า เด็กที่ทำการบ้านจะมีประสิทธิภาพการเรียนที่ดีกว่าเด็กที่ไม่ได้รับการบ้านหรือไม่ทำการบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับ Cooper et al. (1998) ที่พบว่า การมอบหมายการบ้านเพื่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาสูงสุดนั้นจะเป็นในลักษณะที่ให้การบ้านในขนาดที่เล็กลงแต่บ่อยครั้งขึ้น

จากการศึกษาของ Strange (1960) พบว่า ปริมาณการบ้านที่ให้กับเด็กไม่ควรมากเกินไปเพราะจะทำให้เด็กนักเรียนพักผ่อนไม่เพียงพอ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Cooper et al. (1998) ที่พบว่านักเรียนมีความถี่ในการได้รับการบ้านในแต่ละสัปดาห์มากเท่าใดก็จะส่งผลกระทบต่อในเชิงบวกมากขึ้น แต่ถ้างานชิ้นใหญ่ที่ต้องใช้เวลาในการทำมากก็จะยิ่งส่งผลกระทบต่อในเชิงลบมากขึ้น จึงต้องแก้ไขโดยลดความถี่ในการให้การบ้านอื่นๆเพื่อลดผลกระทบนั้น

ลักษณะของเด็กก็มีส่วนสัมพันธ์กับกระบวนการของการบ้าน คือ เพศหญิงใช้เวลาในการทำการบ้านมากกว่าเพศชาย (Strange, 1960) นักเรียนที่มีเชื้อชาติต่างกันและระดับความสามารถในการเรียนต่างกันใช้เวลาในการทำการบ้านต่างกัน โดยนักเรียนผิวดำทำการบ้านมากกว่านักเรียนผิวขาวและนักเรียนที่มีความสามารถสูงจะทำการบ้านมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถในระดับอื่น (Keith, 1982) นักเรียนที่เก่งเหมาะสมกับการบ้านประเภทศึกษาเกี่ยวกับสารานุกรมแล้วนำมาอภิปรายในชั้นเรียน แต่นักเรียนที่เรียนช้าเหมาะสมกับการบ้านประเภทฝึกฝนเพิ่มพูนความรู้ในบทเรียน (Philips และ Daniel, 1972) และประสบการณ์ในการทำการบ้านและนิสัยในการเรียนก็มีอิทธิพลต่อความขยันในการทำการบ้าน (Holtzman, 1982)

Bradley (1967 อ้างถึงใน อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์, 2534) พบว่า ครูผู้สอนควรให้เวลามากขึ้นในการจัดเตรียมและตรวจสอบความเหมาะสมของการบ้านเฉพาะบุคคล นอกจากนี้ Cooper (2001) ยังพบว่า การมอบหมายงานเฉพาะบุคคลจะมีประสิทธิผลที่ดีต่อเด็กบางกลุ่มเท่านั้น และจะเหมาะสมกับบางสถานการณ์

ในเรื่องของเวลาที่เด็กใช้ในการทำการบ้านนั้น Muhlenbruck et al. (2000) พบว่า ในระดับประถมศึกษา ความสัมพันธ์ของเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านกับระดับผลการเรียนและผลสัมฤทธิ์อยู่ในระดับต่ำ โดยความสัมพันธ์เป็นลบ แต่ในโรงเรียนมัธยมมีความสัมพันธ์เป็นบวก โดยถ้าใช้เวลาทำมากก็จะทำให้ระดับผลการเรียนและผลสัมฤทธิ์สูง และการให้การบ้านเด็กประถมจะมีความแตกต่างทางจุดประสงค์ คือ เพื่อสร้างนิสัยการทำการบ้านและทบทวนบทเรียนแต่สำหรับเด็กมัธยมจะให้การบ้านเพื่อเตรียมบทเรียนใหม่

จากการศึกษาของ Cooper (2001) พบว่า เนื้อหารายวิชาที่ต่างกันจะมีผลต่อการเปรียบเทียบอย่างคาดไม่ถึง เช่น ในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า การบ้านได้ส่งผลต่อผู้เรียน

เป็นอย่างยิ่ง ในขณะที่วิชาวิทยาศาสตร์และสังคมผู้เรียนจะไม่ได้รับผลกระทบจากการบ้านมากนัก ส่วนวิชาที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและภาษาจะเห็นผลกระทบในระดับปานกลาง นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนำด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การตรวจการบ้านของเด็ก จะทำให้เด็กทำการบ้านได้เสร็จสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

จากงานวิจัยข้างต้นจะพบว่า การบ้านเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ ซึ่งผลลัพธ์จากความสำเร็จของการทำการบ้านนั้นล้วนแต่ส่งผลในเชิงบวกต่อตัวผู้เรียน ถ้าครูมอบหมายการบ้านที่ดีและเหมาะสมให้กับนักเรียนย่อมจะเป็นประโยชน์ต่อตัวนักเรียนสูงสุด ซึ่งลักษณะของการบ้านที่ดีนั้นมีหลายองค์ประกอบและยังไม่มีใครศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดี เพื่อเป็นแนวทางมอบหมายการบ้านให้นักเรียนครูในยุคของการปฏิรูปการศึกษา

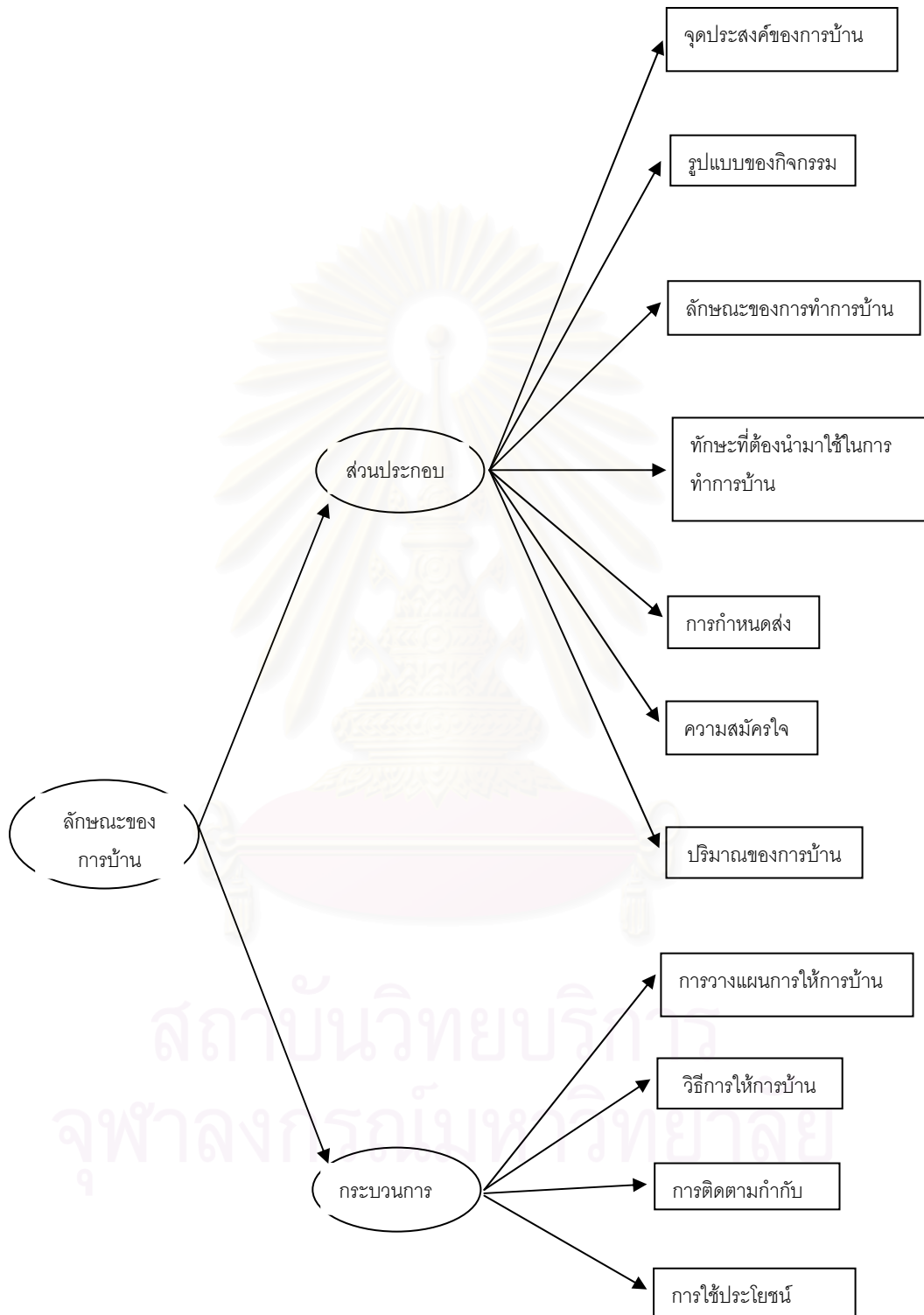
กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการมอบหมายการบ้านให้กับผู้เรียนพบว่า ในการมอบหมายการบ้านให้กับผู้เรียนนั้น ลักษณะของการบ้านที่ดีจะมีองค์ประกอบดังนี้

1. จุดประสงค์ของการบ้าน
2. รูปแบบกิจกรรม
3. ลักษณะของการทำการบ้าน
4. ทักษะที่ต้องนำมาใช้
5. กำหนดการส่งการบ้าน
6. ความสนใจของผู้เรียน
7. ปริมาณของการบ้าน
8. การวางแผนการให้การบ้าน
9. วิธีการให้การบ้าน
10. การติดตามกำกับ
11. การใช้ประโยชน์

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาองค์ประกอบในแต่ละด้านของการบ้านโดยแยกตามรายวิชา ได้แก่ คณิตศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษาและวิทยาศาสตร์ จากนั้นจึงพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอกรอบแนวคิดเป็นแผนภาพ ดังนี้

โครงสร้างการวัดลักษณะของการบ้าน

แผนภาพที่ 2.1 ลักษณะของการบ้าน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้าน พัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดีและ รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษาลักษณะของการบ้านและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ส่วนที่ 2 เป็นการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครและนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2549 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ได้โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 เนื่องจากโรงเรียนในเขตพื้นที่ 1 เป็นโรงเรียนที่มีความหลากหลายในด้านการจัดการเรียนการสอนและมีความพร้อมในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้จนเป็นที่ยอมรับ

การศึกษาเชิงคุณภาพ

การศึกษาเชิงคุณภาพจะทำใน 2 ลักษณะ คือ การสนทนากลุ่ม (Focus Groups) และการศึกษาพบกรณี มีรายละเอียดดังนี้

1. การสนทนากลุ่ม (Focus Groups)

กลุ่มตัวอย่างและการคัดเลือก

กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูจำนวน 8 คนและนักเรียนจำนวน 8 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

สำหรับกลุ่มครู

1) ต้องเป็นครูที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูและนักเรียนในโรงเรียนว่า มีการให้การบ้านนักเรียนสม่ำเสมอและเหมาะสม

2) ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ

สำหรับกลุ่มนักเรียน

1) ต้องเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

2) ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ

ผู้วิจัยใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง(Purposive Sampling) ดังนี้

1. เลือกโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 สังกัดสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งคัดเลือกได้ 38 โรงเรียน
2. เลือกโรงเรียนโดยแบ่งตามขนาด ได้แก่ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ได้ทั้งหมด 12 โรงเรียน
3. ผู้วิจัยติดต่อไปยังโรงเรียนเพื่อขอความร่วมมือจากทั้ง 12 โรงเรียน มีโรงเรียนตอบรับให้ความร่วมมือจำนวน 8 โรงเรียน
4. จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกครูที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูและนักเรียนว่ามีการให้กรบ้านอย่างเหมาะสม โรงเรียนละ 1 คนและนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 1 คน รายละเอียดดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดของโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	จำนวนโรงเรียนที่เลือก	จำนวนโรงเรียนที่ให้ความร่วมมือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	
				ครู	นักเรียน
เล็ก	11	3	2	2	2
กลาง	19	5	4	4	4
ใหญ่	8	3	2	2	2
ใหญ่พิเศษ	1	1	-	-	-
รวม	38	12	8	8	8

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แนวคำถามในการสนทนากลุ่ม โดยมีแนวคำถามครอบคลุมในเรื่องลักษณะของการบ้านที่ดี

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบในการสนทนากลุ่มจากข้อมูลที่ได้จากซึ่งครอบคลุมในประเด็นที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของการบ้าน
2. ผู้วิจัยนำแนวคำถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม ได้รับคำแนะนำให้เขียนข้อคำถามให้ตรงประเด็นที่ต้องการศึกษาและใช้คำที่เข้าใจง่าย
3. ปรับปรุงแนวคำถามก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล (รายละเอียดแนวคำถามอยู่ในภาคผนวก ค)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำหนังสือเชิญครูและนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและตอบรับการเข้าร่วมสนทนากลุ่ม โดยจัดสนทนากลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ได้ครู 2 กลุ่มและนักเรียน 2 กลุ่ม เนื่องจากข้อจำกัดของเวลาที่ใช้ในการวิจัยจึงไม่สามารถจัดกลุ่มสนทนาจำนวน 6-8 คนได้ตามที่นิตยา ชูโต (2545) กำหนดไว้ โดยทำการสนทนากลุ่มในวันเสาร์ที่ 11 และวันอาทิตย์ที่ 12 พฤศจิกายน 2549 ผู้วิจัยบันทึกข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มด้วยวิธีการจดบันทึกและบันทึกเทป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มมาวิเคราะห์ โดยผ่านกระบวนการลดทอนข้อมูล การคัดเลือกข้อมูลและการสร้างข้อสรุปได้ออกมาเป็นองค์ประกอบของการบ้านที่ดี

2. การศึกษาพหุกรณี

กรณีศึกษาและวิธีการคัดเลือก

กรณีศึกษา คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งหมด 4 คน โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกกรณี ดังนี้

- 1) เป็นครูที่ทำการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1
- 2) ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา
- 3) เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการให้การบ้านและได้รับการยอมรับจากเพื่อนครูและนักเรียนว่าเป็นผู้ที่ให้การบ้านสม่ำเสมอและเหมาะสม
- 4) ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ

วิธีการเลือกกรณีศึกษาแบบ SNOW BALL

1. ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 และครูที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ว่าครูท่านใดมีประสบการณ์ในการให้การบ้านและได้รับการยอมรับ ซึ่งพบว่ามีอาจารย์ 6 คนที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด

2. ผู้วิจัยทำการคัดเลือกครูจำนวน 6 คน ซึ่งต้องเป็นครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้ 4 กลุ่มสาระที่ต่างกัน ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษาและมีความเป็นไปได้ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งการให้ความร่วมมือของครู ให้เป็นกรณีศึกษาจำนวน 4 คน ดังนี้

2.1 ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกลุ่มสาระคณิตศาสตร์จำนวน 1 คน เป็นกรณีศึกษา ชื่อสมมติว่า ครูคณิต

2.2 ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกลุ่มสาระวิทยาศาสตร์จำนวน 1 คน เป็นกรณีศึกษา ชื่อสมมติว่า ครูวิทย์

2.3 ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกลุ่มสาระภาษาไทยจำนวน 1 คน เป็นกรณีศึกษา ชื่อสมมติว่า ครูไทย

2.4 ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกลุ่มสาระสังคมศึกษา จำนวน 1 คน เป็นกรณีศึกษา ชื่อสมมติว่า ครูสังคม

ประเด็นที่ศึกษา แหล่งข้อมูลและเครื่องมือในการวิจัย

ประเด็นที่ศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ลักษณะของการบ้านที่ดี
2. อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

แหล่งข้อมูลในการวิจัย

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 แหล่งดังนี้

1. บุคคล ประกอบด้วย ครูที่เป็นกรณีศึกษา 4 คน และผู้ให้ข้อมูลของกรณีศึกษาทั้ง 4 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่หนึ่ง นักเรียนที่กรณีศึกษาทำการสอน โดยผู้วิจัยทำการเลือกอย่างเจาะจง กรณีศึกษาละ 3 คน รวมทั้งหมด 12 คน

กลุ่มที่สอง ครูที่เป็นเพื่อนร่วมงานของกรณีศึกษา กรณีละ 1 คน รวมทั้งหมด 4 กรณี

2. เอกสาร ประกอบด้วยเอกสาร 2 ประเภท ดังนี้ 1) เอกสารของกรณีศึกษา คือ แผนการจัดการเรียนรู้ สมุดบันทึกการให้คะแนน สมุดบันทึกพฤติกรรมและเอกสารเกี่ยวกับการบ้าน 2) เอกสารของนักเรียน คือ สมุดจดการบ้าน สมุดทำการบ้านและชิ้นงานต่างๆ

3. เหตุการณ์ ประกอบด้วย การสังเกตการณ์ให้การบ้านของครู การส่งการบ้าน การตรวจการบ้านและการให้คะแนนการบ้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการศึกษาเพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่ศึกษาอย่างละเอียดลึกซึ้งภายใต้ปรากฏการณ์ที่เป็นธรรมชาติ ผู้วิจัยไม่สามารถที่จะกำหนดพฤติกรรมของกรณีศึกษา หรือการศึกษาในครั้งนี้ได้ ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญที่ใช้ในการศึกษานี้ ผู้วิจัยถือว่าตัวผู้วิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การ

สัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยมีแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างกว้างๆ ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา ซึ่งทำให้ได้เครื่องมือประกอบด้วย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการสังเกต คือ แนวทางการสังเกตกรณีศึกษา แนวทางการสังเกตนักเรียนและแบบบันทึกเหตุการณ์
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสัมภาษณ์ คือ แนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์กรณีศึกษา แนวคำถามที่ใช้สัมภาษณ์นักเรียนและเพื่อนครู
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์เอกสาร คือ แบบบันทึกข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและหลักฐานที่มีการบันทึกไว้ตามสภาพปกติ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ สร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับลักษณะและกระบวนการของการบ้าน
2. สร้างแนวทางการสังเกตและแนวทางการสัมภาษณ์ครูตามโครงสร้างและรายละเอียดที่กำหนดขึ้น
3. นำแนวทางสังเกตและการสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม
4. แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและคำแนะนำ โดยแนวทางการสัมภาษณ์ปรับข้อความคำถามให้ตรงประเด็นที่ต้องการศึกษาและใช้คำที่เข้าใจง่าย

ขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูล

ขั้นตอนในการดำเนินการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1 การเข้าสู่สนามวิจัย

1.1 การเตรียมตัวในการเก็บข้อมูล

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบ้าน และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อกำหนดกรอบการสังเกตและแนวคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยการเตรียมกรอบการสังเกตและแนวคำถามกว้างๆ ไว้ก่อน

2) ผู้วิจัยติดต่อประสานงานเพื่อขอความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลกับครูที่เป็นกรณีศึกษาล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความเป็นกันเองและคุ้นเคยในการเข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลรวมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้อย่างคร่าวๆ ให้แก่กรณีศึกษา ซึ่งส่วนมากใช้วิธีการติดต่อ

ทางโทรศัพท์ ก่อนนำส่งหนังสือจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม ครอบคลุม เพื่อการตอบปัญหาการวิจัยได้อย่างมีประสิทธิภาพที่สุด วิธีการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของกรณีศึกษา เป็นดังนี้

1) การสังเกต (Observation)

ในการสังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษา ผู้วิจัยสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม สังเกตพฤติกรรมของครูในด้านการปฏิบัติกรให้การบ้านและพฤติกรรมของนักเรียนในการได้รับการบ้าน กระบวนการในการให้การบ้าน

2) การสัมภาษณ์ (Interview)

สำหรับการศึกษาครั้งนี้ จะทำการสัมภาษณ์กรณีศึกษาและบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ นักเรียนและเพื่อนครู โดยใช้การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ (Informal) และการสัมภาษณ์แบบพูดคุยกันเอง (Casual)

3) การศึกษาจากการวิเคราะห์เอกสาร

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล จัดหมวดหมู่ข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล และใช้ข้อมูลให้เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ โดยศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ สมุดบันทึกการส่งการบ้านและการให้คะแนนการบ้านของครู สมุดจดการบ้านของนักเรียน สมุดการบ้าน ชิ้นงานที่ทำเป็นการบ้าน สมุดบันทึกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2 กระบวนการเก็บข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้เวลา ประมาณ 2 เดือน คือ เริ่มตั้งแต่ วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 ถึง วันที่ 29 ธันวาคม 2549 โดยแบ่งระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 3 ระยะ (นิศา ชูโต, 2545) ดังนี้

ระยะที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์และการเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2549 ถึงวันที่ 7 พฤศจิกายน 2549 สร้างความสัมพันธ์กับกรณีศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเบื้องต้น มีรายละเอียดดังนี้

1) ผู้วิจัยไปพบกรณีศึกษาทั้ง 4 ท่าน เพื่อแจ้งจุดประสงค์ในการวิจัยและขออนุญาตทำการวิจัย พร้อมทั้งชี้แจงขั้นตอนและวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งกรณีศึกษาทั้ง 4 ท่านยินดีที่จะให้ผู้วิจัยเข้าไปศึกษา

2) ผู้วิจัยทำการสังเกต สัมภาษณ์ ศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของกรณีศึกษาและการให้การบ้านแก่นักเรียน

ระยะที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงลึก

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 8 พฤศจิกายน 2549 ถึงวันที่ 12 ธันวาคม 2549 เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนลึกของกรณีศึกษา เพื่อหาคำตอบตามวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสังเกตอย่างไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ โดยเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษา เพื่อนครูและนักเรียน รวมทั้งการวิเคราะห์เอกสารวิเคราะห์เอกสาร เพื่อให้ได้ข้อมูลลักษณะของการบ้านในปัจจุบัน และองค์ประกอบของการบ้านที่ดี รวมทั้งอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระยะที่ 3 การตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 13-29 ธันวาคม 2549 เป็นช่วงของการตรวจสอบข้อมูลและการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นที่ยังไม่มีความชัดเจน โดยใช้วิธีกลับไปสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการกับกรณีศึกษา เพื่อตรวจสอบผลการวิเคราะห์ว่ามีความชัดเจนและถูกต้องอย่างี่เข้าใจ ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อค้นพบที่มีความชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์และถูกต้อง รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 รายละเอียดการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
ระยะที่ 1 1 พ.ย. 49	ครูคณิต	ผู้วิจัยนัดหมายวันและเวลากับ ครูคณิต	-โทรศัพท์ -สมุดบันทึก	ได้วันและเวลาที่จะไป พบ
	ครูวิทย์	ผู้วิจัยนัดหมายวันและเวลากับ ครูวิทย์	-โทรศัพท์ -สมุดบันทึก	ได้วันและเวลาที่จะไป พบ
	ครูสังคม	ผู้วิจัยนัดหมายวันและเวลากับ ครูสังคม	-โทรศัพท์ -สมุดบันทึก	ได้วันและเวลาที่จะไป พบ
	ครูไทย	ผู้วิจัยนัดหมายวันและเวลากับ ครูไทย	-โทรศัพท์ -สมุดบันทึก	ได้วันและเวลาที่จะไป พบ
	2 พ.ย. 49	ครูวิทย์	ผู้วิจัยพบและพูดคุยกับกรณี ศึกษาถึงวัตถุประสงค์งานวิจัย สัมภาษณ์ประวัติการศึกษา และการทำงานรวมทั้งศึกษา และวิเคราะห์เอกสารเบื้องต้น ของกรณีศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบ ของการบ้านที่ให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แฟ้มรวบรวม เอกสาร

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
3 พ.ย. 49	ครูไทย	ผู้วิจัยพบและพูดคุยกับกรณีศึกษาถึงวัตถุประสงค์งานวิจัย สัมภาษณ์ประวัติ การศึกษาและการทำงาน รวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์ เอกสารเบื้องต้นของกรณีศึกษา เกี่ยวกับรูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แฟ้มรวบรวมเอกสาร	กรณีศึกษาให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย ได้ ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว และข้อมูลเอกสาร รูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียนของกรณีศึกษา
6 พ.ย. 49	- ครูคณิต - ครูสังคม	- ผู้วิจัยพบและพูดคุยกับกรณีศึกษาถึงวัตถุประสงค์งานวิจัย สัมภาษณ์ประวัติการศึกษา และการทำงานรวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเบื้องต้นของกรณีศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียน - ผู้วิจัยพบและพูดคุยกับกรณีศึกษาถึงวัตถุประสงค์งานวิจัย สัมภาษณ์ประวัติการศึกษา และการทำงานรวมทั้งศึกษาและวิเคราะห์เอกสารเบื้องต้นของกรณีศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แฟ้มรวบรวมเอกสาร -สมุดบันทึก -แฟ้มรวบรวมเอกสาร	- กรณีศึกษาให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย ได้ ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว และข้อมูลเอกสาร รูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียนของกรณีศึกษา - กรณีศึกษาให้ความร่วมมือกับผู้วิจัย ได้ ข้อมูลสถานภาพส่วนตัว และข้อมูลเอกสาร รูปแบบของการบ้านที่ให้นักเรียนของกรณีศึกษา
ระยะที่ 2 8 พ.ย. 49	ครูคณิต	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะต่างๆของการบ้าน

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
10 พ.ย. 49	ครูสังคม	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะต่างๆของการบ้าน
13 พ.ย. 49	ครูวิทย์	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะต่างๆของการบ้าน
14 พ.ย. 49	ครูไทย	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ครูมอบหมายให้นักเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์	ข้อมูลลักษณะต่างๆของการบ้าน
16 พ.ย. 49	ครูคณิต	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน
16 พ.ย. 49	นักเรียนของครูคณิต	สัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้การบ้านของครูคณิต	-แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูคณิต

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
17 พ.ย. 49	ครูวิทย์	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน
17 พ.ย. 49	นักเรียนของครูวิทย์	สัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้การบ้านของครูวิทย์	-แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูวิทย์
20 พ.ย. 49	ครูสังคม	สังเกต สัมภาษณ์ และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน
21 พ.ย. 49	ครูไทย	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสังเกต -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูล การวางแผนการให้การบ้านและวิธีการให้การบ้าน
23 พ.ย. 49	ครูคณิต	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวคำถามการสนทนากลุ่ม -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
23 พ.ย. 49	ครูวิทย์	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวคำถาม การสนทนา กลุ่ม -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน
24 พ.ย. 49	ครูไทย	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการ สังเกต -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน
24 พ.ย. 49	นักเรียนของ ครู ภาษาไทย	สัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ การบ้านของครูภาษาไทย	-แนวทางการ สัมภาษณ์ -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้าน ของครูภาษาไทย
27 พ.ย. 49	ครูสังคม	สังเกต สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน	-สมุดบันทึก -แนวทางการ สังเกต -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลสังเกต สัมภาษณ์ และศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับการกำกับ ติดตามการบ้านและการ ใช้ประโยชน์จาก การบ้าน
27 พ.ย. 49	นักเรียนของ ครูสังคม	สัมภาษณ์เกี่ยวกับการให้ การบ้านของครูสังคม	-แนวทางการ สัมภาษณ์ -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้าน ของครูสังคม
28 พ.ย. 49	ครูคณิต	สัมภาษณ์และศึกษาเอกสาร เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่าง การบ้านและผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์ บันทึกเสียง -แฟ้มรวบรวม เอกสาร	ข้อมูลความสัมพันธ์ ระหว่างการบ้านและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
28 พ.ย. 49	ครูไทย	สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์บันทึกเสียง -แฟ้มรวบรวมเอกสาร	ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
30 พ.ย. 49	ครูสังคม	สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
30 พ.ย. 49	ครูวิทย์	สัมภาษณ์และศึกษาเอกสารเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	-สมุดบันทึก -แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
7 ธ.ค. 49	หัวหน้ากลุ่มสาระสังคมฯ	สัมภาษณ์ในเรื่องของการให้การบ้านของครูสังคม	-แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูสังคม
7 ธ.ค. 49	หัวหน้ากลุ่มสาระคณิตศาสตร์	สัมภาษณ์ในเรื่องของการให้การบ้านของครูคณิต	-แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูคณิต
8 ธ.ค. 49	หัวหน้ากลุ่มสาระวิทยาศาสตร์	สัมภาษณ์ในเรื่องของการให้การบ้านของครูวิทย์	-แนวทางการสัมภาษณ์ -เทปบันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูวิทย์
8 ธ.ค. 49	หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาไทย	สัมภาษณ์ในเรื่องของการให้การบ้านของครูภาษาไทย	-แนวทางการสัมภาษณ์ -อุปกรณ์บันทึกเสียง	ข้อมูลการให้การบ้านของครูภาษาไทย

ตารางที่ 3.2(ต่อ)

วัน เดือน ปี	ผู้ให้ข้อมูล	กิจกรรม	เครื่องมือ	ผลผลิต
ระยะที่ 3 19 ธ.ค. 49	ครูวิทย์	สัมภาษณ์เพิ่มเติมในเรื่องของลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
21 ธ.ค. 49	ครูสังคม	สัมภาษณ์เพิ่มเติมในเรื่องของลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
22 ธ.ค. 49	ครูไทย	สัมภาษณ์เพิ่มเติมในเรื่องของลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
26 ธ.ค. 49	ครูคณิต	สัมภาษณ์เพิ่มเติมในเรื่องของลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์	-สมุดบันทึก -อุปกรณ์ บันทึกเสียง	ข้อมูลลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์

สรุปการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากตาราง ดังนี้

ข้อมูลจากบุคคล	จำนวน	36	ครั้ง
ข้อมูลจากเหตุการณ์	จำนวน	11	ครั้ง
ข้อมูลจากเอกสาร	จำนวน	20	ครั้ง

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยนำข้อมูลการสัมภาษณ์ การสังเกต และเอกสารที่เกี่ยวข้องของกรณีศึกษามาวิเคราะห์ตามกรอบของเนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ คือ ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีการจัดกระทำข้อมูลด้วยวิธีการดังนี้ การลดทอนข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล (สุภางค์ จันทวานิช, 2543; นิตา ชูโต, 2545) ซึ่งทั้ง 3 กระบวนการนี้ทำควบคู่ไปกับกระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ แล้วจึงนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเขียนรายงานผลการวิเคราะห์เป็นแบบความเรียง มีขั้นตอนดังนี้

3.1 การลดทอนข้อมูล (Data Reduction)

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากกรณีศึกษาในแต่ละครั้งแล้ว ก็นำมาบันทึกเป็นข้อมูลสนาม ศึกษาทบทวน แล้วเลือกเฉพาะจุดที่น่าสนใจและเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ศึกษาตรงตามวัตถุประสงค์ ซึ่งก็คือ ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.2 การตรวจสอบข้อมูล มีดังนี้

3.2.1 การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า (triangulation)

1) การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านข้อมูล (Data triangulation) เป็นการตรวจสอบข้อมูลจากแหล่งที่มาของข้อมูล ซึ่งได้แก่ แหล่งเวลา แหล่งสถานที่ และแหล่งข้อมูล เป็นการตรวจสอบด้านความถูกต้องของข้อมูลว่า เมื่อต่างเวลากัน ต่างสถานที่กัน และผู้ให้ข้อมูลต่างบุคคลกันหรือการได้มาของข้อมูลต่างกันแล้ว ข้อมูลที่ได้จะเหมือนเดิมหรือไม่

2) การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (methodological triangulation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในเรื่องเดียวกันโดยใช้วิธีที่หลากหลาย

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

3.3.1 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สำหรับข้อมูลที่เป็นเอกสาร โดยนำเอกสารและข้อมูลที่รวบรวมได้มาสังเคราะห์แล้วนำเสนอโดยวิธีบรรยาย

3.3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสร้างข้อสรุป นำข้อมูลทั้งหมดที่รวบรวมมาได้สรุปให้ได้ถึงอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและเขียนรายงานผลการวิจัย

3.3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม ใช้วิธีวิเคราะห์จัดหมวดหมู่ประเด็นความต้องการตามแนวคำถามและวิเคราะห์การแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่ม และบรรยายเป็นความเรียง

การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ

การศึกษาในส่วนนี้จะศึกษาเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะการบ้านที่ดี ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานครและนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2549 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ใน

ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2549 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยมีขั้นตอนดำเนินการในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับกรณีวิจัยครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงสำรวจ จึงจำเป็นต้องใช้ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม Hair(1995 อ้างถึงในสมถวิล อัสวสีบสกุล,2547) เสนอวิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ว่า อาจใช้กลุ่มตัวอย่าง 5 หรือ 10 เท่าของจำนวนตัวแปร เช่นเดียวกับ กัลยา วาณิชย์ปัญญา(2546) ที่กล่าวว่า การกำหนดกลุ่มตัวอย่างนั้นโดยทั่วไปนิยมใช้ 10 เท่าของตัวแปร ส่วน Lindeman,merenda และ Gold(1980:163) และ Weiss(1972) (อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย,2538:46) กำหนดว่าอัตราส่วนจำนวนหน่วยตัวอย่างและจำนวนพารามิเตอร์หรือตัวแปรควรจะเป็น 20 ต่อ 1 ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างครุ 20 เท่าของจำนวนตัวแปร ซึ่งมีจำนวนตัวแปร 11 ตัว ขนาดกลุ่มตัวอย่างของครุจึงมีจำนวนทั้งสิ้น 220 คน ส่วนขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนนั้น ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิดของ Lindeman,merenda และ Gold(1980:163) และ Weiss(1972) เช่นเดียวกัน คือ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 20 เท่าของตัวแปร จึงมีขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนเป็นจำนวน 220 คน แต่เนื่องจากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเป็นการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเท่านั้น อีกทั้งจำนวนประชากรนักเรียนมีมาก ดังนั้นเพื่อความเป็นตัวแทนที่ดีมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 40 เท่าของตัวแปร จึงมีกลุ่มตัวอย่างนักเรียนจำนวน 440 คน

ขั้นที่ 2 ทำการสุ่มตัวอย่างครุและนักเรียน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ครู สัมภาษณ์ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีจำนวนครูทั้งหมด 7552 คน ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยการเลือกสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งมีทั้งหมด 38 โรงเรียน แล้วเลือกโรงเรียนโดยแบ่งตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ได้ทั้งหมด 12 โรงเรียน จากนั้นส่งจดหมายเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล มีโรงเรียนที่ตอบรับทั้งหมด 7 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 220 คน โดยแบ่งตามสัดส่วนประชากรในแต่ละโรงเรียน

2.2 นักเรียน ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ามีสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 58 แห่ง มีนักเรียนทั้งหมด 49281 คน ผู้วิจัยศึกษาโดยใช้วิธีการเลือกอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) จากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เขต 1 กรุงเทพมหานคร โดยการเลือกสถานศึกษาที่เปิดสอนในระดับช่วงชั้นที่ 3 ซึ่งมีทั้งหมด 38 โรงเรียน แล้วเลือกโรงเรียนโดยแบ่งตามขนาดของโรงเรียน ได้แก่ ขนาด

กลางขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ได้ทั้งหมด 12 โรงเรียน จากนั้นส่งจดหมายเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล มีโรงเรียนที่ตอบรับทั้งหมด 7 โรงเรียน ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 440 คน โดยแบ่งตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละโรงเรียน ดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.3

ตารางที่ 3.3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างครูและนักเรียนที่ใช้ในการวิจัย

โรงเรียน	จำนวนครู		จำนวนนักเรียน	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
พุทธจักรวิทยา	61	23	850	50
ราชันนททอาจารย์สามเสนวิทยาลัย2	79	28	1314	67
วัดน้อยนพคุณ	56	20	763	38
วัดบวรนิเวศ	64	27	752	35
วัดสังเวช	59	22	646	35
สตรีวิทยา	158	70	1822	113
สิริรัตนาร	82	30	1478	102
รวม	559	220	7625	440

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามลักษณะของการบ้าน ทั้ง 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนและครู แบบสอบถามจะมีทั้งหมด 8 ชุด เป็นแบบสอบถามสำหรับครู 4 ชุดและสำหรับนักเรียน 4 ชุด โดยให้พิจารณาในแต่ละข้อคำถามตามกลุ่มสาระ 4 กลุ่ม ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา การสร้างข้อคำถามจะครอบคลุมลักษณะของการบ้านที่ดี ซึ่งได้มาจากการสังเคราะห์ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มและการศึกษาพุทธรณี นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามลักษณะของการบ้าน รายละเอียดของแบบสอบถามมีดังนี้

แบบสอบถามลักษณะของการบ้านสำหรับครู แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ เป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ในการสอน ระดับการศึกษา และวิชาที่สอน

ตอนที่2 เป็นแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่าโดยให้ผู้ตอบเลือกระดับการปฏิบัติตามคุณลักษณะต่างๆ 5 ระดับ เกี่ยวกับลักษณะของการบ้าน มีเนื้อหาครอบคลุม

องค์ประกอบหลัก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบของการบ้านและกระบวนการของการบ้าน โดยองค์ประกอบหลักทั้ง 2 ส่วนประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้

1. ส่วนประกอบของการบ้านมีตัวแปรทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ จุดประสงค์ของการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้านความสมัครใจในการทำการบ้านและปริมาณของการบ้าน

2. กระบวนการของการบ้าน มีตัวแปรทั้งหมด 4 ตัว ได้แก่ การวางแผนการให้การบ้าน วิธีการให้การบ้าน การกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน

แบบสอบถามสำหรับนักเรียนแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำ มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาและผลการเรียนเฉลี่ยในวิชานั้นๆ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่าโดยให้ผู้ตอบเลือกระดับการปฏิบัติตามคุณลักษณะต่างๆ 5 ระดับ เกี่ยวกับลักษณะของการบ้าน มีเนื้อหาครอบคลุมองค์ประกอบหลัก ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบของการบ้านและกระบวนการของการบ้าน โดยองค์ประกอบหลักทั้ง 2 ส่วนประกอบด้วยตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. ส่วนประกอบของการบ้านมีตัวแปรทั้งหมด 7 ตัว ได้แก่ จุดประสงค์ของการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้านความสมัครใจในการทำการบ้านและปริมาณของการบ้าน

2. กระบวนการของการบ้าน มีตัวแปรทั้งหมด 4 ตัว ได้แก่ การวางแผนการให้การบ้าน วิธีการให้การบ้าน การกำกับติดตามการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูในเรื่องของการบ้าน มีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องของการบ้าน เพื่อศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลของงานวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย และข้อมูลที่ได้จากการสนทนากลุ่มและการศึกษาพฤติกรรมของครูและนักเรียน แล้วจัดทำโครงสร้างของเครื่องมือ

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ดี สร้างโดยใช้เครื่องมือโครงสร้างที่ได้กำหนดประเด็นและจำนวนข้อของแบบสอบถาม ทำให้ได้คำถาม 70 ข้อ

ขั้นตอนที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ได้รับคำแนะนำให้รวมข้อที่มีการวัดคุณลักษณะที่ซ้ำซ้อนกันและแยกประเด็นในการถามบางข้อที่มีชื่อเรื่องเดียวกัน ได้ข้อคำถามจำนวน 62 ข้อ

ขั้นตอนที่ 4 ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามลักษณะของการบ้านที่ดีหลังแก้ไขตามที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่านตรวจสอบ โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิที่ทำการตรวจสอบข้อมูลดังนี้

1. อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและพัฒนาตัวเองซึ่งโดยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานทางการศึกษาไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 ท่าน

2. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปีและเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านวิชาการของโรงเรียน จำนวน 1 ท่าน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 10 ปีและเป็นผู้ที่ใช้การบ้านเป็นเครื่องมือในการพัฒนานักเรียน จำนวน 1 ท่าน

ผลการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดในด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ครอบคลุมของคำถาม และความชัดเจนของภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ได้ค่าดัชนี IOC ดังแสดงรายละเอียดตามตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ค่าดัชนีของแบบสอบถามลักษณะของการบ้านที่ดี

ข้อรายการ	ค่าดัชนี IOC
1. ส่วนประกอบของการบ้าน	
จุดประสงค์ของการบ้าน	
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	1.00
2. ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	1.00
3. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่	1.00
4. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	1.00
5. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	1.00
6. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	1.00
7. ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	1.00
8. ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	1.00
รูปแบบของการบ้าน	
9. การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำบทเรียน	0.75
10. การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	0.75

ตารางที่ 3.4(ต่อ)

ข้อรายการ	ค่าดัชนี IOC
รูปแบบของการบ้าน	
11. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	0.75
12. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	0.75
13. การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	0.75
14. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	0.75
15. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	0.75
ลักษณะของการทำการบ้าน	
16. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	0.75
17. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	0.75
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	
18. นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	0.75
19. นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	0.75
20. นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	0.75
21. นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	0.75
กำหนดส่งการบ้าน	
22. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	0.75
23. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	0.75
24. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	0.75
25. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	0.75
ปริมาณของการบ้าน	
26. ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	0.75
27. ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	0.75
28. ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	0.75
29. ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	0.75
ความสนใจในการทำการบ้าน	
30. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	0.75
31. ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	0.75
32. ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	0.75
33. ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	0.75
34. ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	0.75

ตารางที่ 3.4(ต่อ)

ข้อรายการ	ค่าดัชนี IOC
การวางแผนในการให้การบ้าน	
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษาจะมีอะไรบ้าง และส่งเมื่อไร	0.75
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	0.75
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	0.75
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	0.75
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	0.75
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	0.75
วิธีการให้การบ้าน	
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	0.75
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	0.75
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	0.75
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	0.75
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	0.75
การกำกับติดตามในการส่งการบ้าน	
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	0.75
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	0.75
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	0.75
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	0.75
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	0.75
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	0.75
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	0.75
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	0.75
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	0.75
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	0.75
การใช้ประโยชน์จากการบ้าน	
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	0.75
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	0.75
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	0.75
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของนักเรียน	0.75

ตารางที่ 3.4(ต่อ)

ข้อรายการ	ค่าดัชนี IOC
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	0.75
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	0.75
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	0.75

จากตารางที่ 3.4 พบว่า ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา คือค่าดัชนี IOC ของแบบสอบถามมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.75–1.00 ซึ่งศิริชัย กาญจนวาสี(2544) กำหนดว่าเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินความตรงเชิงเนื้อหา ค่าที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.5 ($IOC \geq 0.5$) จึงถือว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับข้อความที่จะวัด ดังนั้นแบบสอบถามลักษณะของการบ้านสำหรับครูและนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตารางที่ 3.5 ค่าดัชนีของแบบสอบถามอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ข้อรายการ	ค่าดัชนี IOC
กระบวนการของการบ้าน	
การให้การบ้าน	
ครูให้การบ้านนักเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	1.00
ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จได้โดยใช้เวลาไม่นาน	1.00
การทำการบ้าน	
นักเรียนทำการบ้านทุกครั้งที่ได้รับ	1.00
นักเรียนส่งการบ้านทุกครั้งที่ได้รับ	0.75
นักเรียนได้ทบทวนความรู้ก่อนสอบจากการทำการบ้านที่ได้รับ	0.75
การตรวจการบ้าน	
ครูจะตรวจทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	1.00
ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	1.00
การให้คะแนนการบ้าน	
ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	1.00
ครูให้คะแนนการบ้านทุกครั้งที่ตั้ง	0.75
ครูนำคะแนนที่ได้จากการส่งการบ้านไปเป็นส่วนหนึ่งของการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	0.75

จากตารางที่ 3.5 พบว่า ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา คือค่าดัชนี IOC ของแบบสอบถามมีค่าดัชนี IOC อยู่ระหว่าง 0.75 – 1.00 ดังนั้นแบบสอบถามอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีความตรงเชิงเนื้อหาและเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยปรับปรุงข้อคำถามที่ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะจนได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับโครงสร้างของแบบสอบถามลักษณะของการบ้านและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังแสดงตามตารางที่ 3.6 และตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.6 ตารางโครงสร้างและจำนวนข้อแบบสอบถามลักษณะของการบ้าน

ตัวแปรที่ศึกษา		ข้อคำถาม ข้อที่	จำนวน ข้อ
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย		
1. ส่วนประกอบของการบ้าน	1. จุดประสงค์ของการบ้าน	1-8	8
	2. รูปแบบของการบ้าน	9-15	7
	3. ลักษณะของการทำการบ้าน	16-17	2
	4. ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	18-21	4
	5. กำหนดส่งการบ้าน	22-25	4
	6. ปริมาณของการบ้าน	26-29	4
	7. ความสนใจในการทำการบ้าน	30-34	5
2. กระบวนการ	1. การวางแผนการให้การบ้าน	35-40	6
	2. วิธีการให้การบ้าน	41-45	5
	3. การกำกับติดตาม	46-55	10
	4. การใช้ประโยชน์จากการบ้าน	56-62	7
		รวม	62

ตารางที่ 3.7 ตารางโครงสร้างและจำนวนข้อแบบสอบถามอิทธิพลของการบ้าน

ตัวแปรที่ศึกษา		ข้อคำถาม ข้อที่	จำนวน ข้อ	
องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย			
1. ส่วนประกอบของการบ้าน	1. จุดประสงค์ของการบ้าน	1-2	2	
	2. รูปแบบของการบ้าน	3-4,8	3	
	3. ลักษณะของการทำการบ้าน	5-6	2	
	4. ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	7,9-10	3	
		รวม	22-25	10

3.3 ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ โดยการนำแบบสอบถาม ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยทดลองใช้กับครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนศรีอยุธยาที่ไม่ได้ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเที่ยง โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของคอนบราค ได้ค่าความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบและค่าความเที่ยงทั้งฉบับ ดังรายละเอียดที่แสดงในตารางที่ 3.8 และ 3.9

ตารางที่ 3.8 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของครู)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ค่าความเที่ยง
1. ส่วนประกอบของการบ้าน	1. จุดประสงค์ของการบ้าน	.891
	2. รูปแบบของการบ้าน	
	3. ลักษณะของการทำการบ้าน	
	4. ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	
	5. กำหนดส่งการบ้าน	
	6. ปริมาณของการบ้าน	
	7. ความสนใจในการทำการบ้าน	
2. กระบวนการ	1. การวางแผนการให้การบ้าน	.931
	2. วิธีการให้การบ้าน	
	3. การกำกับติดตาม	
	4. การใช้ประโยชน์จากการบ้าน	
รวมทั้งฉบับ		.940

จากตารางที่ 3.8 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามของลักษณะของการบ้านสำหรับครูในแต่ละองค์ประกอบหลักมีค่าความเที่ยง .891 และ .949 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .940 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.9 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของนักเรียน)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ค่าความเที่ยง
1. ส่วนประกอบของการบ้าน	1. จุดประสงค์ของการบ้าน	.923
	2. รูปแบบของการบ้าน	
	3. ลักษณะของการทำการบ้าน	

ตารางที่ 3.9(ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ค่าความเที่ยง
	4. ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	
	5. กำหนดส่งการบ้าน	
	6. ปริมาณของการบ้าน	
	7. ความสมัครใจในการทำการบ้าน	
2. กระบวนการ	1. การวางแผนการให้การบ้าน	.895
	2. วิธีการให้การบ้าน	
	3. การกำกับติดตาม	
	4. การใช้ประโยชน์จากการบ้าน	
	รวมทั้งฉบับ	.945

จากตารางที่ 3.9 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามของลักษณะของการบ้านสำหรับนักเรียนในแต่ละองค์ประกอบหลักมีค่าความเที่ยง .895 และ .923 และมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .945 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล

ตารางที่ 3.10 ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ฉบับของนักเรียน)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ค่าความเที่ยง
กระบวนการของการบ้าน	1. การให้การบ้าน	.964
	2. การทำการบ้าน	
	3. การตรวจการบ้าน	
	4. การให้คะแนนการบ้าน	

จากตารางที่ 3.10 ผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อคำถามกระบวนการของการบ้านสำหรับนักเรียนมีค่าความเที่ยงทั้งฉบับเท่ากับ .964 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงอยู่ในระดับสูง ซึ่งมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาคควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา และดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา และแบบสอบถามสำหรับครูนักเรียนไปขอความร่วมมือจากสถานศึกษาด้วยตนเอง โดยขอให้โรงเรียนเลือกผู้ตอบแบบสอบถามให้ ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครูนั้น ต้องสอนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 และสังกัดกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นนักเรียนนั้นต้องศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยให้ทางโรงเรียนเลือกให้มีนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกระจายอยู่ในทั้ง 3 ระดับชั้น คือ ม. 1 , ม.2 และ ม.3

2. ผู้วิจัยติดตามแบบสอบถามทั้งหมด 2 ครั้ง โดยครั้งแรก ใช้การติดตามทางโทรศัพท์ หลังจากส่งแบบสอบถาม 1 สัปดาห์ผ่านทางหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ซึ่งมีโรงเรียนที่ดำเนินการเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วจำนวน 4 โรงเรียน ผู้วิจัยจึงเดินทางไปปรับแบบสอบถามที่เก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้วด้วยตนเอง ครั้งที่สอง ผู้วิจัยติดตามหลังจากการโทรศัพท์ 1 สัปดาห์ โดยเดินทางไปโรงเรียนด้วยตนเอง ซึ่งโรงเรียนที่เหลืออีก 3 แห่งเก็บข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจึงรับแบบสอบถามที่เหลือเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 12 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 3 มีนาคม 2550 รายละเอียดของแบบสอบถามที่นำไปใช้วิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 3.11 และ 3.12

ตารางที่ 3.11 จำนวนกลุ่มตัวอย่างครู จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและอัตราการตอบกลับ

โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับ	อัตราการตอบกลับ
1. พุทธจักรวิทยา	23	30	23	76.67
2. ราชันนาทจารย์สามเสนวิทยาลัย2	28	30	28	93.33
3. วัดน้อยนพคุณ	20	25	20	80.00
4. วัดบวรนิเวศ	27	30	27	90.00
5. วัดสังเวช	22	25	22	88.00
6. สตรีวิทยา	70	75	68	90.67
7. สิริรัตนาร	30	35	29	82.86
รวม	220	250	217	86.80

จากตารางที่ 3.11 การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 250 ฉบับ ซึ่งมีจำนวนมากกว่ากลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามในการวิจัย โดยเฉลี่ยมีค่าประมาณร้อยละ 80 (นางลักษณ วิรัชชัย อ้างถึงในภาวินี บุญเสริม,2546) และ

ได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น 406 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับร้อยละ 86.80 ถือได้ว่าเป็นอัตราการตอบกลับที่สูง เนื่องจากผู้วิจัยได้เดินทางไปขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนด้วยตนเอง ทำให้ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรเป็นอย่างดี ผลการวิเคราะห์พบว่า กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ครูโรงเรียนราชินีนาถอาจารย์สามเสนวิทยาลัย2มีอัตราการตอบกลับมากที่สุด คิดเป็น 93.33 รองลงมาคือครูโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนวัดสังเวช โรงเรียนสิริรัตนาร และโรงเรียนวัดน้อยนพคุณ ซึ่งมีอัตราการตอบกลับเป็น 90.67,90.00,88.00,82.86 และ 80.00 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราการตอบกลับน้อยที่สุด คือ ครูโรงเรียนพุทธจักรวิทยา ซึ่งมีอัตราการตอบกลับ 76.67

ตารางที่ 3.12 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักเรียน จำนวนแบบสอบถามที่ส่งและอัตราการตอบกลับ

โรงเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนแบบสอบถามที่ส่ง	จำนวนแบบสอบถามที่ตอบกลับ	อัตราการตอบกลับ
1. พุทธจักรวิทยา	50	55	40	72.73
2. ราชินีนาถอาจารย์สามเสนวิทยาลัย2	67	70	64	91.43
3. วัดน้อยนพคุณ	38	40	35	87.50
4. วัดบวรนิเวศ	35	40	32	80.00
5. วัดสังเวช	35	40	30	75.00
6. สตรีวิทยา	113	120	109	90.83
7. สิรินทราร	102	110	96	87.27
รวม	440	475	406	85.47

จากตารางที่ 3.12 การเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปจำนวน 475 ฉบับ ได้รับกลับคืนมาทั้งสิ้น 406 ฉบับ มีอัตราการตอบกลับร้อยละ 85.47 ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนโรงเรียนราชินีนาถอาจารย์สามเสนวิทยาลัย2 มีอัตราการตอบกลับมากที่สุด คิดเป็น 91.43 รองลงมาคือนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา โรงเรียนวัดน้อยนพคุณ โรงเรียนสิริรัตนาร โรงเรียนวัดบวรนิเวศและโรงเรียนวัดสังเวช ซึ่งมีอัตราการตอบกลับเป็น 90.83 , 87.50 , 87.27 , 80.00 และ 75.00 ตามลำดับ และกลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราการตอบกลับน้อยที่สุด คือ นักเรียนโรงเรียนพุทธจักรวิทยา ซึ่งมีอัตราการตอบกลับ 72.73

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยและหาค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ลักษณะของการบ้าน ด้วยค่าสถิติบรรยาย ซึ่งประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์พิจารณาระดับคุณภาพ ด้วยการกำหนดค่าเฉลี่ย ดังนี้

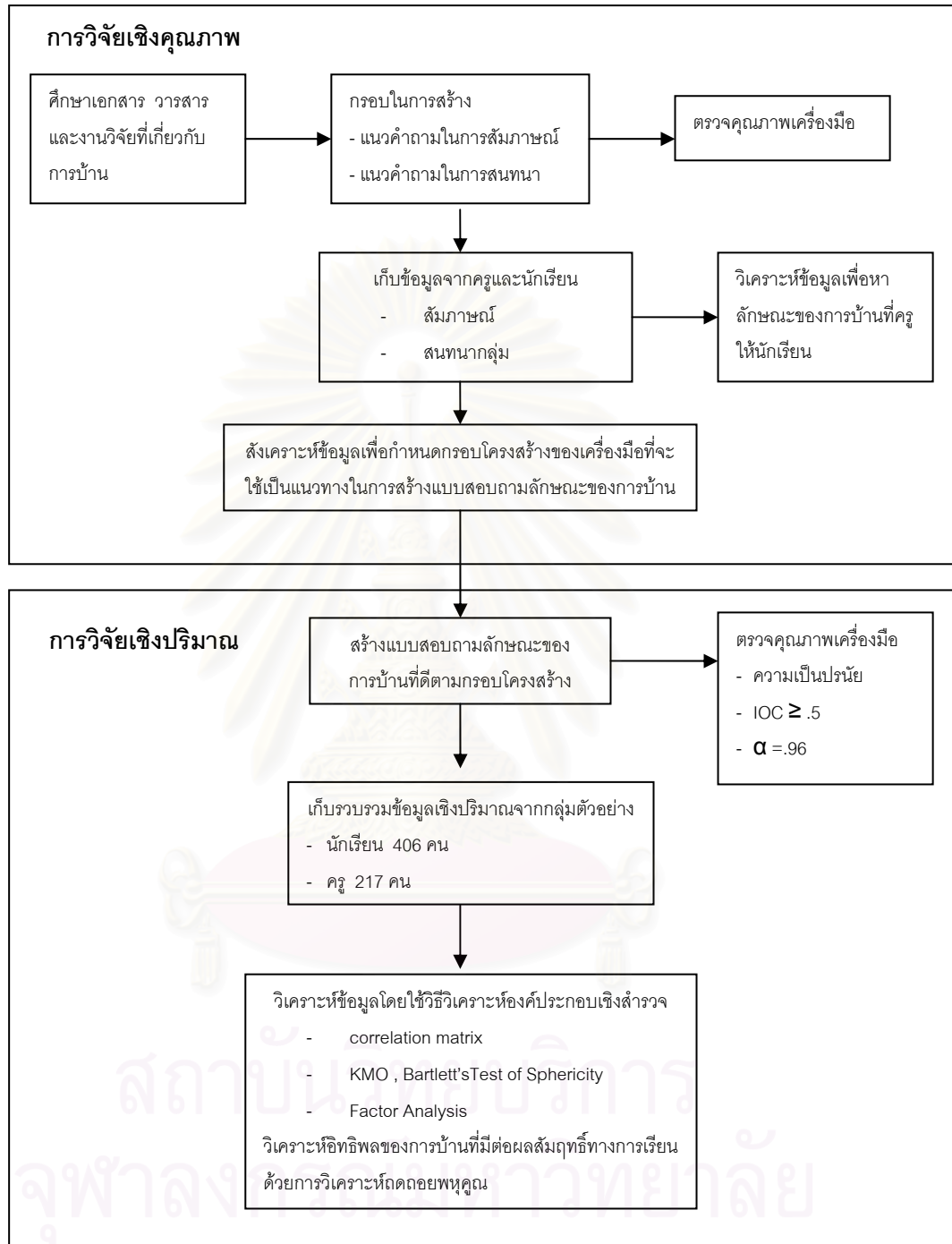
ค่าเฉลี่ย	1.00–1.49	หมายถึง	มีระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย	1.50–2.49	หมายถึง	มีระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	2.50–3.49	หมายถึง	มีระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	3.50–4.49	หมายถึง	มีระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	4.50–5.00	หมายถึง	มีระดับมากที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามลักษณะของการบ้าน จากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ได้แก่ นักเรียนและครู โดยใช้แบบสอบถามลักษณะของการบ้าน ซึ่งจะแยกตามรายวิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และสังคมศึกษา ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบ โดยการสกัดองค์ประกอบหลัก(Principal Component Method) และหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธี Varimax Rotation เพื่อได้กลุ่มตัวแปรแยกออกตามองค์ประกอบหลัก โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบที่ได้คือ มีค่า ไอเกน (Eigenvalue) ≥ 1.00 และตัวแปรมีค่าน้ำหนัก ตั้งแต่ .30 ขึ้นไป

4. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามลักษณะของการบ้านในข้อคำถามที่เกี่ยวกับอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ(Multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยใส่ตัวแปรทั้งหมด 5 ตัว ได้แก่ การให้การบ้าน การทำการบ้าน การตรวจการบ้าน การให้คะแนนการบ้านและเกรดเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 3.1 สรุปขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้าน พัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย

- 1.1 ลักษณะของการบ้านจากการสนทนากลุ่ม
- 1.2 ลักษณะของการบ้านที่ดีจากพหุกรณีศึกษา
- 1.3 ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านจากกรณีศึกษาและการสนทนากลุ่ม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

- 2.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างในการสำรวจ
- 2.2 ลักษณะของการบ้านจากการสำรวจ
- 2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านตามความเห็นของครูและนักเรียน
- 2.4 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการบ้านตามความเห็นของครูและนักเรียนจำแนกตามรายวิชา

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเชิงคุณภาพ

1.1 ลักษณะของการบ้านที่ได้จากการสนทนากลุ่ม

ภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างจะมี 2 กลุ่ม คือ ครูและนักเรียน

ครูมีทั้งหมด 8 คน มีอายุอยู่ในช่วง 45–57 ปี เป็นหญิง 6 คนและชาย 2 คน จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี 4 คนและปริญญาโท 4 คน มีประสบการณ์ในการสอนมากกว่า 20 ปี ทุกคนสอนอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 แบ่งเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 3 คนและชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์จำนวน 2 คน วิทยาศาสตร์ 2 คน ภาษาไทย 2 คนและสังคมศึกษา 2 คนสังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 คน ขนาดใหญ่ 4 คนและขนาดกลาง 2 คน

สำหรับนักเรียนมีทั้งหมด 8 คน มีอายุอยู่ในช่วง 13–15 ปี เป็นหญิง 5 คนและชาย 3 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 2 คน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 2 คนและชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 จำนวน 4 คน ศึกษาอยู่โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 2 คน ขนาดใหญ่ 4 คนและขนาดกลาง 2 คน

ลักษณะของการบ้านที่ดี ผลจากการสนทนาตามกรอบแนวคำถามที่ใช้ในการสนทนา มีรายละเอียดดังนี้

1. จุดประสงค์ของการบ้าน

จุดประสงค์ของการบ้านที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกันแบ่งเป็น 4 ข้อ คือ ให้การบ้านเพื่อทบทวนบทเรียน เตรียมบทเรียนใหม่ การขยายความรู้และการสรุปองค์ความรู้

“ให้การบ้านนักเรียนเพื่อที่จะได้ทบทวนสิ่งที่ครูสอนไปในห้อง”

(ครูคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“บางครั้งครูจะให้ให้นักเรียนไปอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนที่จะขึ้นบทเรียนใหม่”

(ครูคนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“ครูสอนจบในแต่ละบทแล้ว ก็จะไปทำ concept map สรุปความรู้ที่ได้เรียนมา”

(นักเรียนคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“ครูสอนทำการทดลองในห้องแล้วครูจะให้กลับบ้านไปทำสิ่งประดิษฐ์ที่ใช้ความรู้ที่เรียนมา”

(นักเรียนคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

2. รูปแบบของกิจกรรม

รูปแบบของการบ้านที่ครูให้กับนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของแบบฝึกหัด ใบงาน โครงงาน ชิ้นงาน การอ่านหนังสือ เป็นต้น

“ส่วนใหญ่จะแจกเป็นใบงานให้เด็กทำส่งจะได้เก็บเข้าแฟ้มเป็นผลงานของตัวเอง”

(ครูคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

“จะให้ทำเป็นโครงงาน เพราะวิทยาศาสตร์จะเน้นทดลองในห้อง แล้วให้เด็กเอาความรู้ไปต่อยอด ซึ่งการทำโครงงาน เด็กจะได้ใช้ความรู้ทุกด้าน”

(ครูคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

“ส่วนใหญ่ครูให้ทำแบบฝึกหัดทำยบท บางครั้งก็ทำลงในหนังสือ บางครั้งก็ให้ทำใส่สมุด”

(นักเรียนคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

“ครูจะให้หัวข้อแต่ละคนแล้วให้ไปค้นคว้าในห้องสมุดหรืออินเทอร์เน็ต แล้วทำรายงานมาส่ง”

(นักเรียนคนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“ไม่ค่อยให้ทำการบ้านลงในสมุด แต่จะให้ไปอ่านหนังสือแล้วครูจะเรียกถามในห้อง”

(นักเรียนคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

3. ลักษณะของการทำการบ้าน

ลักษณะของการทำการบ้าน จะมี 2 แบบ คือ งานเดี่ยวและงานกลุ่ม ซึ่งให้ผลดีต่างกันทั้งนี้ขึ้นกับทักษะที่ต้องการจะวัด ถ้าวัดความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ต้องให้งานเดี่ยว แต่ถ้าต้องการวัดทักษะการทำงาน ต้องทำงานกลุ่ม

“ถ้าจะวัดทักษะนักเรียน จะต้องให้การบ้านเป็นรายบุคคล”

(ครูคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

“การบ้านที่ให้กลุ่ม ต้องเป็นการบ้านที่ต้องใช้การระดมความคิด เช่น การทำโครงการ”

(ครูคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“การบ้านที่ให้ควรจะมีทั้งเป็นงานกลุ่มและงานเดี่ยว เพราะมีผลดีทั้งสองแบบ ขึ้นกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการวัด”

(ครูคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

“ให้ทำคนเดียวดีกว่านะ เพราะถ้าเป็นงานกลุ่ม จะมีเพื่อนที่ไม่ช่วยทำ

แต่ได้คะแนน”

(นักเรียนคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“การบ้านบางอย่างที่อาจารย์ให้ยากเกินไป ถ้าช่วยกันทำเป็นกลุ่ม งานจะออกมาดีกว่า”

(นักเรียนคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

4. ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน

ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้านจะมีอยู่หลายทักษะขึ้นอยู่กับวิชา แต่โดยรวมแล้วจะต้องใช้ทักษะในการเรียน ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการทำงานและทักษะการคิดวิเคราะห์

“การทำการบ้านในทุกวิชาจะต้องใช้ทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นเบื้องต้น”

(คนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“แต่ละวิชาจะใช้ทักษะที่ต่างกันออกไป เช่นวิทยาศาสตร์ก็ใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ก็ใช้ทักษะการคิดคำนวณ ภาษาไทยก็ใช้ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน สังคมศึกษาจะใช้ทักษะในการอ่านและการจำ”

(ครูคนที่ 6/13 พ.ย. 2549)

“ถ้าเป็นวิชาเลขจะใช้การคำนวณ วิทยาก็ใช้การสังเกต สังคมกับภาษาไทย จะเป็นการอ่าน”

(นักเรียนคนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“ก็ใช้หมดเลย ฟัง พูด อ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ บางทีใช้ทักษะในการทำงาน คือ การวางแผน ลงมือทำ ประเมินผลและปรับปรุง”

(นักเรียนคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

5. กำหนดส่งการบ้าน

กำหนดการส่งการบ้านจะขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ให้ ถ้าเป็นการบ้านที่ไม่ยากและไม่เยอะก็จะกำหนดให้ส่งเร็ว แต่ถ้าเป็นการบ้านที่ต้องใช้เวลาก็จะกำหนดให้ส่งช้า

“จะกำหนดเวลาให้ทำมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับเนื้อหาและปริมาณงานที่ให้ แต่สำหรับตัวครูเองจะให้การบ้านที่ไม่ยากนัก ก็จะสามารถส่งได้เร็ว จึงกำหนดให้ส่งในวันรุ่งขึ้น งานจะได้ไม่ค้าง”

(ครูคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

“ก็มีทั้งส่งเร็วและส่งช้าขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ให้ ถ้าเป็นงานชิ้นใหญ่ก็ใช้เวลามากหน่อย”

(ครูคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“ส่วนมากถ้าทำเสร็จ ครูจะให้ส่งในวันรุ่งขึ้น เพราะถ้างานค้างหรือส่งช้า อาจารย์จะไม่กลับมาตรวจให้”

(นักเรียนคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“ถ้าเป็นรายงานหรือโครงการ ครูจะให้เวลาทำนาน บางทีก็ให้ทำทั้งหมด”

(นักเรียนคนที่ 6/13 พ.ย. 2549)

6. ความสนใจ

การให้การบ้านในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่จะเป็นการที่ครูให้นักเรียนโดยไม่ถามความเห็น แต่ก็จะมีบ้างที่ถามความเห็นของนักเรียนก่อน

“ครูต้องเป็นคนกำหนดว่าจะให้การบ้านหรือไม่ จะต้องใช้การบังคับ เพราะถ้าให้เด็กเป็นคนตัดสินใจ แน่ชัวร์ว่าเค้าจะไม่ขอการบ้าน”

(ครูคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

“ก็ไม่เชิงว่าบังคับ แต่เป็นความหวังดีที่ครูอยากให้เด็กได้ทบทวน
ก็จะต่อรองกับเค้า ว่ามีการบ้าน แต่ให้น้อยและไม่ยาก”

(ครูคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

“ครูจะไม่ถาม แต่จะบอกเลยว่าให้ทำหน้าที่ไหนบ้าง”

(นักเรียนคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“ครูบางคนจะถาม แต่ก็ไม่ทุกครั้ง ครูจะถามว่าวันนี้มีการบ้านวิชาอื่นเยอะไหม
ถ้าเยอะ อาจารย์จะไม่ให้”

(นักเรียนคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

7. ปริมาณของการบ้าน

ปริมาณในการให้การบ้านจะแบ่งเป็น ความมากน้อยของเนื้อหาที่ให้ ระยะเวลาที่ใช้
ในการทำการบ้านแต่ละชิ้นและความถี่ในการให้การบ้าน ซึ่งปริมาณของการบ้านที่ครูและ
นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม คือ ให้จำนวนข้อน้อย แต่ให้บ่อยๆ

“ในแต่ละครั้งจะให้การบ้านไม่เยอะ เพราะเคยให้เยอะแล้วนักเรียนไม่ค่อยส่งการบ้าน
ก็เลยเน้นให้น้อยแต่บ่อยๆ”

(ครูคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“จะพยายามให้ทุกครั้งที่เข้าสอน เพราะเด็กมีเวลาเรียนน้อย ถ้าให้การบ้านเด็กจะได้
ทบทวนบ่อยๆ”

(ครูคนที่ 6/13 พ.ย. 2549)

“ครูแต่ละคนให้การบ้านไม่เยอะ แต่วันหนึ่งเรียนหลายวิชา ทำให้การบ้านเยอะมาก”

(นักเรียนคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

“ครูไม่ได้ให้การบ้านทุกวัน วิชาที่ให้การบ้านน้อยที่สุด คือ เลข วิชาอื่นๆก็จะให้
อาทิตย์ละครั้ง วิชาที่ไม่ค่อยมีการบ้าน คือ สังคมศึกษาและพลศึกษา”

(นักเรียนคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

8. การวางแผนในการให้การบ้าน

ครูมีการวางแผนการให้การบ้าน โดยจะวางร่วมกับแผนการสอนอยู่แล้ว โดย
กำหนดเนื้อหาที่จะให้ กลุ่มเป้าหมายและช่วงเวลาที่จะให้

“มีการวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอนอยู่แล้ว โดยจะกำหนด
เนื้อหาการบ้านที่จะให้ว่าจะให้นักเรียนห้องไหนทำและจะให้เมื่อไหร่”

(ครูคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

“ก็วางแผนไว้ แต่ไม่ได้เขียนออกมาเป็นแผนของการให้การบ้าน จะกำหนดการบ้านที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละห้อง ห้องเก่งอาจจะให้การบ้านที่ต้องให้นักเรียนไปคิดต่อยอดแต่ถ้าเป็นห้องที่อ่อนหน่อยก็จะให้การบ้านที่เป็นการไปทบทวนตามวอย่าง”
(ครูคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

“ไม่ทราบว่าคุณครูมีการวางแผนรีเปลา่ แต่เวลาให้การบ้านครูจะให้แต่ละห้องไม่เหมือนกัน เพราะเคยจะลอกเพื่อนห้องอื่น แต่การบ้านเค้ายากกว่าของเรา”
(นักเรียนคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“คิดว่าครูน่าจะมีการวางแผนมาแล้ว เพราะเวลาให้การบ้านครูจะมีเอกสารที่เตรียมไว้ให้แล้ว”
(นักเรียนคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

9. วิธีการให้การบ้าน

ในการให้การบ้านของครูนั้น จะมีหลายวิธีทั้งการบอกให้จดหรือแจกงานให้นักเรียนหรือการบอกปากเปล่า ซึ่งอาจมีการอธิบายเพิ่มเติมหรือไม่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของการบ้าน

“ครูจะให้การบ้านโดยให้นักเรียนจดลงสมุดและอธิบายวิธีการทำด้วย”
(ครูคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“บางครั้งก็ส่งการบ้านให้นักเรียนทำโดยไม่ได้ทำให้ดูบนกระดาน เพื่อให้นักเรียนไปศึกษาด้วยตนเอง”
(ครูคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

“ครูจะเขียนโจทย์บนกระดาน แล้วให้เราลอกตาม บางครั้งก็อธิบายให้ฟัง บางครั้งก็ไม่อธิบาย”
(นักเรียนคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

“แล้วแต่ว่าอาจารย์จะให้ทำอะไร ถ้าเป็นแบบฝึกหัด อาจารย์จะทำตัวอย่างให้ดูก่อน แต่ถ้าเป็นโครงงานอาจารย์ จะให้เราไปคิดเอง จะบอกแต่ขั้นตอนการทำ”
(นักเรียนคนที่ 2/12 พ.ย. 2549)

10. การติดตามกำกับ

การติดตามกำกับ จะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การตรวจการบ้านและการติดตามนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน ซึ่งในการตรวจการบ้าน ส่วนใหญ่ครูจะตรวจเองโดยดูความถูกต้องลายมือ ความสะอาดและพิจารณาการลอกการบ้านด้วย ในบางครั้งจะเขียนข้อคิดเห็นหรือคำชมเชยลงในสมุดด้วย ส่วนการติดตามนักเรียนที่ไม่ทำการบ้านนั้น จะแบ่งเป็นหลายแบบขึ้นอยู่กับครูผู้สอน ได้แก่ การให้โอกาสในการส่งอีกครั้ง การบังคับให้ไปทำในตอนเย็นที่โต๊ะครู หรือการทำโทษนักเรียนที่ไม่ส่ง แต่ส่วนมากครูจะใช้ระบบการให้คะแนนมาเป็นตัวกำกับอีกทางหนึ่ง ทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการส่งการบ้าน

“ครูจะตรวจการบ้านเอง เพราะต้องการรู้จักเด็กเป็นรายบุคคลและต้องพิจารณาการลอกการบ้านด้วย” (ครูคนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“สำหรับคนที่ไม่ทำการบ้าน ชั้นแรกครูจะตักเตือนก่อนแล้วให้ทำมาส่ง แต่ถ้าไม่ส่งจะทำโทษและถ้าไม่ส่งเลยจะแจ้งผู้ปกครอง”

(ครูคนที่ 4/12 พ.ย. 2549)

“ในการตรวจการบ้านครูจะให้คะแนนด้วยและเขียน comment ลงในสมุดเด็กด้วย ส่วนคนที่ไม่ส่งการบ้านจะต้องมานั่งทำที่โต๊ะครูในตอนเย็น”

(ครูคนที่ 6/13 พ.ย. 2549)

“ครูตรวจการบ้านละเอียดมาก โดยเฉพาะวิชาภาษาไทย ครูตรวจทั้งลายมือทั้งความสะอาด ถ้าใครไม่ส่งการบ้าน ก็จะไม่โดนตีหรือไม่ก็ทำเวร”

(นักเรียนคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“ถ้าครูมีเวลาก็จะตรวจเอง แต่บางครั้งก็ให้เปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนในห้องแล้วครูเฉลยบนกระดาน เพื่อนๆจะส่งเกือบทุกคนเพราะครูเก็บคะแนนด้วย”

(นักเรียนคนที่ 7/13 พ.ย. 2549)

“ต้องส่งการบ้านให้ตรงเวลา ถ้าไปส่งทีหลังครูจะไม่กลับมาตรวจให้”

(นักเรียนคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

11 การใช้ประโยชน์จากการบ้าน

ประโยชน์ที่ได้จากการบ้าน คือ ทำให้ครูรู้จักนักเรียน ทำให้ครูได้ตรวจสอบทางอ้อมว่าการสอนของครูเป็นอย่างไร และยังทำให้ครูได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการให้การบ้านในครั้งต่อไปด้วย

“ผลจากการทำการบ้าน ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้นและนำข้อผิดพลาดของนักเรียนไปอธิบายให้นักเรียนได้แก้ไข”

(ครูคนที่ 1/12 พ.ย. 2549)

“ผลดีจากการให้การบ้านแล้วเมื่อครูตรวจจะทำให้ครูพบปัญหาที่เกิดจากการให้การบ้านของครู ก็จะนำมาปรับปรุงในการให้การบ้านครั้งต่อไป”

(ครูคนที่ 5/13 พ.ย. 2549)

“การตรวจการบ้าน ทำให้เราทราบปัญหาที่เกิดจากการสอนของเรา เพราะถ้าเด็ก
ทำผิดทั้งห้อง นั้นแสดงว่าเขาไม่เข้าใจในสิ่งที่เราสอน ซึ่งอาจจะเกิดจากตัวครู
ครูก็ต้องปรับปรุงวิธีการสอน”

(ครูคนที่ 8/13 พ.ย. 2549)

“เวลาที่ทำการบ้านผิด ครูจะเอาข้อที่ผิดมาอธิบายให้ฟังใหม่ ทำให้เข้าใจมากขึ้น”
(นักเรียนคนที่ 3/12 พ.ย. 2549)

“มีอยู่ครั้งหนึ่งครูให้การบ้านยากมาก ไม่มีใครทำได้เลย ครั้งต่อไปครูก็ให้การบ้าน
ที่ง่ายขึ้น”

(นักเรียนคนที่ 5/12 พ.ย. 2549)

1.2 ผลของลักษณะของการบ้านที่ดีของพหุกรณีศึกษา

ภูมิหลังของกรณีศึกษา

กรณีศึกษาที่ 1 ครูคณิต (นามสมมติ) เป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ ในระดับช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่
พิเศษ ตั้งอยู่บริเวณแหล่งชุมชน ครูคณิตมีอายุประมาณ 45 ปี เพศหญิง จบการศึกษาใน
ระดับปริญญาตรีครุศาสตร์ สาขาการสอนคณิตศาสตร์ในระดับมัธยม จากมหาวิทยาลัยของรัฐใน
กรุงเทพมหานคร และสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโทสาขาการสอนคณิตศาสตร์ จาก
มหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่งของรัฐและอยู่ในกรุงเทพมหานคร ก่อนที่จะเข้ารับราชการครูที่โรงเรียน
แห่งนี้เมื่อ 15 ปีก่อน เคยทำงานเป็นครูสอนในระดับมัธยมศึกษาของโรงเรียนเอกชนแห่งหนึ่ง
ปัจจุบันครูคณิตดำรงตำแหน่งครู คศ. 2 และอยู่ในระหว่างดำเนินการขอประเมินครู คศ. 3 ครู
คณิตนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาต่อปริญญาโทมาใช้ในการผลิตนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กลุ่มสาระและ
ยังทำงานวิจัยอีกหลายชิ้น ซึ่งหนึ่งในงานวิจัยของครูคณิตจะมีเรื่องเกี่ยวกับการให้การบ้านรวมอยู่
ด้วย

ในปี 2549 ครูคณิต รับผิดชอบงานสอนในระดับชั้น ม. 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ใน
วิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานและเพิ่มเติม จำนวน 15 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีภาระงานพิเศษ
ในฝ่ายวิชาการ เป็นหัวหน้าฝ่ายวิจัยและวัดผล

กรณีศึกษาที่ 2 ครูวิทย์ (นามสมมติ) เป็นครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่
ตั้งอยู่บริเวณแหล่งชุมชน ครูวิทย์มีอายุประมาณ 55 ปี เพศหญิง จบการศึกษาในระดับ
ปริญญาตรีครุศาสตร์ สาขาการสอนวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาจากมหาวิทยาลัยของรัฐใน

กรุงเทพมหานคร และสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท สาขาวิจัยการศึกษา จากมหาวิทยาลัยเดียวกัน ปัจจุบันครุวิทย์ดำรงตำแหน่งครู คศ. 3 และอยู่ในระหว่างดำเนินการขอประเมินครูเชี่ยวชาญ ครูวิทย์นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาต่อปริญญาโทมาใช้ในการสอนและทำงานวิจัยอีกหลายชิ้น

ในปี 2549 ครูวิทย์ รับผิดชอบงานสอนในระดับชั้น ม.2 จำนวน 4 ห้องเรียน ในวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 17 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีภาระงานพิเศษในฝ่ายวิชาการ เป็นหัวหน้าฝ่ายวิจัย

กรณีศึกษาที่ 3 ครูไทย (นามสมมติ) เป็นครูสอนวิชาภาษาไทย ในระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ตั้งอยู่บริเวณแหล่งชุมชน ครูภาษาไทยมีอายุประมาณ 50 ปี เพศหญิง จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ สาขาการสอนภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยของรัฐในภาคกลาง ปัจจุบันครูคณิตดำรงตำแหน่งครู คศ. 2

ในปี 2549 ครูภาษาไทย รับผิดชอบงานสอนในระดับชั้น ม. 2 และ ม. 3 จำนวน 3 ห้องเรียน ในวิชาภาษาไทย จำนวน 18 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีภาระงานพิเศษในฝ่ายวิชาการ เป็นหัวหน้าฝ่ายวิจัยและวัดผล

กรณีศึกษาที่ 4 ครูสังคม (นามสมมติ) เป็นครูสอนวิชาสังคมศึกษา ในระดับช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1 ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง ตั้งอยู่บริเวณแหล่งชุมชน ครูสังคมมีอายุประมาณ 52 ปี เพศหญิง จบการศึกษาในระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์ สาขาประวัติศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร และสำเร็จการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท สาขาการสอนสังคมศึกษา จากมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่งของรัฐและอยู่ในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันครูสังคมดำรงตำแหน่งครู คศ. 3 ครูสังคมนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาต่อปริญญาโทมาใช้ในการผลิตนวัตกรรมใหม่ๆ ให้กลุ่มสาระและยังทำงานวิจัยอีกหลายชิ้น

ในปี 2549 ครูสังคม รับผิดชอบงานสอนในระดับชั้น ม. 1 จำนวน 5 ห้องเรียน ในวิชาสังคมศึกษา จำนวน 15 คาบต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ยังมีภาระงานพิเศษในฝ่ายแผนงาน

ลักษณะของการบ้านที่ดีจากทฤษฎีการศึกษา

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์ลักษณะของการบ้านที่ดีของครุคณิตศาสตร์ ครุวิทยาศาสตร์ ครุภาษาไทยและครุสังคมศึกษา

ลักษณะการบ้าน	ครุคณิตศาสตร์	ครุวิทยาศาสตร์	ครุภาษาไทย	ครุสังคมศึกษา	สังเคราะห์ลักษณะของการบ้านที่ดี
<p><u>ส่วนประกอบของ</u> การบ้าน</p> <p>1. จุดประสงค์ของการบ้าน</p>	<p>การให้การบ้านจะมีเป้าหมายหลักเพื่อทบทวนและฝึกฝนนักเรียนให้มีความชำนาญในการคิดคำนวณซึ่งเป็นไปตามเนื้อหาวิชา</p>	<p>ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>ให้การบ้านนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้ นอกห้องเรียนและสรุปในสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วได้</p>	<p>ให้การบ้านนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมนอกห้องเรียนและนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>การให้การบ้านของกรณศึกษามีจุดประสงค์ต่างกันขึ้นกับเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้แก่ การให้การบ้านเพื่อทบทวนหรือฝึกฝน เพื่อสรุปความรู้ เพื่อขยายความรู้และเพื่อเตรียมบทเรียนใหม่</p>
<p>2. รูปแบบของการให้</p> <p>การบ้าน</p>	<p>ส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบฝึกหัดทำบทเรียนและการทำใบงาน แต่ขึ้นอยู่กับเนื้อหา ถ้าเป็นเนื้อหาที่มีการท่องจำสูตรก็จะให้นักเรียนท่องสูตรเป็นการบ้านและในแต่ละเทอมจะต้องมีการทำโครงการหรือชิ้นงานส่ง</p>	<p>การบ้านที่ให้จะเป็นการทำใบงานหรือใบกิจกรรมโดยให้ไปทดลองทำด้วยตนเองแล้วตอบคำถามแต่จะมีส่วนชิ้นใหญ่ให้ทำเพื่อเก็บคะแนน คือ การทำโครงการวิทยาศาสตร์</p>	<p>จะให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัดทำบทเรียน บางครั้งก็ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือที่จะเรียนในครั้งต่อไป</p>	<p>ส่วนใหญ่จะเป็นแบบฝึกหัดทำบทเรียนและมีการบ้านเป็นการทำรายงานหรือแผนผังความคิดเมื่อเรียนจบในแต่ละบท แต่ในบางเรื่องที่ต้องใช้สื่อประกอบนักเรียนก็ต้องทำสื่อมาส่ง เช่น การทำแผนที่</p>	<p>การบ้านส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบหลักๆ คือ แบบฝึกหัด ใบงาน โครงการ ชิ้นงานและรายงาน</p>

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะการบ้านที่ดี	ครุคณิตศาสตร์	ครุวิทยาศาสตร์	ครุภาษาไทย	ครุสังคมศึกษา	สังเคราะห์ลักษณะการบ้านที่ดี
3. ลักษณะของการทำการบ้าน	ส่วนใหญ่การบ้านที่ให้จะให้ เป็นรายบุคคล เพราะ ถ้าทำเป็นกลุ่มจะจำแนก คนเก่งและคนอ่อนไม่ได้ยาก ครูไม่สามารถพัฒนา นักเรียนเป็นรายบุคคลได้ การบ้านที่ทำเป็นกลุ่ม เช่น การทำโครงงาน จะให้เพียงหนึ่งครั้งในแต่ละ เทอม	จะมีทั้งงานกลุ่มและงาน เดี่ยว เนื่องด้วย เนื้อหาวิชาจะเน้น กระบวนการกลุ่ม เพราะ ต้องช่วยกันทำการทดลอง แต่ถ้าเป็นการทำ แบบฝึกหัดทำยบทเรียนก็ จะให้เป็นงานเดี่ยว	ส่วนใหญ่จะเป็นงานเดี่ยว เพราะจะวัดทักษะที่ ต้องการได้ง่าย ส่วนงาน กลุ่มจะให้ไม่บ่อยเพราะมี นักเรียนบางคนที่ไม่ช่วย เพื่อน ครูจึงต้องลงไป กำกับในบางครั้งโดยแบ่ง หน้าที่กันให้ชัดเจน	จะให้ทั้งงานกลุ่มและงาน เดี่ยว ถ้าเป็นงานกลุ่มจะ เป็นงานที่ต้องช่วยกันคิด ช่วยกันหา เช่น การทำ รายงาน	ลักษณะของการทำการบ้านจะแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การทำเป็นรายบุคคลและการทำเป็น กลุ่ม ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการบ้านที่ครูให้
4. ทักษะที่นำมาใช้ ในการทำการบ้าน	เนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์จะ เน้นทักษะในการคิด คำนวณและการคิด วิเคราะห์	นักเรียนต้องใช้ทักษะทาง วิทยาศาสตร์ คือ การ สังเกต ตั้งคำถาม รวบรวมข้อมูลและสรุปผล	ทักษะที่นักเรียนใช้จะเป็น ทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อาจต้องใช้ การคิดวิเคราะห์	ทักษะที่ใช้ก็เป็น คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน อาจ ต้องใช้ทักษะในการ ทำงานด้วย คือ PDCA	ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้านโดยรวมแล้วจะ เหมือนกันคือ ทักษะทางการเรียน นอกจากนี้ อาจต้องใช้ทักษะอื่นๆขึ้นอยู่กับเนื้อหาและ รูปแบบของการบ้าน ได้แก่ ทักษะทาง วิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และ ทักษะการทำงาน

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะการบ้าน	ครูคณิตศาสตร์	ครูวิทยาศาสตร์	ครูภาษาไทย	ครูสังคมศึกษา	สังเคราะห์ลักษณะการบ้านที่ดี
5. กำหนดส่ง	กำหนดในการส่งการบ้านจะขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ครูให้ แต่ครูจะให้การบ้านไม่มาก จึงกำหนดให้ส่งในวันรุ่งขึ้น เพื่อจะได้ไม่มีงานค้าง ยกเว้นงานที่ต้องใช้เวลาในการทำ จะให้เวลามากหน่อย	ส่วนใหญ่ถ้าทำเสร็จก็ให้ส่งได้เลย ก่อนที่จะมีการเรียนในครั้งต่อไป เพราะครูจะไม่ย้อนกลับมาตรวจ ถ้าผ่านไปแล้ว	ถ้าไม่ใช่รายงานจะให้เวลาไม่เกิน 2 วัน เพราะในอาทิตย์หนึ่งจะเรียนวิชานี้ประมาณ 2 ครั้ง แต่ถ้าเป็นรายงานจะให้เวลาประมาณ 2-4 อาทิตย์	ส่วนใหญ่จะกำหนดให้ส่งในวันรุ่งขึ้น เพราะเด็กจะได้กระตือรือร้นทำให้เสร็จ ไม่เช่นนั้นงานจะค้าง เนื่องจากเด็กมีการบ้านหลายวิชา	กำหนดส่งจะมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว ขึ้นกับงานที่ครูให้
6. ความสมัครใจ	ครูจะไม่ถามนักเรียนว่าจะมีหรือไม่มี แต่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วม โดยการกำหนดจำนวนข้อหรือวันส่ง	ครูไม่ถามความสมัครใจ แต่จะกำหนดให้เลยว่าทำการบ้านอะไร	ครูจะถามนักเรียนในบางครั้ง ถ้านักเรียนมีการบ้านหลายวิชาครูก็จะไม่ให้การบ้าน	ครูไม่ได้บังคับโดยตรง แต่คะแนนที่ให้เมื่อส่งการบ้านจะเป็นสิ่งที่บังคับเด็กทางอ้อม	การให้การบ้านส่วนใหญ่ จะเป็นการบังคับให้ทำ โดยมีคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็จะมีบางครั้งที่ครูถามความสมัครใจของนักเรียนก่อน
7. ปริมาณของการบ้าน	มีการให้การบ้านอย่างสม่ำเสมอและการบ้านในแต่ละครั้งไม่มากนัก	ครูจะให้การบ้านเมื่อสอนจบในแต่ละเรื่องเท่านั้น และไม่ได้ให้การบ้าน	จะให้การบ้านสัปดาห์ละครั้ง เนื่องจากนักเรียนไม่ค่อยทำการบ้านส่ง ครูจึง	การบ้านที่ให้ส่วนใหญ่เป็นการบ้านให้ไปอ่านหนังสือทบทวน ซึ่งจะไม่มีการ	ปริมาณของการบ้านที่ครูให้จะแบ่งเป็นระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านและความถี่ในการทำการบ้าน ซึ่งครูทุกคนเห็นว่า การบ้านที่มีการ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะการบ้าน	ครุคณิตศาสตร์	ครุวิทยาศาสตร์	ครุภาษาไทย	ครุสังคมศึกษา	สังเคราะห์ลักษณะการบ้านที่ดี
7. ปริมาณของการบ้าน	สามารถทำเสร็จได้ภายในเวลา 1 ชั่วโมง ยกเว้นว่าเป็นช่วงวันหยุดหลายวัน อาจจะมากขึ้นกว่าวันธรรมดา	ครั้งที่เข้าสอน	แก้ปัญหาโดยให้ทำในห้อง	ตรวจสอบ ขึ้นกับตัวนักเรียน สำหรับการบ้านที่ต้องส่ง จะให้เมื่อสอนจบบทเท่านั้น	ให้ผลดีนั้น ต้องให้บ่อยๆแต่ไม่มากเกินไป
<u>กระบวนการ</u> 1. การวางแผนในการให้การบ้าน	มีการวางแผนล่วงหน้า ก่อน โดยวางแผนร่วมไปกับแผนการสอน มีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เนื้อหาของการบ้านและช่วงเวลาที่จะให้การบ้าน	ครูจะกำหนดล่วงหน้าก่อนว่าจะให้การบ้านอะไรแก่นักเรียน โดยในแต่ละเทอมจะมีการบ้านที่เป็นโครงการอย่างน้อย 1 ชิ้น	ครูจะกำหนดการบ้านให้นักเรียนกลุ่มเก่งและอ่อนไม่เหมือนกัน	ครูจะบอกนักเรียนล่วงหน้าว่าในแต่ละเทอมจะให้การบ้านอะไรบ้างและให้คะแนนเท่าไร	ครูมีการวางแผนล่วงหน้าในการให้การบ้าน โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เกณฑ์ในการให้การบ้านและช่วงเวลาที่จะให้การบ้าน โดยวางแผนร่วมกับแผนการสอน
2. วิธีการให้การบ้าน	ครูจะอธิบายวิธีการทำการบ้านให้นักเรียนฟังก่อนที่จะให้	ส่วนใหญ่ครูจะอธิบายการบ้านให้นักเรียนฟังก่อนที่จะให้ แต่จะมีบางครั้งที่ครูให้การบ้านแล้วให้นักเรียนต้องไปศึกษาวิธีทำเอง	ครูจะอธิบายวิธีการทำการบ้านหรือยกตัวอย่างการบ้านบางข้อบนกระดานก่อนที่จะให้	ครูจะบอกว่าให้ทำอะไร แต่ให้นักเรียนหาวิธีทำเองให้ออกมาดีที่สุด	ส่วนมากครูอธิบายการทำให้ให้นักเรียนฟังก่อน จะมีการบ้านบางอย่างที่นักเรียนต้องไปคิดเองทำเอง เช่น การทำโครงการ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะการบ้าน	ครูคณิตศาสตร์	ครูวิทยาศาสตร์	ครูภาษาไทย	ครูสังคมศึกษา	สังเคราะห์ลักษณะการบ้านที่ดี
3. การกำกับติดตามการบ้าน	ครูจะตรวจการบ้านเอง ทุกครั้ง ยกเว้นครูตรวจไม่ทันครูจะให้ตรวจพร้อมกันในห้อง การตรวจของครูแต่ละครั้งจะมีการแก้ไขข้อผิดพลาดโดยเขียนคำตอบที่ถูกต้องให้กับคนที่ไม่ส่งการบ้าน ครูจะลงโทษก่อนและให้ทำการบ้านมาส่งใหม่ นักเรียนที่ทำการบ้านไม่ได้ ครูจะให้เพื่อนที่ส่งการบ้านแล้วทำถูกต้องมาอธิบาย	การบ้านที่ครูให้ ถ้าเป็นแบบฝึกหัด จะตรวจพร้อมกัน แต่ถ้าเป็นชิ้นงานหรือโครงการ ครูจะเป็นผู้ตรวจ สำหรับคนที่ไม่ส่งการบ้าน ครูจะเรียกไปพบและสอบถามสาเหตุที่ไม่ส่ง แล้วให้ทำส่งอีกครั้ง	การบ้านที่นักเรียนทำมาส่งครูจะเป็นผู้ตรวจเอง เพราะครูต้องการดูการทำงานของนักเรียนแต่ละคน ทั้งความถูกต้องและความสะดวก ถ้าเป็นชิ้นงานครูจะให้เพื่อนมีส่วนร่วมในการประเมินผลด้วย นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านครูจะให้โอกาสในการส่งอีกครั้ง ถ้าไม่ส่งครูจะทำโทษและหักคะแนน	การบ้านที่ครูให้ส่วนใหญ่จะเป็นชิ้นงานหรือการทำรายงานซึ่งมีคะแนนด้วย ครูจึงเป็นผู้ตรวจเองและสำหรับนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน ครูจะเรียกไปพบ และให้โอกาสในการส่ง เพราะครูคิดว่าส่งช้าก็ยิ่งดีกว่าเค้าไม่ส่ง เพราะงานแต่ละชิ้นจะเป็นคะแนนที่มาช่วยให้เกรดดีขึ้น เพราะการวัดผลการเรียนในปัจจุบันจะให้น้ำหนักกับคะแนนเก็บมากขึ้น	การกำกับติดตามการบ้าน มี 2 กระบวนการคือ การตรวจการบ้านและการลงโทษผู้ที่ไม่ส่งการบ้าน ในการตรวจการบ้านนั้นแบ่งเป็นการตรวจโดยครูและโดยนักเรียน ในการตรวจจะมีการให้ข้อมูลย้อนกลับไปด้วยและเกณฑ์ในการตรวจนอกจากจะดูความถูกต้องแล้วยังดูความสะดวก ลายมือและการสะกดคำด้วย ส่วนการติดตามผู้ที่ไม่ทำการบ้าน จะมีขั้นตอนคือ เรียกมาสอบถาม ให้ทำมาส่งอีกครั้ง ทำโทษและตัดคะแนน
4. การใช้ประโยชน์จากการบ้าน	ผลจากการตรวจการบ้านจะทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น ทำให้สามารถวางแผนการสอนและการให้การบ้านนักเรียนได้	จากการตรวจการบ้าน ทำให้ครูทราบว่านักเรียนไม่เข้าใจเรื่องใด ครูก็อธิบายให้นักเรียนฟัง	ทำให้รู้จักนักเรียนมากขึ้น ผ่านทางการบ้านว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนหรือไม่	ทำให้ครูทราบว่า สิ่งที่ครูสอนไป นักเรียนเข้าใจเพียงใด และยังเป็นการสื่อสารระหว่างครูกับนักเรียนด้วย	ประโยชน์ที่ได้จากการตรวจการบ้าน คือ ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการให้การบ้านต่อไป ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น รวมทั้งครูยังได้สารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาการสอนอีกด้วย

จากตารางที่ 4.1 เป็นการศึกษานหุกรณื เพื่อหาลักษณะของการบ้านที่นักเรียนได้รับ โดยจำแนกตามกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา ผลการศึกษพบว่า

ในทุกกลุ่มสาระ ครูผู้สอนจะมีหลักในการให้การบ้านที่เหมือนกันในเรื่องของจุดประสงค์ของการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน การวางแผนการให้การบ้าน การติดตามกำกับและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน ส่วนที่ต่างกันคือในเรื่องของทักษะที่นำมาใช้ โดยทุกกลุ่มสาระจะใช้ทักษะทางการเรียนเป็นทักษะเบื้องต้นอยู่แล้ว แต่จะมีทักษะที่ต้องเน้นในแต่ละวิชานั้นต่างกันขึ้นกับเนื้อหาวิชานั้นๆ สำหรับวิชาคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นวิชาที่เน้นการคำนวณ ดังนั้นทักษะที่นักเรียนจำเป็นต้องฝึกฝนให้มีความเชี่ยวชาญก็คือ ทักษะทางการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่เน้นให้ผู้เรียนคิดอย่างเป็นระบบและมีเหตุมีผล จึงต้องเน้นทักษะทางวิทยาศาสตร์ ได้แก่ การสังเกตและตั้งปัญหา ตั้งสมมติฐาน ตรวจสอบสมมติฐาน วิเคราะห์ข้อมูลและสรุปผล วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องเน้นการคิดวิเคราะห์ อ่านและเขียนเพิ่มเติม ส่วนสังคมศึกษาเป็นวิชาที่จะเน้นการอ่านและการจำ ส่วนในเรื่องของปริมาณการให้การบ้านก็จะต่างกัน คือ วิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนจะให้การบ้านเกือบทุกครั้งี่เข้าสอน แต่ปริมาณข้อที่ให้จะน้อย ในขณะที่ วิชาวิทยาศาสตร์และภาษาไทยจะให้การบ้านก็ต่อเมื่อสอนจบในแต่ละบทเท่านั้น วิชาสังคมศึกษาแทบจะไม่มีการบ้านเลย จะมีให้ทำรายงานหรือชิ้นงานส่งเท่านั้น เนื่องจากเนื้อหาวิชาต้องให้ครูผู้สอนอธิบายให้ฟังในห้อง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์ลักษณะของการบ้านจากกรณีศึกษาและการสนทนากลุ่ม

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบและสังเคราะห์องค์ประกอบของลักษณะการบ้านของกรณีศึกษาและการสนทนากลุ่ม

กรณีศึกษา	สนทนากลุ่ม	สังเคราะห์ลักษณะของการบ้าน
การให้การบ้านของกรณีศึกษาจะมีจุดประสงค์ต่างกันขึ้นกับเนื้อหาวิชานั้นๆ ได้แก่ การให้การบ้านเพื่อทบทวนหรือฝึกฝน เพื่อสรุปความรู้ เพื่อขยายความรู้ และเพื่อเตรียมบทเรียนใหม่	จุดประสงค์ของการบ้านที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกัน แบ่งเป็น 4 ข้อ คือ ให้การบ้านเพื่อทบทวนบทเรียน เพื่อเตรียมบทเรียนใหม่ เพื่อการขยายความรู้และเพื่อการสรุปองค์ความรู้	จุดประสงค์ของการบ้าน - เพื่อทบทวนและฝึกฝน - เพื่อเตรียมบทเรียนใหม่ - เพื่อขยายความรู้ - เพื่อสรุปองค์ความรู้
การบ้านส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปแบบหลักๆ คือ แบบฝึกหัด ใบงาน โครงงาน ชิ้นงานและรายงาน	รูปแบบของการบ้านที่ครูให้กับนักเรียนส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของแบบฝึกหัด ใบงาน โครงงาน ชิ้นงาน การอ่านหนังสือ	รูปแบบของการบ้าน - แบบฝึกหัด - ใบงาน - โครงงาน/ชิ้นงาน - แบบอื่นๆ
ลักษณะของการทำการบ้านจะแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การทำเป็นรายบุคคลและการทำเป็นกลุ่ม ขึ้นอยู่กับรูปแบบของการบ้านที่ครูให้	ลักษณะของการทำการบ้านจะมี 2 แบบ คือ งานเดี่ยวและงานกลุ่ม ซึ่งให้ผลดีต่างกันทั้งนี้ขึ้นกับทักษะที่ต้องการจะวัด ถ้าวัดความรู้ ความจำ ความเข้าใจ ต้องให้งานเดี่ยว แต่ถ้าวัดทักษะการทำงานต้องทำงานกลุ่ม	ลักษณะของการทำการบ้าน - การทำเดี่ยว - การทำเป็นกลุ่ม

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณีศึกษา	สนทนากลุ่ม	สังเคราะห์ลักษณะของการบ้าน
<p>ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้านโดยรวมแล้วจะเหมือนกันคือ ทักษะทางการเรียน</p> <p>นอกจากนี้อาจต้องใช้ทักษะอื่นๆ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและรูปแบบของการบ้าน ได้แก่ ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการคิดวิเคราะห์ และ ทักษะการทำงาน</p>	<p>ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้านจะมีอยู่หลายทักษะขึ้นอยู่กับวิชา แต่โดยรวมแล้ว จะต้องใช้ทักษะในการเรียน ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด</p> <p>ทักษะทางวิทยาศาสตร์ ทักษะการทำงาน ทักษะการคิด วิเคราะห์</p>	<p>ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทักษะการคิดวิเคราะห์ - ทักษะทางวิทยาศาสตร์ - ทักษะทางการเรียน - ทักษะการทำงาน
<p>กำหนดส่งจะมีทั้งระยะสั้น และระยะยาว ขึ้นกับงานที่ครูให้</p>	<p>กำหนดการส่งการบ้านจะขึ้นอยู่กับปริมาณงานที่ให้ ถ้าเป็นการบ้านที่ไม่ยากและน้อย ก็กำหนดให้ส่งเร็ว แต่ถ้า การบ้านยากก็จะให้ส่งช้า</p>	<p>กำหนดส่งการบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระยะสั้น - ระยะยาว
<p>การให้การบ้านส่วนใหญ่ จะเป็นการบังคับให้ทำ โดยมีคะแนนเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่ก็จะมีบางครั้งที่ครูถามความสนใจของนักเรียนก่อน</p>	<p>การให้การบ้านในแต่ละครั้ง ส่วนใหญ่ครูจะให้ให้นักเรียนโดย ไม่ถามความเห็น แต่ก็จะมีบ้างที่ถามความเห็นของนักเรียนก่อน</p>	<p>ความสนใจในการทำ การบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สนใจ - บังคับ
<p>ปริมาณของการบ้านที่ครูให้ จะแบ่งเป็น ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านและความถี่ ในการทำการบ้าน ซึ่งครูทุกคนเห็นว่า การบ้านที่ให้ผลดี นั้น ต้องให้บ่อยๆแต่ไม่มากเกินไป</p>	<p>ปริมาณในการให้การบ้านจะแบ่งเป็น ความถี่และความถี่ของเนื้อหาที่ให้ ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านและความถี่ในการให้การบ้านซึ่ง ปริมาณของการบ้านที่ครูและนักเรียนเห็นว่าเหมาะสม คือ ให้จำนวนข้อน้อย แต่ให้บ่อยๆ</p>	<p>ปริมาณของการบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ระยะเวลาที่ใช้ทำการบ้าน - ความถี่ในการให้การบ้าน

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณีศึกษา	สนทนากลุ่ม	สังเคราะห์ลักษณะของการบ้าน
<p>ครูมีการวางแผนล่วงหน้าในการให้การบ้าน โดยการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เกณฑ์ในการให้การบ้านและช่วงเวลาที่จะให้การบ้าน โดยวางแผนร่วมกับแผนการสอน</p>	<p>ครูมีการวางแผนการให้การบ้านร่วมกับแผนการสอนอยู่แล้ว โดยกำหนดเนื้อหาที่จะให้ กลุ่มเป้าหมายและช่วงเวลาที่จะให้</p>	<p>การวางแผนการให้การบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - กำหนดกลุ่มเป้าหมาย - กำหนดช่วงเวลา - กำหนดเนื้อหา - กำหนดเกณฑ์ในการให้
<p>ครูจะอธิบายการทำการบ้านให้นักเรียนฟังก่อน แต่จะมีการบ้านที่นักเรียนต้องไปคิดเองทำเอง เช่น โครงงาน</p>	<p>ครูให้การบ้านหลายวิธีทั้งการบอกให้จด แจกใบงานหรือการบอกปากเปล่า อาจมีการอธิบายเพิ่มเติม</p>	<p>วิธีการให้การบ้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การอธิบาย - การไม่อธิบาย
<p>การกำกับติดตามการบ้าน มี 2 กระบวนการคือ การตรวจการบ้านและการลงโทษผู้ที่ไม่ส่งการบ้าน ในการตรวจการบ้านนั้นแบ่งเป็นการตรวจโดยครูและโดยนักเรียน ในการตรวจจะมีการให้ข้อมูลย้อนกลับไปด้วยและเกณฑ์ในการตรวจนอกจากจะดูความถูกต้องแล้วยังดูความสะอาด ลายมือและการสะกดคำด้วย ส่วนการติดตามผู้ที่ไม่ทำการบ้าน จะมีขั้นตอน คือ เรียกกมาสอบถาม ให้ทำมาส่งอีกครั้ง ทำโทษและตัดคะแนน</p>	<p>การติดตามกำกับ จะแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ การตรวจการบ้านและการติดตามนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน ซึ่งในการตรวจการบ้าน ส่วนใหญ่ครูจะตรวจเองโดยดูความถูกต้อง ลายมือ ความสะอาดและพิจารณาการลอกการบ้านด้วย ในบางครั้งจะเขียนข้อคิดเห็นหรือคำชมเชยลงในสมุดด้วย ส่วนการติดตามนักเรียนที่ไม่ทำการบ้านนั้น จะแบ่งเป็นหลายแบบขึ้นอยู่กับครูผู้สอนได้แก่ การให้โอกาสในการส่งอีกครั้ง การบังคับให้ไปทำในตอนเย็นที่โต๊ะครูหรือการทำโทษนักเรียนที่ไม่ส่ง</p>	<p>การติดตามกำกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจการบ้าน - การจัดการนักเรียนที่ไม่ทำการบ้าน

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

กรณีศึกษา	สนทนากลุ่ม	สังเคราะห์ลักษณะของการบ้าน
	แต่ส่วนมากครูจะใช้ระบบการให้คะแนนมาเป็นตัวกำกับอีกทางหนึ่งทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการส่งการบ้าน	
ประโยชน์ที่ได้จากการตรวจการบ้าน คือ ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนการให้การบ้านต่อไป ทำให้ครูรู้จักนักเรียนมากขึ้น รวมทั้งครูยังได้สารสนเทศเพื่อนำมาพัฒนาการสอนอีกด้วย	ประโยชน์ที่ได้จากการบ้าน คือ ทำให้ครูรู้จักนักเรียน ทำให้ครูได้ตรวจสอบทางอ้อมว่าการสอนของครูเป็นอย่างไร และยังทำให้ครูได้สารสนเทศเพื่อนำมาปรับปรุงการให้การบ้านในครั้งต่อไปด้วย	การใช้ประโยชน์จากการบ้าน <ul style="list-style-type: none"> - การรู้จักนักเรียน - วางแผนการให้การบ้านในครั้งต่อไป - พัฒนาการสอนของครู

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการสังเคราะห์ลักษณะของการบ้านจากการสนทนากลุ่มและการศึกษาพหุกรณี ได้ลักษณะของการบ้านที่ดีแบ่งเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนประกอบของการบ้านและกระบวนการของการบ้าน โดยส่วนประกอบของการบ้านแบ่งอีกเป็น 6 ส่วน คือ จุดประสงค์ของการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ปริมาณของการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน และกระบวนการของการบ้าน แบ่งเป็น 4 ชั้น คือ การวางแผนการให้การบ้าน วิธีการให้การบ้าน การกำกับติดตาม การใช้ประโยชน์จากการบ้าน ซึ่งผู้วิจัยนำลักษณะที่ได้ไปสร้างข้อคำถามลักษณะของการบ้าน เพื่อใช้เก็บข้อมูลในเชิงสำรวจ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ส่วนประกอบของการบ้าน

จุดประสงค์ของการบ้าน

1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม
2. ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว
3. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่
4. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน

5. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน
6. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน
7. ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว
8. ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่

รูปแบบของการบ้าน

9. การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำบทเรียน
10. การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง
11. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน
12. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น
13. การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงงานหรือการทำชิ้นงาน
14. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ
15. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ

ลักษณะของการทำการบ้าน

16. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล
17. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม

ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน

18. นักเรียนต้องใช้เวลาอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน
19. นักเรียนต้องใช้เวลาฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน
20. นักเรียนต้องใช้เวลาสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน
21. นักเรียนต้องใช้เวลาวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน

กำหนดส่งการบ้าน

22. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น
23. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป
24. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม
25. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน

ปริมาณของการบ้าน

26. ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง
27. ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ
28. ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน
29. ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น

ความสนใจในการทำการบ้าน

30. ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง
31. ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน
32. ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่
33. ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร
34. ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน

2. กระบวนการของการบ้าน

การวางแผนในการให้การบ้าน

35. ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร
36. นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด
37. ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน
38. ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้
39. นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน
40. ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน

วิธีการให้การบ้าน

41. ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด
42. ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด
43. ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน
44. ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน
45. ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด

การกำกับติดตามในการส่งการบ้าน

46. ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น
47. ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย
48. ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน
49. ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน
50. ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้
51. ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน
52. ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน
53. ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน
54. ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน
55. ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน

การใช้ประโยชน์จากการบ้าน

56. ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่
57. ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน
58. ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน
59. ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของนักเรียน
60. การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน
61. การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู
62. ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสำรวจ

2.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ เป็นการวิเคราะห์การแจกแจงข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนและครู โดยกลุ่มตัวอย่างครูมีการแจกแจงข้อมูลเป็นเพศ อายุ ประสบการณ์สอน ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอนและวิชาที่สอน กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีการแจกแจงข้อมูลออกเป็นเพศ อายุและระดับชั้น โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างครู

กลุ่มตัวอย่างครูมีการแจกแจงข้อมูลเป็นเพศ อายุ ประสบการณ์สอน ระดับการศึกษา ระดับชั้นที่สอนและวิชาที่สอน

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของภูมิหลังกลุ่มตัวอย่างครู

กลุ่มตัวอย่าง	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
ครู	1. เพศ		
	หญิง	134	61.75
	ชาย	83	38.25
	2. อายุ		
	21-30 ปี	25	11.52
	31-40 ปี	42	19.36
	41-50 ปี	97	44.70
	51-60 ปี	53	24.42
	3. ประสบการณ์สอน		
	ต่ำกว่า 10 ปี	43	19.82
	11-19 ปี	75	34.56
	20-29 ปี	83	38.25
	30 ปีขึ้นไป	16	7.37
	4. ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี	153	70.51
ปริญญาโท	64	24.49	
ปริญญาเอก	0	0	

ตารางที่ 4.3(ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
5. ระดับชั้นที่สอน			
	ม. 1	74	34.10
	ม. 2	67	30.88
	ม. 3	76	35.02
6. วิชาที่สอน			
	วิทยาศาสตร์	59	27.19
	สังคมศึกษา	54	24.88
	คณิตศาสตร์	53	24.42
	ภาษาไทย	51	23.50

จากตารางที่ 4.3 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างครูส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 61.75 และอายุ 41-50 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 44.70 อายุการทำงาน 20-29 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 38.25 ครูจบปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 70.51 สอนในระดับชั้น ม. 3 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.02 และสอนวิชาวิทยาศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 27.19

2.1.2 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

กลุ่มตัวอย่างนักเรียนมีการแจกแจงข้อมูลเป็นเพศ อายุและระดับชั้นที่ศึกษาอยู่

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
นักเรียน	1. เพศ		
	หญิง	228	56.16
	ชาย	178	43.84
2. อายุ(ปี)			
	12	35	8.62
	13	112	27.59
	14	145	35.71

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

กลุ่มตัวอย่าง	ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
	15	105	25.86
	16	8	1.97
	17	1	0.25
3. ระดับชั้นที่สอน			
	ม. 1	141	34.73
	ม. 2	151	37.19
	ม. 3	114	28.08

จากตารางที่ 4.4 สรุปว่า กลุ่มตัวอย่างนักเรียนส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 56.16 และนักเรียนอายุ 14 ปี มีจำนวนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 35.71 ศึกษาในระดับชั้นม. 2 มีจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.19

2.2 ลักษณะของการบ้านที่ดีจากการสำรวจ

การวิเคราะห์ส่วนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อดูลักษณะการแจจแจงของตัวบ่งชี้ลักษณะการบ้านที่ดีตามความเห็นของครูและนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 4.5 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีของคุณ

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.61	0.96	-0.201	-0.469
2. ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.68	0.91	-0.158	-0.765
3. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.21	0.93	-0.225	-0.059
4. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.34	0.98	0.068	-0.685
5. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.41	1.00	-0.003	-0.609
6. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.45	0.94	-0.335	-0.208
7. ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.88	1.02	-0.801	0.325
8. ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.50	0.94	-0.357	-0.163
9. การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	3.64	1.04	-0.739	0.231

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.53	1.00	-0.453	-0.057
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.55	0.92	-0.449	0.419
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.21	1.01	-0.028	-0.536
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.25	1.02	-0.033	-0.603
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.17	1.09	-0.227	-0.523
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.34	1.01	-0.171	-0.413
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.34	1.17	-0.360	-0.668
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.29	1.03	-0.341	-0.288
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.63	0.91	-0.098	-0.455
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.32	1.03	-0.228	-0.475
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.53	0.96	-0.099	-0.647
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.42	0.90	-0.020	-0.261
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.46	1.03	-0.114	-0.535
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.51	0.94	-0.190	-0.573
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	3.01	1.14	0.019	-0.848
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	2.99	1.05	0.148	-0.472
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.29	1.18	-0.323	-0.665
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.21	1.12	-0.149	-0.722
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.31	1.07	-0.130	-0.684
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.00	1.02	-0.262	-0.390
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.86	1.08	-0.096	-0.773
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.41	1.08	-0.304	-0.533
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.56	1.26	0.271	-0.952
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.47	1.15	0.210	-0.972
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.77	1.20	0.050	-0.884
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.37	1.16	-0.231	-0.558
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.74	1.03	-0.424	-0.311
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.67	1.28	0.054	-1.151

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.27	1.09	-0.137	-0.459
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.85	1.17	-0.155	-0.762
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	3.38	0.98	-0.153	-0.402
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	2.90	1.08	-0.248	-0.465
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	2.84	1.13	-0.257	-0.767
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	3.59	1.05	-0.494	-0.297
44.ครูมอบใบตรวจงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.01	1.05	-0.196	-0.376
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.63	1.16	0.186	-0.748
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือผิดเท่านั้น	2.82	1.19	0.079	-0.867
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.69	1.00	-0.370	-0.448
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำ การบ้าน	3.39	0.98	-0.208	0.010
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.20	1.04	-0.182	-0.157
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	2.83	1.13	0.008	-0.833
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.18	1.16	-0.042	-0.810
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.91	1.15	0.015	-0.673
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.17	1.08	-0.223	-0.477
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.60	0.99	-0.176	-0.515
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.52	1.08	-0.465	-0.226
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้น บทเรียนใหม่	3.58	1.06	-0.425	-0.210
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมใน การพัฒนาการเรียน	3.46	0.96	-0.098	-0.545
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการ ตรวจการบ้าน	3.51	1.16	-0.489	-0.325
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของ นักเรียน	3.50	1.04	-0.304	-0.289
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการ สอน	3.35	1.06	-0.253	-0.511
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.44	0.96	-0.155	-0.293
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบ นวัตกรรมในการสอน	3.47	1.00	-0.140	-0.728

จากตารางที่ 4.5 สรุปได้ว่าครูให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ตีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.47 และสูงสุด 3.88 ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ ให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว , นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด และครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.88 , 3.74 และ 3.69 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด , ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่และครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.63 , 2.56 และ 2.47 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.801 ถึง 0.271 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.6 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีของคุณ

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.71	0.93	-0.248	-0.500
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.72	0.89	-0.299	-0.426
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.24	0.85	-0.109	0.291
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.38	0.91	0.033	-0.491
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.44	0.98	0.073	-0.725
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.45	0.97	-0.315	-0.118
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.82	1.01	-0.587	-0.255
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.47	0.99	-0.354	-0.336
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำบทเรียน	3.69	1.04	-0.643	0.060
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.54	0.98	-0.563	0.107
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.60	0.90	-0.296	0.058
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.14	0.98	-0.111	-0.386
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.29	1.03	-0.046	-0.587
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.20	1.06	-0.179	-0.559
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.48	0.90	-0.199	-0.265

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.26	1.19	-0.371	-0.718
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.25	0.99	-0.402	-0.143
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.59	0.89	-0.234	-0.310
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.38	0.92	-0.319	-0.090
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.56	0.94	-0.237	-0.375
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ ตรวจสอบและนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.46	0.93	-0.110	-0.276
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.35	1.04	-0.101	-0.541
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.47	0.96	-0.246	-0.280
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	2.96	1.09	0.030	-0.708
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	3.01	1.00	0.092	-0.457
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.38	1.11	-0.475	-0.400
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.17	1.06	-0.160	-0.563
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.31	1.04	-0.195	-0.443
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.06	1.00	-0.362	-0.206
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	3.01	1.10	-0.249	-0.672
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.37	1.04	-0.079	-0.588
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.63	1.27	0.327	-0.910
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.49	1.11	0.143	-0.942
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.93	1.91	0.148	-0.472
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.39	1.08	-0.081	-0.602
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.70	1.01	-0.261	-0.805
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.73	1.23	-0.031	-1.098
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.28	1.06	-0.122	-0.298
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.90	1.18	-0.230	-0.791
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน	3.44	1.00	-0.191	-0.303
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	2.85	1.10	-0.062	-0.409
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	2.82	1.07	-0.171	-0.614
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	3.65	0.97	-0.274	-0.487
44.ครูมอบใบตรวจงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	2.98	1.05	-0.084	-0.469

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.69	1.11	0.185	-0.464
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	2.83	1.10	0.029	-0.645
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.64	1.01	-0.536	0.105
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.41	0.92	-0.436	0.423
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.27	1.00	-0.229	0.050
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	2.80	1.10	-0.049	-0.875
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.26	1.13	-0.032	-0.711
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.96	1.10	-0.168	-0.607
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.23	1.03	-0.217	-0.297
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.56	1.05	-0.312	-0.555
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.47	1.13	-0.381	-0.521
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.57	1.08	-0.409	-0.414
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดการกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.45	0.97	-0.284	-0.111
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.51	1.14	-0.573	-0.188
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้ที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.48	1.05	-0.381	-0.187
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.50	2.25	-0.304	-0.289
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของคุณ	3.48	0.96	-0.081	-0.530
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้คุณค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.51	0.99	-0.178	-0.550

จากตารางที่ 4.6 สรุปได้ว่าครูให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.49 และสูงสุด 3.82 ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ ให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว , ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้วและครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.82 , 3.72 และ 3.71 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด , ก่อนให้การบ้าน ครูมัก

ถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่และครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.69, 2.63 และ 2.49 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.643 ถึง 0.327 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.7 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีของคุณ

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.84	0.90	-0.264	-0.797
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.84	0.93	-0.311	-0.831
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.35	0.95	0.021	-0.253
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.50	0.95	-0.120	-0.501
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.68	0.98	-0.161	-0.852
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.57	0.93	-0.423	0.058
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.88	1.00	-0.732	0.022
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.49	1.01	-0.285	-0.292
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำแบบทเรียน	3.74	1.00	-0.533	-0.263
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.58	1.02	-0.436	-0.235
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.72	0.89	-0.324	-0.043
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.22	1.02	-0.182	-0.340
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.42	1.01	-0.212	-0.411
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.19	1.06	-0.220	-0.470
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.40	0.91	-0.170	-0.219
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.34	1.19	-0.459	-0.644
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.41	0.98	-0.384	-0.079
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.71	0.90	-0.282	-0.456
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.38	1.00	-0.215	-0.423
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.60	0.99	-0.323	-0.676
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.58	0.97	-0.246	-0.386

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.37	1.06	-0.118	-0.627
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.55	0.94	-0.278	-0.227
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	2.88	1.13	0.111	-0.743
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	2.93	1.06	-0.001	-0.542
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.31	1.20	-0.316	-0.683
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.20	1.14	-0.282	-0.628
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.25	1.11	-0.320	-0.392
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.10	0.99	-0.176	-0.131
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.99	1.11	-0.187	-0.707
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.47	0.99	-0.174	-0.455
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.56	1.30	0.328	-0.982
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.46	1.16	0.241	-0.989
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.91	1.86	0.030	-0.708
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษา มีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.46	1.08	-0.132	-0.702
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.76	0.96	-0.356	-0.550
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.76	1.29	0.019	-1.112
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.31	1.11	-0.233	-0.542
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.94	1.23	-0.147	-0.915
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน	3.49	0.97	-0.440	0.155
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	2.83	1.14	-0.058	-0.614
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	2.82	1.14	-0.087	-0.757
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	3.69	0.95	-0.417	-0.279
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.04	1.09	-0.009	-0.379
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.58	1.19	0.312	-0.664
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือมิดเท่านั้น	2.81	1.17	0.217	-0.695
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือมิดและแก้ไขข้อผิดพลาด	3.66	1.04	-0.545	-0.110
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.47	0.99	-0.342	0.022
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.31	1.02	-0.396	0.056

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	2.90	1.17	-0.064	-0.923
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.38	1.06	-0.162	-0.599
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.99	1.14	-0.068	-0.641
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.28	0.98	-0.222	-0.270
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.62	1.04	-0.354	-0.475
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.67	1.05	-0.575	-0.057
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.73	1.02	-0.593	0.067
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.54	0.90	-0.304	-0.019
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.60	1.08	-0.643	0.156
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.65	1.00	-0.561	0.122
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.53	1.01	-0.365	-0.409
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของคุณ	3.53	0.97	-0.240	-0.409
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.56	0.94	-0.165	-0.415

จากตารางที่ 4.7 สรุปได้ว่าครูให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.46 และสูงสุด 3.88 ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ คือ ให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว , ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติมและครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.88 , 3.84 และ 3.84 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด , ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่และครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.58, 2.56 และ 2.46 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.732 ถึง 0.328 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.8 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่ดีของครู

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.59	0.92	-0.092	-0.328
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.63	0.91	-0.196	-0.566
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.21	1.02	-0.213	-0.384
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.35	0.95	-0.003	-0.437
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.44	1.01	-0.171	-0.467
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.50	0.98	-0.474	-0.115
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.65	1.07	-0.475	-0.538
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.40	0.99	-0.249	-0.311
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	3.68	1.07	-0.682	-0.069
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.55	1.02	-0.438	-0.280
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.53	0.95	-0.473	0.122
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.13	1.06	-0.056	-0.480
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.39	1.04	-0.157	-0.493
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.10	1.14	-0.210	-0.659
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.27	1.02	0.014	-0.441
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.29	1.13	-0.259	-0.662
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.29	1.02	-0.306	-0.261
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.56	0.93	-0.187	-0.363
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.41	1.01	-0.254	-0.430
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.46	0.98	-0.112	-0.406
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.37	0.93	0.027	-0.280
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.27	1.09	-0.154	-0.611
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.45	0.93	-0.290	-0.168
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	2.91	1.15	0.033	-0.832
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	2.94	1.05	-0.073	-0.641
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.24	1.11	-0.272	-0.634
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.10	1.12	-0.242	-0.562
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.21	1.07	-0.296	-0.560

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.00	0.97	-0.264	-0.252
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.91	1.10	-0.131	-0.687
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.46	1.04	-0.193	-0.517
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.61	1.24	0.221	-0.856
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.52	1.17	0.161	-1.050
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.84	1.88	0.217	-0.695
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.35	1.08	-0.215	-0.396
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.84	0.97	-0.377	-0.606
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.61	1.26	0.055	-1.227
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.14	1.02	-0.076	-0.274
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.75	1.26	0.009	-1.052
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านรวมกับการวางแผนการสอน	3.34	1.05	-0.256	-0.382
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้ว ให้นักเรียนลอกใส่สมุด	2.97	1.11	-0.108	-0.518
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	2.88	1.13	-0.078	-0.678
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	3.68	1.03	-0.409	-0.450
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	2.92	1.13	0.018	-0.650
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.64	1.13	0.204	-0.666
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	2.78	1.18	0.124	-0.888
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.60	1.00	-0.405	-0.214
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.32	1.00	-0.211	-0.313
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.13	1.04	-0.187	-0.189
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	2.81	1.18	0.039	-0.941
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.17	1.11	0.012	-0.522
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.79	1.22	0.034	-0.942
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.07	1.08	-0.125	-0.410
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.48	1.08	-0.228	-0.419
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.40	1.12	-0.340	-0.564

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.53	1.10	-0.470	-0.313
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.47	0.97	-0.310	-0.240
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.45	1.16	-0.484	-0.404
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.41	1.04	-0.272	-0.288
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.37	1.06	-0.270	-0.380
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.38	1.01	-0.095	-0.527
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.50	1.00	-0.232	-0.373

จากตารางที่ 4.8 สรุปได้ว่าครูให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชา สังคมศึกษาที่ดีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.52 และสูงสุด 3.84 ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด , การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำยบทเรียนและครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.84 , 3.68 และ 3.68 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่ครูให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน , ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่และครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.61, 2.61 และ 2.52 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.682 ถึง 0.221 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.9 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.29	1.02	-0.203	-0.124
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.37	0.95	-0.234	-0.152
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.18	1.06	-0.125	-0.333
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.30	0.96	-0.128	-0.135
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.24	1.03	-0.221	-0.449
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.24	1.01	-0.084	-0.364
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.46	1.07	-0.300	-0.397
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.28	1.04	-0.110	-0.437
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	3.45	1.07	-0.221	-0.583
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.28	1.07	-0.228	-0.466
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.40	1.09	-0.471	-0.237
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.05	1.13	-0.158	-0.691
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.17	1.07	-0.096	-0.572
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.12	1.13	-0.198	-0.719
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.17	1.11	-0.129	-0.566
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.25	1.25	-0.272	-0.855
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.25	1.05	-0.241	-0.501
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.54	1.04	-0.253	-0.390
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.42	1.01	-0.221	-0.321
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.45	1.04	-0.088	-0.514
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.37	1.02	-0.081	-0.586
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.36	1.14	-0.241	-0.713
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.40	1.08	-0.229	-0.542
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	3.10	1.20	-0.061	-0.805
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	3.11	1.10	-0.029	-0.569
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.26	1.18	-0.207	-0.722
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.18	1.14	0.013	-0.737
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.25	1.12	-0.046	-0.732

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.09	1.15	-0.169	-0.548
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.95	1.11	-0.047	-0.562
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.51	1.15	-0.332	-0.602
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.75	1.34	0.157	-1.075
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.67	1.23	0.116	-1.027
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.93	1.27	0.098	-0.920
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.34	1.16	-0.290	-0.544
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.76	1.15	-0.693	-0.177
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.73	1.31	0.068	-1.177
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.13	1.14	-0.099	-0.604
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.78	1.21	0.035	-0.844
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	3.22	1.04	0.075	-0.512
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	3.21	1.12	-0.167	-0.559
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	3.16	1.11	-0.110	-0.618
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	3.48	1.09	-0.222	-0.565
44.ครูมอบใบตรวจงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.12	1.16	-0.084	-0.783
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.91	1.16	0.026	-0.686
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	3.10	1.11	-0.058	-0.679
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.44	1.07	-0.392	-0.335
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.39	1.08	-0.137	-0.571
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.08	1.11	-0.043	-0.505
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	3.10	1.19	-0.071	-0.836
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.17	1.14	0.023	-0.649
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.85	1.18	0.013	-0.790
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.12	1.16	-0.232	-0.591
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.46	1.09	-0.172	-0.745
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.33	1.05	-0.190	-0.425

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.30	1.04	-0.153	-0.481
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.21	1.05	-0.125	-0.394
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.27	1.11	-0.211	-0.601
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้ที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.32	1.09	-0.186	-0.555
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.32	1.85	-0.138	-0.676
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.36	1.09	-0.099	-0.631
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.48	1.08	-0.230	-0.559

จากตารางที่ 4.9 สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน วิชาคณิตศาสตร์ที่ตีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.67 และสูงสุด 3.76 ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด , นักเรียนต้องใช้ในการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้านและครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.76, 3.54 และ 3.51 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ก่อนให้การบ้านครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่ , ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกันและครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.75, 2.73 และ 2.67 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.693 ถึง 0.157 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.10 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่ดีของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.29	0.94	-0.114	0.087
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.36	0.89	-0.187	-0.180
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.08	1.03	-0.046	-0.242
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.19	0.90	0.041	0.068
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.17	1.00	-0.029	-0.503
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.22	0.97	0.031	-0.399
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.45	1.04	-0.161	-0.582
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.23	1.03	-0.116	-0.508
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	3.51	1.02	-0.165	-0.629
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.29	1.06	-0.125	-0.510
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.43	1.06	-0.427	-0.239
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	3.01	1.08	-0.015	-0.626
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.19	1.03	-0.048	-0.554
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.15	1.10	-0.135	-0.661
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.17	1.09	-0.043	-0.523
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.14	1.24	-0.193	-0.906
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.22	1.02	-0.221	-0.397
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.54	1.01	-0.178	-0.504
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.33	1.01	-0.156	-0.487
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.38	1.01	0.052	-0.594
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.34	0.99	0.051	-0.638
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.44	1.10	-0.237	-0.741
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.42	1.05	-0.208	-0.584
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	3.04	1.20	-0.038	-0.848
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	3.08	1.08	0.021	-0.503
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.22	1.20	-0.207	-0.807
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.15	1.12	0.046	-0.755
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.24	1.07	-0.077	-0.649

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความแปร	ความโค้ง
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.00	1.12	-0.131	-0.554
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.85	1.13	0.117	-0.599
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.47	1.13	-0.324	-0.532
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.63	1.33	0.252	-1.043
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.56	1.21	0.219	-0.990
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.89	1.25	0.147	-0.849
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษาจะมีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.32	1.14	-0.196	-0.584
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.82	1.12	-0.799	0.102
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.56	1.32	0.246	-1.187
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.07	1.10	0.007	-0.535
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.65	1.22	0.101	-0.922
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	3.23	1.03	0.103	-0.515
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	3.22	1.09	-0.211	-0.467
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	3.17	1.07	-0.148	-0.529
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	3.47	1.07	-0.155	-0.656
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.10	1.15	0.025	-0.797
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.89	1.15	0.125	-0.615
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	3.02	1.08	-0.028	-0.568
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย	3.46	1.04	-0.293	-0.443
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.27	1.05	-0.067	-0.359
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.07	1.07	-0.016	-0.413
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	3.10	1.12	-0.073	-0.745
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.09	1.10	0.134	-0.518
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.75	1.18	0.074	-0.832
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.00	1.13	-0.145	-0.595
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.40	1.08	-0.131	-0.623
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.30	1.03	-0.066	-0.408

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วน		ความโด่ง
		เบี่ยงเบน	ความเบ้	
		มาตรฐาน		
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อน ขึ้นบทเรียนใหม่	3.33	1.06	-0.173	-0.452
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรม ในการพัฒนานักเรียน	3.26	1.02	-0.042	-0.403
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการ ตรวจการบ้าน	3.29	1.14	-0.192	-0.648
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อที่คลาดเคลื่อน ของนักเรียน	3.32	1.08	-0.173	-0.547
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการ เรียนการสอน	3.20	1.08	-0.069	-0.569
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.26	1.07	-0.026	-0.666
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบ นวัตกรรมในการสอน	3.36	1.09	-0.098	-0.720

จากตารางที่ 4.10 สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน วิชาวิทยาศาสตร์ที่ตีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.56 และสูงสุด 3.82 ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด , นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้านและการบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำแบบเรียน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.82,3.54 และ 3.51 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ก่อนให้การบ้านครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่ , ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกันและครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.63,2.56 และ 2.56 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.799 ถึง 0.252 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.11 ค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.27	1.00	-0.199	0.002
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.37	0.97	-0.170	-0.254
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.15	1.08	-0.106	-0.348
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.35	0.98	-0.156	-0.179
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.22	1.04	-0.218	-0.548
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.24	1.03	-0.027	-0.393
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.47	1.08	-0.327	-0.403
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.26	1.04	-0.122	-0.451
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	3.47	1.06	-0.169	-0.646
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.26	1.09	-0.159	-0.557
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.42	1.08	-0.509	-0.215
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	2.97	1.14	-0.063	-0.735
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.19	1.10	-0.066	-0.637
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.13	1.16	-0.147	-0.788
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.14	1.13	-0.088	-0.612
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.24	1.27	-0.285	-0.916
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.19	1.08	-0.163	-0.620
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.56	1.03	-0.255	-0.345
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.34	1.02	-0.119	-0.402
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.41	1.00	-0.011	-0.410
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.34	1.03	-0.012	-0.708
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.41	1.14	-0.259	-0.745
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.42	1.08	-0.212	-0.617
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	3.15	1.24	-0.053	-0.920
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	3.10	1.13	-0.028	-0.611
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.22	1.18	-0.164	-0.733
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.20	1.16	-0.013	-0.789
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.27	1.11	-0.079	-0.674

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.09	1.15	-0.135	-0.573
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.90	1.12	0.059	-0.565
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.58	1.15	-0.374	-0.590
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.71	1.37	0.228	-1.088
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.66	1.26	0.181	-1.049
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.91	1.29	0.141	-0.980
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.34	1.16	-0.255	-0.598
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.75	1.14	-0.678	-0.158
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.73	1.37	0.109	-1.246
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.11	1.16	-0.060	-0.650
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.78	1.25	0.066	-0.910
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	3.25	1.02	0.094	-0.511
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้ว ให้นักเรียนลอกใส่สมุด	3.29	1.15	-0.247	-0.602
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	3.19	1.13	-0.146	-0.639
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	3.46	1.10	-0.219	-0.609
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.12	1.16	-0.064	-0.761
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.98	1.20	0.033	-0.803
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	3.15	1.13	-0.092	-0.691
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.44	1.07	-0.346	-0.385
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.42	1.09	-0.156	-0.613
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.07	1.14	0.005	-0.622
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	3.13	1.18	-0.056	-0.815
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.17	1.16	0.031	-0.732
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.88	1.21	-0.045	-0.860
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.13	1.18	-0.223	-0.639
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.45	1.10	-0.119	-0.824
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.32	1.07	-0.132	-0.487

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.29	1.04	-0.204	-0.381
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.21	1.03	-0.112	-0.332
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.25	1.11	-0.151	-0.585
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้ที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.30	1.08	-0.204	-0.512
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.24	1.11	-0.161	-0.524
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.29	1.09	-0.063	-0.595
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.46	1.10	-0.211	-0.619

จากตารางที่ 4.11 สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.66 และสูงสุด 3.75 ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด , การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนและนักเรียนต้องทำการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.75 , 3.58 และ 3.56 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน , ก่อนให้การบ้านครวมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่และครวมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.73 , 2.71 และ 2.66 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.678 ถึง 0.228 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

ตารางที่ 4.12 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเบ้และความโด่งของตัวบ่งชี้
ลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่ดีของนักเรียน

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	3.29	1.00	-0.208	0.028
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	3.39	0.98	-0.142	-0.243
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวในการเรียนบทเรียนใหม่	3.16	1.05	-0.191	-0.209
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	3.31	0.98	-0.053	-0.194
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	3.19	1.04	-0.172	-0.502
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	3.22	0.99	-0.052	-0.291
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	3.45	1.09	-0.340	-0.417
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	3.26	1.05	-0.114	-0.473
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำแบบเรียน	3.48	1.07	-0.257	-0.594
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	3.28	1.11	-0.222	-0.525
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	3.40	1.08	-0.459	-0.295
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	2.95	1.16	-0.037	-0.808
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	3.15	1.09	0.007	-0.653
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	3.10	1.17	-0.105	-0.805
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	3.05	1.17	0.026	-0.714
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	3.27	1.25	-0.294	-0.844
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	3.22	1.06	-0.224	-0.558
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	3.54	1.02	-0.241	-0.336
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	3.35	1.03	-0.091	-0.463
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	3.41	0.97	0.001	-0.344
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	3.30	1.00	0.007	-0.597
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	3.40	1.15	-0.252	-0.758
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	3.41	1.10	-0.224	-0.648
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	3.08	1.27	-0.022	-0.961
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	3.08	1.13	0.003	-0.657
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จใน 1 ชั่วโมง	3.17	1.15	-0.156	-0.630
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	3.21	1.15	-0.049	-0.750
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	3.31	1.12	-0.138	-0.676

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	3.08	1.14	-0.130	-0.579
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	2.87	1.14	0.005	-0.635
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	3.62	1.14	-0.406	-0.587
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	2.63	1.33	0.280	-0.985
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	2.57	1.26	0.251	-1.043
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	2.85	1.29	0.162	-0.981
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาค การศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	3.29	1.16	-0.252	-0.563
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	3.77	1.13	-0.657	-0.229
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	2.70	1.34	0.150	-1.193
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้นักเรียน	3.09	1.16	-0.073	-0.642
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	2.78	1.24	0.038	-0.912
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านรวมกับการวางแผนการสอน	3.21	1.06	0.105	-0.586
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้ว ให้นักเรียนลอกใส่สมุด	3.22	1.17	-0.213	-0.628
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	3.11	1.15	-0.105	-0.680
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	3.47	1.10	-0.241	-0.587
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	3.04	1.18	-0.059	-0.794
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	2.96	1.22	0.018	-0.853
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	3.11	1.14	-0.103	-0.693
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	3.44	1.11	-0.400	-0.409
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	3.43	1.09	-0.191	-0.619
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	3.06	1.14	-0.041	-0.642
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	3.12	1.21	-0.032	-0.896
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	3.16	1.16	0.005	-0.736
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	2.84	1.22	0.015	-0.913
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	3.09	1.19	-0.260	-0.676
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	3.44	1.08	-0.103	-0.749
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	3.30	1.09	-0.175	-0.564

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ความเบ้	ความโด่ง
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	3.28	1.04	-0.178	-0.440
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	3.18	1.07	-0.114	-0.450
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	3.26	1.13	-0.176	-0.664
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน	3.24	1.10	-0.128	-0.607
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	3.24	1.12	-0.135	-0.593
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	3.31	1.11	-0.114	-0.679
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	3.46	1.12	-0.262	-0.637

จากตารางที่ 4.12 สรุปได้ว่านักเรียนให้ความสำคัญต่อตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน สังคมศึกษาที่ดีส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2.57 และสูงสุด 3.77 ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับแรก คือ นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกัน การบ้านที่นักเรียนได้รับส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำยบทเรียนและนักเรียนต้องใช้การอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 3.77 , 3.62 และ 3.54 ตามลำดับ ตัวบ่งชี้ที่นักเรียนให้ความสำคัญ 3 อันดับสุดท้าย ได้แก่ ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน , ก่อนให้การบ้านครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่ และครูมักถามนักเรียนว่าอยากทำการบ้านเรื่องอะไร มีค่าเฉลี่ยเลขคณิต 2.70 , 2.63 และ 2.57 ตามลำดับ ลักษณะการกระจายของข้อมูลจากค่าความโด่ง(kurtosis) ส่วนใหญ่มีค่าเป็นลบ แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการกระจายสูง ความเบ้(skewness) มีค่าระหว่าง -0.657 ถึง 0.280 แสดงว่าข้อมูลส่วนใหญ่มีการแจกแจงใกล้เคียงโค้งปกติ

2.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน

จากการศึกษาเอกสารและการเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ผู้วิจัยได้รวบรวมตัวแปรครูและนักเรียนให้ความสำคัญและเห็นว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการบ้านนำมาสร้างแปรจำนวน 62 ตัวและทำการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) เพื่อดูการเกาะกลุ่มของตัวบ่งชี้ โดยเลือกสกัดองค์ประกอบด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) ร่วมกับการหมุนแกนแบบตั้งฉาก (Orthogonal rotation) ด้วยวิธี แวริแมกซ์ (Varimax Rotation) โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบที่ได้คือ มีค่า ไอเกน (Eigenvalue) ตั้งแต่ 1.00 และตัวบ่งชี้แต่ละตัวในองค์ประกอบมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ตั้งแต่ .30 ขึ้นไป

2.3.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านของครู

การวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะการบ้านในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบจากความคิดเห็นของครูในการให้ระดับความสำคัญของลักษณะต่างๆของการบ้านตามข้อคำถามที่สร้างขึ้นจำนวน 62 ข้อ จากครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 217 คน ผลการวิเคราะห์ค่าเมตริกสหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมตริกสหสัมพันธ์ 62 X 62 ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าระหว่าง .021 - .768

วิชาคณิตศาสตร์

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของครู ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 15 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 72.482 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.847) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของครูแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 15 ตัวแปร และองค์ประกอบที่ 15 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การใช้ประโยชน์จากการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 15 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การใช้ประโยชน์จากการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .50 - .82 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 15.900

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความสนใจในการทำกรบ้าน” ประกอบด้วยตัวจำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสนใจในการทำกรบ้านของนักเรียน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .39 - .83 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.745

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน ได้แก่ การบ้านในรูปแบบฝึกหัด การบ้านในรูปแบบงาน เป็นต้น มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .45 - .71 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.423

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัว เป็นตัวบ่งชี้วิธีการต่างๆในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .83 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.315

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำกรบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ในด้านทักษะต่างๆที่ใช้ในการทำกรบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.076

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “จุดประสงค์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .44 - .64 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.799

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การมีส่วนร่วมในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การมีส่วนร่วมในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .55 - .74 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.655

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .53 - .82 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.408

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การลงโทษเมื่อไม่ทำการบ้านการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การจัดการเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้านการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .32 - .63 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.588

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำกรบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำกรบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .63 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.473

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การวางแผนในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การวางแผนในการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ตั้งแต่ .47 - .81 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.443

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .71 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.357

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เกณฑ์ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .36 - .69 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.609

องค์ประกอบที่ 14 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .52 - .62 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.541

องค์ประกอบที่ 15 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .65 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.150

วิชาวิทยาศาสตร์

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้าน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 15 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 70.532 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.813) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ของครูแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 17 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 13 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ การใช้ประโยชน์จากการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 17 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การใช้ประโยชน์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ตั้งแต่ .41 - .84 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 15.084

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวจำนวน 7 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .34 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.305

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “จุดประสงค์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .60 - .68 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.129

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 6 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .48 - .77 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.020

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .67 - .83 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.310

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความสมัครใจในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสมัครใจในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .41 - .79 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.302

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การตรวจการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .46 - .62 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.064

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .62 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.601

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เกณฑ์การให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เกณฑ์ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .69 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.264

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57 - .65 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.215

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .732 - .738 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.206

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .32 - .79 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.148

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .66 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.865

องค์ประกอบที่ 14 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การลงโทษนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การลงโทษนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .53 - .59 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.615

องค์ประกอบที่ 15 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การวางแผนในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การวางแผนการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .55 - .62 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.403

วิชาภาษาไทย

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้าน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 15 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 68.251 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.826) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยของครูแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 12 ตัว องค์ประกอบที่ 12 องค์ประกอบที่มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัว โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ การใช้ประโยชน์จากการบ้านและการตรวจการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 12 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การใช้ประโยชน์จากการบ้านและการตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .42 - .84 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 12.760

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ การวางแผนการให้การบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 7 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การวางแผนการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.639

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 7 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .51 - .77 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.755

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “จุดประสงค์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 8 ตัว เป็นตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .50 - .76 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.434

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .64 - .79 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.214

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความสนใจในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสนใจในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .69 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.597

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .51 - .74 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.544

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .62 - .74 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.449

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.365

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .56 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.997

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความถี่ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความถี่ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40-56 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.681

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เกณฑ์ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เกณฑ์ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .75 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.629

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .72-.79 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.518

องค์ประกอบที่ 14 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การบ้านที่ครูสร้าง” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การบ้านที่ครูสร้าง มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .44-.46 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.426

องค์ประกอบที่ 15 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .67-.79 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.243

วิชาสังคมศึกษา

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้าน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 13 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 67.501 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.870) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาของครูแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 16 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 12 และองค์ประกอบที่ 13 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ประโยชน์ของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 16 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ประโยชน์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .42 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 14.553

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “จุดประสงค์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 11 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .68 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.994

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ วิธีการให้การบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .48 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.801

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .36 - .77 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.202

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เกณฑ์ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เกณฑ์ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .46 - .73 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.779

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความสมัครใจในการทำการบ้านและการมีส่วนร่วม” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสมัครใจในการทำการบ้านและการมีส่วนร่วม มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.447

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .72 - .80 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.420

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.057

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความถี่ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความถี่ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .44 - .68 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.242

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .74 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.808

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .55 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.783

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .70 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.674

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .74 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.532

2.3.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านของนักเรียน

การวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์องค์ประกอบ จากความคิดเห็นของนักเรียนในการให้ระดับความสำคัญของลักษณะต่างๆตามข้อคำถามที่สร้าง ขึ้น 62 ข้อ จากนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1 จำนวน 406 คน ผลการวิเคราะห์ ค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรเพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ได้เมตริกซ์สหสัมพันธ์ 62×62 ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ตัวแปรส่วนใหญ่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าระหว่าง .011 - .764

วิชาคณิตศาสตร์

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 13 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 62.930 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.896) พบว่ามีค่า มากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไป วิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนแสดงการ จัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 12 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 13 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละ องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ความสมัครใจในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 12 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสมัครใจในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบตั้งแต่ .42 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 10.711

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ การใช้ประโยชน์จากการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 11 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การใช้ประโยชน์จากการบ้าน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบตั้งแต่ .37 - .76 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.672

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ จุดประสงค์ของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .56 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.388

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .46 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.234

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .55 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.275

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .50 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.856

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การตรวจการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .47 - .66 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.845

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .65 - .77 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.310

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .80 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.867

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .57 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.574

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .55 - .64 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.130

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความถี่ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความถี่ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .50 - .53 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.895

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .42 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.617

วิชาวิทยาศาสตร์

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 14 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 66.630 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.913) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 12 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 7 องค์ประกอบที่ 10 และองค์ประกอบที่ 12 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 2 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ประโยชน์ของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวแปรจำนวน 12 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ประโยชน์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .39 - .71 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 12.128

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ความสมัครใจและการมีส่วนร่วมในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสมัครใจและการมีส่วนร่วมในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .34 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.677

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ รูปแบบของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 8 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .38 - .69 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.289

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ จุดประสงค์ของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 7 ตัว เป็นตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .44 - .74 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.160

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .51 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.770

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ กำหนดส่งการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .71 - .77 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.351

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .75 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.251

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .46 - .62 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.818

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .60 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 3.817

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .51 - .53 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.390

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การตรวจการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .52 - .62 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.068

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .55 - .58 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.887

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การลงโทษเมื่อไม่ทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การลงโทษเมื่อไม่ทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .44 - .63 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.656

องค์ประกอบที่ 14 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การวางแผนในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การวางแผนในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .42 - .59 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.367

วิชาภาษาไทย

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยของนักเรียน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 13 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 66.078 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.923) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามีนัยสำคัญที่ระดับ .01

แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยของนักเรียนแสดงการจัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 13 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 12 และองค์ประกอบที่ 13 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ การใช้ประโยชน์จากการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวแปรที่จำนวน 13 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ประโยชน์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .45 - .68 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 9.910

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ความสมัครใจในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 9 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสมัครใจในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .35 - .76 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.622

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ จุดประสงค์ของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .30 - .76 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 6.830

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ปริมาณของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .35 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.209

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ รูปแบบของการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .36 - .67 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.937

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ กำหนดส่งการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .70 - .72 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.401

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .41 - .65 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.333

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ วิธีการให้การบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .70 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.234

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การตรวจการบ้าน” ประกอบด้วยตัวแปร จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .40 - .68 อธิบาย ความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.137

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เกณฑ์ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัว บ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เกณฑ์ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .38 - .73 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.887

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วย ตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .73 - .79 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.408

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบตั้งแต่ .54 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 3.245

องค์ประกอบที่ 13 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ความถี่ในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัว บ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความถี่ในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ .46 อธิบาย ความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.683

วิชาสังคมศึกษา

ค่า eigenvalues ขององค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียน ผลการสกัดองค์ประกอบได้ 12 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 64.423 นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy (.922) พบว่ามีค่ามากกว่า .60 และจากการทดสอบนัยสำคัญ Bartlett's Test of Sphericity พบว่ามี นัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้งหมดมีความสัมพันธ์ระหว่างกันในขนาดที่เหมาะสมกับการ นำไปวิเคราะห์องค์ประกอบได้ (รายละเอียดดังภาคผนวก ค)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนแสดงการ จัดกลุ่มตัวแปรเข้าในแต่ละองค์ประกอบ โดยองค์ประกอบที่ 1 มีจำนวนตัวแปรสูงสุด จำนวน 12 ตัวแปร องค์ประกอบที่ 12 มีจำนวนตัวแปรต่ำสุด จำนวน 1 ตัวแปร โดยมีรายละเอียดของแต่ละ องค์ประกอบดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ ความสนใจในการทำการบ้าน ” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 12 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ความสนใจในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนัก องค์ประกอบตั้งแต่ .41 - .78 อธิบายความแปรปรวนได้มากที่สุดคือร้อยละ 11.288

องค์ประกอบที่ 2 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ประโยชน์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 10 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ประโยชน์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .38 - .71 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.387

องค์ประกอบที่ 3 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “จุดประสงค์ของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 8 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้จุดประสงค์ของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .54 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 8.544

องค์ประกอบที่ 4 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ปริมาณของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว เป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .36 - .68 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.877

องค์ประกอบที่ 5 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “การตรวจการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้การตรวจการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .45 - .75 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.838

องค์ประกอบที่ 6 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “กำหนดส่งการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้กำหนดส่งการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .32 - .73 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.706

องค์ประกอบที่ 7 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “วิธีการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 4 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้วิธีการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .42 - .70 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.196

องค์ประกอบที่ 8 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 5 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .37 - .60 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.127

องค์ประกอบที่ 9 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “รูปแบบของการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 6 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้รูปแบบของการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .32 - .58 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 4.066

องค์ประกอบที่ 10 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “เงื่อนไขในการให้การบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 3 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้เงื่อนไขในการให้การบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .47 - .69 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.986

องค์ประกอบที่ 11 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ลักษณะของการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ลักษณะของการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .56 - .59 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.983

องค์ประกอบที่ 12 เรียกชื่อว่า องค์ประกอบ “ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน” ประกอบด้วยตัวบ่งชี้จำนวน 1 ตัว ได้แก่ตัวบ่งชี้ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบตั้งแต่ .56 อธิบายความแปรปรวนได้ ร้อยละ 2.423

2.4 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการบ้านตามความเห็นของครูและนักเรียนจำแนกตามรายวิชา

ตารางที่ 4.13 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์หิวชาคณิตศาสตร์

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
ประโยชน์ของการบ้าน		
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	.64	.69
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	.78	.75
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนา นักเรียน	.69	.69
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	.78	.76
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อคลาดเคลื่อนของนักเรียน	.82	.76
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	.72	.72
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	.71	.75
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูค้นพบนวัตกรรมในการสอน	.72	.70
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	.53	-
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	.50	-
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและแก้ไขข้อผิดให้ด้วย	.63	-
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและควมมีระเบียบในการทำการบ้าน	.55	-
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	.67	-
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	.56	-
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	.69	-
44.ครูมอบใบตรวจงานที่มีใจหายกรบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	-	.46
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	-	.68
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	-	.37
ความสมัครใจ		
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	.82	.68
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	.83	.78
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	.69	.71
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	.42	.48
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	.39	-
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	-	.42

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	-	.58
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	-	.70
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	-	.57
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	-	.43
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษา มีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	-	.49
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	-	.60
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	-	.52
รูปแบบของการบ้าน		
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำยบทเรียน	.71	.57
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	.48	.72
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	.45	-
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	.67	-
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	.70	-
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	-	.66
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	-	.55
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	-	.62
จุดประสงค์ของการบ้าน		
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่	.64	.56
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	.61	.63
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	.61	.70
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	.44	.62
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	-	.66
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	-	.70
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	-	.68
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	-	.61
วิธีการให้การบ้าน		
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	.82	.80
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	.83	.80
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	.60	-
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	.40	-
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน		
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	.71	.69
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	.57	.70
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	.72	.70
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	.62	.46

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
15. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	.40	.51
กำหนดส่งการบ้าน		
22. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	.53	-
23. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	.65	.65
24. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	.82	.77
25. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	.75	.72
การลงโทษผู้ที่ไม่ทำการบ้าน		
52. ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	.36	.72
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	.41	-
14. การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	.32	-
35. ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	.52	-
43. ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	.63	-
51. ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	-	.57
53. ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	-	.63
ลักษณะของการทำการบ้าน		
16. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	.63	.55
17. นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	.40	.64
ระยะเวลาในการทำการบ้าน		
26. ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	.65	.42
ปริมาณของการบ้าน		
27. ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	.78	.72
28. ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	.71	.72
31. ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	-	.50
22. การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	-	.66
การมีส่วนร่วมในการให้การบ้าน		
11. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	.55	-
12. การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	.74	-
13. การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	.74	-
การวางแผนการให้การบ้าน		
37. ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	.52	-
39. นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	.81	-
40. ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	.47	-
เงื่อนไขในการให้การบ้าน		
29. ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	.62	-
31. ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	.52	-

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
เกณฑ์ในการให้การบ้าน		
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	.36	-
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	.69	-
การตรวจการบ้าน		
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	-	.66
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีแก้ไขข้อผิดพลาดให้	-	.55
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	-	.63
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	-	.47
ความถี่ในการให้การบ้าน		
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	-	.50
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	-	.53

จากตารางที่ 4.13 ผลของการเปรียบเทียบตัวแปรลักษณะการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 62 ตัวที่ถูกจัดเข้าองค์ประกอบตามความเห็นของครูและนักเรียน พบว่า มีจำนวน 34 ตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่าอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ ตัวแปรด้านการใช้ประโยชน์จากการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน รูปแบบของการบ้าน จุดประสงค์ของการทำการบ้าน วิธีการให้การบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านและปริมาณของการบ้าน ส่วนตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่ตรงกัน ได้แก่ ตัวแปรการมีส่วนร่วมในการให้การบ้าน การวางแผนการให้การบ้าน เงื่อนไขในการให้การบ้าน เกณฑ์ในการให้การบ้าน การตรวจการบ้านและความถี่ในการให้การบ้าน

ตารางที่ 4.14 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาวิทยาศาสตร์

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
ประโยชน์ของการบ้าน		
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	.67	.58
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	.79	.68
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนา นักเรียน	.73	.65
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน	.84	.69
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของนักเรียน	.75	.71

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	.75	.67
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	.61	.66
62.ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูผลิตนวัตกรรมในการสอน	.69	.61
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย	.65	.65
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษาจะมีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	.62	.54
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	.55	-
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	.44	-
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	.41	-
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	.37	-
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	.42	-
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	.72	-
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	.58	-
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	-	.39
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	-	.53
วิธีการให้การบ้าน		
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	.67	.78
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	.70	.75
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	.67	-
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	.34	-
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	.55	-
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	.46	-
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	.72	-
จุดประสงค์ของการบ้าน		
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่	.66	.51
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	.63	.52
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	.66	.49
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	.60	.44
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	.68	-
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	-	.70
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	-	.74
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	-	.55
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน		
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	.76	.63
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	.51	.70
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	.77	.62
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	.54	.51

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	.48	-
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	.55	-
กำหนดส่งการบ้าน		
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	.67	.71
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	.83	.76
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	.81	.77
ความสมัครใจในการทำการบ้าน		
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	.76	.74
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	.79	.75
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	.71	.57
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	.41	.40
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	-	.34
การตรวจการบ้าน		
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	.62	.52
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	.46	.59
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	.57	-
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	.54	-
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	-	.62
เงื่อนไขในการให้การบ้าน		
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	.70	.61
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	.62	-
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	-	.46
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	-	.62
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	-	.62
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	-	.58
ลักษณะของการทำการบ้าน		
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	.65	.58
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	.57	.55
รูปแบบของการบ้าน		
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	.73	.68
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	.73	.69
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	-	.51
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	-	.43
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	-	.51
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	-	.66
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	-	.38
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	-	.46

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
ปริมาณของการบ้าน		
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	.67	.75
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	.79	.60
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	.32	-
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	-	.64
ระยะเวลาในการทำการบ้าน		
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	.66	.51
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	-	.53
การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน		
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	.59	.63
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	.53	.48
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	-	.44
การวางแผนการให้การบ้าน		
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	.55	.59
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน	.62	.42
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	-	.50
เกณฑ์ในการให้การบ้าน		
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	.72	-
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	.69	-

จากตารางที่ 4.14 ผลของการเปรียบเทียบตัวแปรลักษณะการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ จำนวน 62 ตัวที่ถูกจัดเข้าองค์ประกอบตามความเห็นของครูและนักเรียน พบว่า มีจำนวน 41 ตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่ายู่ในองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ ตัวแปรด้านการใช้ประโยชน์จากการบ้าน วิธีการให้การบ้าน จุดประสงค์ของการทำการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ปริมาณของการบ้าน เงื่อนไขในการให้การบ้าน การวางแผนการให้การบ้าน การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้านและลักษณะของการทำการบ้าน ส่วนตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่ตรงกัน ได้แก่ ตัวแปรการตรวจการบ้านเกณฑ์ในการให้การบ้าน

ตารางที่ 4.15 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชาภาษาไทย

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
ประโยชน์ของการบ้าน		
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	.65	.51
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	.82	.58
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนา นักเรียน	.73	.53
58.ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจ การบ้าน	.84	.65
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อคลาดเคลื่อนของนักเรียน	.83	.64
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	.79	.68
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	.77	.63
62.ปัญหาและความสำเร็จที่พบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูผลิตนวัตกรรมในการสอน	.79	.54
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	.43	.52
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน	.51	-
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย	.69	-
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	.42	-
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน	-	.45
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	-	.45
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	-	.48
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	-	.45
วิธีการให้การบ้าน		
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	.68	.70
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	.68	.75
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	.67	-
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	.74	-
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	.77	-
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	.69	-
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	.51	-
จุดประสงค์ของการบ้าน		
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	.53	.73
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่	.72	.60
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	.76	.57
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	.56	.45
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	.56	.76
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	.50	.47
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	.58	.50

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	.64	.51
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	-	.30
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน		
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คติวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	.79	.58
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	.64	.65
20.นักเรียนใช้การสังเกตและหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	.74	.55
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	.72	-
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	-	.41
ความสมัครใจในการทำการบ้าน		
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	.75	.67
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	.78	.76
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	.69	.74
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	-	.35
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	-	.57
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	-	.42
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	-	.52
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษา มีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	-	.40
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	-	.61
38.ครูวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	-	.52
กำหนดส่งการบ้าน		
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	.51	.70
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	.71	.77
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งภายใน 1 เดือน	.74	.72
รูปแบบของการบ้าน		
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปแบบงาน	.73	.67
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปแบบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	.62	.36
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	.74	.49
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	.72	-
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำแบบเรียน	-	.53
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	-	.66
ความถี่ในการให้การบ้าน		
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	.40	.46
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	.56	-

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
เกณฑ์ในการให้การบ้าน		
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	.75	.73
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	-	.38
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	-	.68
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	-	.49
ปริมาณของการบ้าน		
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	.79	.70
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	.72	.69
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	-	.69
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	-	.46
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	-	.35
ลักษณะของการทำการบ้าน		
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	.79	.73
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	.67	.79
การลงโทษเมื่อไม่ทำการบ้าน		
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	.57	-
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	.65	-
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	.70	-
เงื่อนไขในการให้การบ้าน		
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	.56	-
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	.70	-
การบ้านที่ครูสร้างขึ้น		
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน	.44	-
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	.46	-
การวางแผนการให้การบ้าน		
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	.40	-
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	.59	-
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	.75	-
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	.78	-
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	.68	-
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	.58	-
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	.50	-
การตรวจการบ้าน		
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	-	.51
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วย	-	.40
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	-	.68
ระยะเวลาในการทำการบ้าน		
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	-	.54

จากตารางที่ 4.15 ผลของการเปรียบเทียบตัวแปรลักษณะการบ้านวิชาภาษาไทย จำนวน 62 ตัวที่ถูกจัดเข้าองค์ประกอบตามความเห็นของครูและนักเรียน พบว่า มีจำนวน 37 ตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่ายู่ในองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ ตัวแปรด้านการใช้ประโยชน์จากการบ้าน วิธีการให้การบ้าน จุดประสงค์ของการทำการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ปริมาณของการบ้าน ความถี่ในการให้การบ้าน เกณฑ์ในการให้การบ้านและลักษณะของการทำการบ้าน ส่วนตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่ตรงกัน ได้แก่ ตัวแปรการวางแผนการให้การบ้าน การลงโทษเมื่อนักเรียนไม่ทำการบ้าน เงื่อนไขในการให้การบ้าน การบ้านที่ครูสร้างขึ้นและการตรวจการบ้าน

ตารางที่ 4.16 ผลการเปรียบเทียบการเข้ากลุ่มของตัวแปรในองค์ประกอบที่ได้จากการวิเคราะห์วิชา สังคมศึกษา

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
ประโยชน์ของการบ้าน		
56.ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่	.77	.43
57.ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรมในการพัฒนานักเรียน	.67	.51
58.ครูเรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนจากการตรวจการบ้าน	.77	.67
59.ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อคล่องตัวของนักเรียน	.78	.69
60.การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน	.78	.71
61.การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู	.73	.58
62.ปัญหาและความสำเร็จที่พบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูผลิตนวัตกรรมในการสอน	.69	.58
51.ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน	.52	.48
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	.48	-
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	.60	-
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย	.56	-
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	.42	-
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	.44	-
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	.49	-
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	.59	-
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	.65	-
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	-	.38
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน	-	.48

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
จุดประสงค์ของการบ้าน		
1. ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	.66	.75
3.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่	.68	.59
4.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน	.67	.54
2.ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	.68	.74
7.ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว	.55	.60
8.ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่	.54	.61
9.การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดทำแบบเรียน	.40	.58
10.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง	.46	.55
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	.59	-
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	.53	-
14.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ	.46	-
วิธีการให้การบ้าน		
41.ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด	.75	.70
42.ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด	.69	.69
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	.60	-
45.ครูส่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	.51	-
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	.57	-
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	.48	-
46.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น	-	.49
47.ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย	-	.42
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน		
18.นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน	.73	.50
19.นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน	.56	.60
20.นักเรียนต้องใช้การสังเกตและการหาคำตอบอย่างเป็นระบบในการทำการบ้าน	.77	.5
21.นักเรียนต้องใช้การวางแผน การลงมือทำ การตรวจสอบและการนำไปใช้ในการทำการบ้าน	.70	.42
15.การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ	.36	.37
ความสนใจในการทำการบ้าน		
32.ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่	.75	.71
33.ครูมักถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร	.75	.78
34.ครูมักจะให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน	.66	.73
30.ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง	.40	.52
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษามีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	-	.46
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	-	.74
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	-	.56

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	-	.55
55.ครูมักชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน	-	.41
44.ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน	-	.50
52.ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน	-	.61
53.ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน	-	.51
กำหนดส่งการบ้าน		
23.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป	.72	.73
24.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม	.80	.71
25.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน	.73	.66
50.ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้	-	.32
รูปแบบของการบ้าน		
11.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน	.57	.44
12.การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น	.68	.53
13.การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงการหรือการทำชิ้นงาน	.72	.58
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	.69	-
5.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้ในห้องเรียน	-	.53
6.ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	-	.50
43.ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำเป็นการบ้าน	-	.32
เงื่อนไขในการให้การบ้าน		
31.ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน	.74	.47
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	-	.69
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	-	.48
ลักษณะของการทำการบ้าน		
17.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม	.55	.59
16.นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล	.40	-
49.ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน	-	.56
ระยะเวลาที่ใช้ในการทำการบ้าน		
26.ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	.70	.56
ปริมาณของการบ้าน		
27.ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ	.74	.68
22.การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น	-	.61
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	-	.68
45.ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด	-	.36
เกณฑ์ในการให้การบ้าน		
35.ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่า การบ้านหรืองานที่จะให้ทำในแต่ละภาคการศึกษา มีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร	.46	-
37.ครูให้การบ้านนักเรียนที่เก่งและนักเรียนที่อ่อนต่างกัน	.60	-

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

ตัวแปร	องค์ประกอบ	
	ครู	นักเรียน
38.ครูมักวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้	.61	-
39.นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน	.73	-
40.ครูมักจะวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน	.58	-
ความถี่ในการให้การบ้าน		
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	.44	-
28.ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	.68	-
29.ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	.50	-
การตรวจการบ้าน		
36.นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด	-	.75
48.ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน	-	.54
54.ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	-	.45

จากตารางที่ 4.16 ผลของการเปรียบเทียบตัวแปรลักษณะการบ้านวิชาสังคมศึกษา จำนวน 62 ตัวที่ถูกจัดเข้าองค์ประกอบตามความเห็นของครูและนักเรียน พบว่า มีจำนวน 37 ตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นว่าอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน ได้แก่ ตัวแปรด้านการใช้ประโยชน์จากการบ้าน วิธีการให้การบ้าน จุดประสงค์ของการทำการบ้าน รูปแบบของการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน ความสนใจในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ปริมาณของการบ้าน เงื่อนไขในการให้การบ้าน และลักษณะของการทำการบ้าน ส่วนตัวแปรที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความเห็นไม่ตรงกัน ได้แก่ ตัวแปรความถี่ในการให้การบ้าน เกณฑ์ในการให้การบ้านและการตรวจการบ้าน

จากการศึกษาเชิงปริมาณในเรื่องลักษณะของการบ้านนั้น พบว่า ในแต่ละวิชาจะมีองค์ประกอบลักษณะของการบ้านที่แตกต่างกันออกไปและจากข้อค้นพบดังกล่าวประกอบกับการศึกษาพหุกรณีเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่ดีใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ จึงสามารถสรุปตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีแยกตามรายวิชาโดยพิจารณาตามองค์ประกอบของจุดประสงค์ในการให้การบ้าน รูปแบบของการบ้าน ลักษณะของการทำการบ้าน ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน กำหนดส่งการบ้าน ปริมาณของการบ้าน การวางแผนในการให้การบ้านและการกำกับติดตามการบ้าน ได้ดังตารางที่ 4.17 – ตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.17 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ตีวิชาคณิตศาสตร์

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
จุดประสงค์	1. ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม
	2. ให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว
รูปแบบของการบ้าน	3. การบ้านที่เป็นแบบฝึกหัด
ลักษณะของการทำการบ้าน	4. ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	5. นักเรียนใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนในการทำการบ้าน
กำหนดส่งการบ้าน	6. ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในวันรุ่งขึ้น
ปริมาณของการบ้าน	7. ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง
	8. ให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน
การวางแผนในการให้การบ้าน	9. ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียน ของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้
การกำกับติดตามการบ้าน	10. การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด
	11. การพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ตรวจการบ้านของนักเรียน
	12. การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ตีวิชาคณิตศาสตร์มีทั้งหมด 12 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม 3) ให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัด 4) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 5) นักเรียนใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 6) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในวันรุ่งขึ้น 7) ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง 8) ให้ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน 9) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 10) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 11) การพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ตรวจการบ้านของนักเรียน 12) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

ตารางที่ 4.18 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ตีวิชาภาษาไทย

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
จุดประสงค์ของการบ้าน	1. ให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว
	2. ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน
รูปแบบของการบ้าน	3. ให้การบ้านเป็นใบงาน

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
	4. ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ
ลักษณะของการทำการบ้าน	5. ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	6. นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน
กำหนดส่งการบ้าน	7. ครูกำหนดส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป
ปริมาณของการบ้าน	8. ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง
	9. ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น
การวางแผนในการให้การบ้าน	10. ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียน เพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้
การกำกับติดตามการบ้าน	11. การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วย
	12. การตรวจการบ้านโดยพิจารณาความสะอาดและความมีระเบียบใน การทำการบ้าน
	13. การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาภาษาไทยมีทั้งหมด 13 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 3) ให้การบ้านเป็นใบงาน 4) ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ 5) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 7) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 8) ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง 9) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 10) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 11) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 12) การตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน 13) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

ตารางที่ 4.19 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาวิทยาศาสตร์

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
จุดประสงค์ของการบ้าน	1. ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน
รูปแบบของการบ้าน	2. ให้การบ้านเป็นการทดลองจากใบกิจกรรม
	3. ให้การบ้านเป็นโครงงาน
ลักษณะของการทำการบ้าน	4. ให้การบ้านนักเรียนเป็นกลุ่ม
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	5. นักเรียนใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
กำหนดส่งการบ้าน	6. ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป
ปริมาณของการบ้าน	7. ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละเรื่องเท่านั้น
การวางแผนในการให้การบ้าน	8. ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียน เพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้
การกำกับติดตามการบ้าน	9. การตรวจการบ้านนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด
	10. การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ตีวิชาวิทยาศาสตร์มีทั้งหมด 10 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 2) ให้การบ้านเป็นการทดลองจากไปกิจกรรม 3) ให้การบ้านเป็นโครงงานหรือชิ้นงาน 4) ให้การบ้านนักเรียนเป็นกลุ่ม 5) นักเรียนใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน 6) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 7) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 8) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียน เพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 9) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 10) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่ง

ตารางที่ 4.20 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ตีวิชาวิชาสังคมศึกษา

ลักษณะของการบ้าน	ตัวบ่งชี้
จุดประสงค์ของการบ้าน	1. ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน
	2. ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน
รูปแบบของการบ้าน	3. ให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัด
	4. ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ
ลักษณะของการทำการบ้าน	5. ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน	6. นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน
กำหนดส่งการบ้าน	7. ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป
ปริมาณของการบ้าน	8. ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น
การวางแผนในการให้การบ้าน	9. ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้
การกำกับติดตามการบ้าน	10. การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด
	11. การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน
	12. การชมเชยนักเรียนที่ส่งการบ้าน

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาสังคมศึกษามีทั้งหมด 10 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 3) ให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัด 4) ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ 5) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 7) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 8) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 9) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 10) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 11) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน 12) ชมเชยนักเรียนที่ส่งการบ้าน

ตารางที่ 4.21 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีทั้ง 4 วิชา

ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	สังคมศึกษา
จุดประสงค์ ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม	√	-	-	-
ให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว	√	-	√	-
ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน	-	-	-	√
ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน	-	√	√	√
รูปแบบของการบ้าน การบ้านที่เป็นแบบฝึกหัด	√	-	-	√
ให้การบ้านเป็นใบงาน	-	-	√	-
ให้การบ้านเป็นการทดลองจากใบกิจกรรม	-	√	-	-
ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ	-	-	√	√
ลักษณะของการทำการบ้าน ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล	√	-	√	√
ให้การบ้านนักเรียนเป็นกลุ่ม	-	√	-	-
ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน นักเรียนใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนในการทำการบ้าน	√	-	-	-
นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน	-	-	√	√
นักเรียนใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน	-	√	-	-
กำหนดส่งการบ้าน ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในวันรุ่งขึ้น	√	-	-	-

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้าน	คณิตศาสตร์	วิทยาศาสตร์	ภาษาไทย	สังคมศึกษา
ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป	-	√	√	√
ปริมาณของการบ้าน				
ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง	√	-	-	-
ให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน	√	-	-	-
ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละเรื่องเท่านั้น	-	√	-	-
ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น	-	-	√	√
การวางแผนในการให้การบ้าน				
ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียน ของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้	√	√	√	√
การกำกับติดตามการบ้าน				
การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาดด้วย	√	√	√	√
การพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ตรวจการบ้านของนักเรียน	√	-	-	-
การตรวจการบ้านโดยพิจารณาความสะอาดและความมีระเบียบใน การทำการบ้าน	-	-	√	-
การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน	√	√	√	√
การชมเชยนักเรียนที่ส่งการบ้าน	-	-	-	√

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ตัวบ่งชี้ร่วมของลักษณะของการบ้านที่ดีสำหรับทุกวิชา คือ ครูวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนของนักเรียนแล้วนำมากำหนดการบ้านที่ให้ ครูตรวจการบ้านโดยแก้ไขข้อผิดพลาดให้และครูให้คะแนนการบ้านที่ส่งทุกครั้ง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน จำแนกเป็นรายวิชา โดยแบ่งเป็นการศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามความเห็นของครูด้วยการศึกษาเชิงคุณภาพและการศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตามความเห็นของนักเรียน ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ(Multiple regression analysis) แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยการบ้านจะประกอบกระบวนกร 4 ขั้นตอน คือ การให้การบ้านของครู การทำการบ้านของนักเรียน การตรวจการบ้านของนักเรียนและการให้คะแนนการบ้าน

ผลการศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน:จากประสบการณ์ของครูครุณีศึกษา

1. การให้การบ้าน

การให้การบ้านนั้นควรให้การบ้านสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้กลับไปทบทวนบทเรียนทางอ้อม แต่ไม่ควรให้ในปริมาณมาก

“จะให้การบ้านก็ต่อเมื่อเรียนจบในแต่ละบท โดยจะเป็นแบบฝึกหัดท้ายบท แต่ถ้าเป็นการบ้านที่ต้องค้นข้อมูลเพิ่มเติม จะให้ทำรายงาน”

(ครูสังคม)

“นักเรียนจะได้การบ้านอาทิตย์ละ 1 ครั้ง การบ้านจะเป็นการทำใบกิจกรรม การทดลองหรือการทำแบบฝึกหัด”

(ครูวิทย์)

“ใน 1 อาทิตย์ จะให้การบ้าน 2-3 ครั้ง เป็นการอ่านหนังสือ หรือทำแบบฝึกหัดท้ายบท แต่ถ้าสอนเนื้อหาในบทเรียนยังไม่จบ ก็จะไม่ให้การบ้าน เพราะเด็กจะทำได้”

(ครูไทย)

“ถ้าเป็นไปได้จะให้ทุกวัน เพราะวิชาเลขนักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดบ่อยๆ จะให้ไม่มากนักประมาณ 5-10 ข้อ”

(ครูคณิต)

2. การทำการบ้านและส่งการบ้านของเด็กนักเรียน

นักเรียนที่ตั้งใจเรียนจะส่งการบ้านสม่ำเสมอและเด็กผู้หญิงจะส่งมากกว่าเด็กผู้ชาย สำหรับนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านจะถูกครูลงโทษ

“นักเรียนจะส่งการบ้านเกือบทุกคน มีประมาณ 2-3 คนเท่านั้นที่ไม่ส่ง เพราะคณิตมีเรียนทุกวัน ถ้าใครที่ไม่ส่งครูจะรู้เพราะไม่มีสมุดอยู่บนโต๊ะ ครูจะมาถามในห้อง นักเรียนจะกลัว”

(ครูคณิต)

“จะส่งเกือบทุกคน โดยเฉพาะงานกลุ่ม ใครที่ไม่ส่งการบ้านครูจะถามทุกคาบ ที่เข้าเรียนจนกว่าจะส่ง”

(ครูวิทย์)

“เด็กที่ทำการบ้านส่วนใหญ่จะเป็นเด็กเรียน เพราะจะใฝ่รู้ ส่วนเด็กที่เหลือนักทำบ้างไม่ทำบ้าง แต่ถ้าเด็กไม่ส่งงานครูจะทำโทษ”

(ครูไทย)

“เป็นธรรมชาติอยู่แล้ว นักเรียนที่ตั้งใจเรียนเท่านั้นที่จะทำการบ้านและส่งอย่างสม่ำเสมอและจากที่สังเกต ผู้หญิงจะส่งการบ้านมากกว่าผู้ชาย”

(ครูสังคม)

3. การตรวจการบ้าน

ครูจะตรวจการบ้านเอง โดยเฉพาะการบ้านที่ต้องเก็บเป็นคะแนน แต่ถ้าเป็นแบบฝึกหัดง่ายๆ ก็จะตรวจพร้อมกัน โดยครูเฉลยบนกระดาน แต่ทุกคนชอบที่จะตรวจเอง เพราะต้องการดูลายมือและความสะอาดในการทำงานของเด็กด้วย

“ถ้าเป็นแบบฝึกหัด จะให้ตรวจพร้อมกันในห้องโดยแลกกันตรวจ แต่ถ้าเป็นชิ้นงานหรือการบ้านที่ยากหน่อยจะตรวจเอง จะได้เขียน comment ให้เค้าด้วย”

(ครูวิทย์)

“ส่วนมากจะตรวจเอง เพราะครูจะบันทึกการส่งงานของเด็กและตรวจความสะอาดกับลายมือด้วย เด็กบางคนลอกเพื่อนมาส่ง ต้องคอยดูตรงนี้ด้วย”

(ครูไทย)

“ครูตรวจการบ้านทุกครั้ง แต่คนที่ส่งไม่ตรงเวลาจะไม่ตรวจให้ ถ้านักเรียนทำผิดครูจะเขียนคำตอบที่ถูกต้องให้ แต่ถ้าทำผิดกันหลายคนครูจะอธิบายในห้องใหม่”

(ครูคณิต)

“ครูจะตรวจการบ้านเองทุกครั้งและจะเขียน feedback ให้นักเรียนด้วย”

(ครูวิทย์)

4. การให้คะแนนการบ้าน

ครูทุกคนให้คะแนนการบ้านที่นักเรียนให้ตรวจ ครูจะต้องใช้คะแนนเป็นเงื่อนไข บังคับ นักเรียนจึงส่งการบ้าน และคะแนนนี้ครูยังนำไปเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนที่ใช้ตัดเกรด

“นักเรียนที่ครูสอนจะเป็นห้องท้ายๆ เรียนไม่เก่ง ครูจึงต้องเก็บคะแนนส่วนหนึ่ง จากการบ้านที่ส่ง เพื่อเอาคะแนนมาช่วย”

(ครูคณิต)

“แน่นอนต้องเก็บเป็นคะแนน แต่ก็ไม่ได้เก็บทุกครั้ง เพราะถ้าไม่เก็บเป็นคะแนน เด็กก็จะไม่ทำการบ้านส่ง”

(ครูสังคม)

“การบ้านทุกชิ้นจะมีคะแนน เพราะทำให้นักเรียนตั้งใจทำการบ้านมากขึ้นและไม่ลอกกันมาส่ง”

(ครูไทย)

“ให้คะแนนการบ้านบางชิ้นเท่านั้น เช่น โครงงาน รายงาน แต่ถ้าเป็นแบบฝึกหัด จะ check ว่าส่งแล้วเท่านั้น แต่จะนำผลตรงนี้ไปพิจารณาคะแนนจิตพิสัย”

(ครูวิทย์)

5. อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ครูทุกคนเห็นพ้องกันว่า การบ้านจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากคะแนนผลสัมฤทธิ์ส่วนหนึ่งมาจากการส่งการบ้านและการทำการบ้านเป็นการทบทวนบทเรียน ทำให้เข้าใจมากขึ้นก็จะสามารถทำข้อสอบได้ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกมาดี

“ครูเคยตั้งข้อสังเกตมาหลายครั้งเหมือนกัน เด็กที่ขยันทำการบ้านมาส่ง ผลการเรียนจะดี ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะเด็กเก่งอยู่แล้ว อีกส่วนก็เพราะเด็กทำการบ้าน ซึ่งเป็นการทบทวนอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่ได้เรียนในห้องแล้ว”

(ครูคณิต)

“เด็กที่สอนเคยพูดว่า เป็นเพราะทำการบ้านที่ครูให้จึงทำข้อสอบได้ ซึ่งความจริงแล้วเป็นเพราะตัวเด็กเอง เนื่องจากวิชาสังคมเป็นวิชาที่ต้องท่องจำ แต่ถ้าฝึกทำบ่อยๆก็จะจำได้”

(ครูสังคม)

“การบ้านที่ครูให้จะมีคะแนน นักเรียนอยากได้คะแนนจึงต้องทำส่ง”

(ครูวิทย์)

“การที่เด็กทำการบ้านมีผลทำให้เกรดดีอยู่แล้วแน่นอน เพราะคะแนนเก็บส่วนหนึ่งก็มาจากที่บ้าน”

(ครูไทย)

การศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามความเห็นของนักเรียน

ตารางที่ 4.22 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาสังคมศึกษา

ตัวแปร	GPA	การให้การบ้าน	การทำการบ้าน	การตรวจการบ้าน	การให้คะแนน
GPA	1.000				
การให้การบ้าน	0.147**	1.000			
การทำการบ้าน	0.170**	0.424	1.000		
การตรวจการบ้าน	0.184**	0.240	0.289	1.000	
การให้คะแนน	0.295**	0.259	0.246	0.411	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 4.22 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทั้ง 4 ขั้นตอนในกระบวนการของการบ้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ การให้คะแนนการบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ($r = 0.295$)

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรกระบวนการของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	2.215	.165		13.391	.000
การให้คะแนนการบ้าน	.206	.037	.269	5.518	.000
การทำการบ้าน	.078	.037	.103	2.115	.035

R = 0.311 R² = .097 Std.Error of estimate = .742 p = .00

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ตัวแปรของกระบวนการของการบ้านที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัว เรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือ การให้คะแนนการบ้านและการทำการบ้าน ตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้ร้อยละ 9.7 สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เขียนได้ดังนี้

$$\text{GPA} = 2.215 + 0.206 \text{ SCORE} + 0.078 \text{ DO}$$

GPA	=	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
SCORE	=	การให้คะแนนการบ้าน
DO	=	การทำกรบ้าน

ตารางที่ 4.24 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ตัวแปร	GPA	การให้กรบ้าน	การทำกรบ้าน	การตรวจกรบ้าน	การให้คะแนน
GPA	1.000				
การให้กรบ้าน	0.424**	1.000			
การทำกรบ้าน	0.425**	0.458	1.000		
การตรวจกรบ้าน	0.113**	0.171	0.216	1.000	
การให้คะแนน	0.271**	0.259	0.273	0.375	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 4.24 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทั้ง 4 ขั้นตอนในกระบวนการของการบ้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่การทำกรบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ($r = 0.425$)

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรกระบวนการของการบ้านวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	1.422	0.161		8.817	0.000
การให้กรบ้าน	0.200	0.036	0.268	5.497	0.000
การทำกรบ้าน	0.198	0.036	0.267	5.449	0.000
การให้คะแนนกรบ้าน	0.102	0.036	0.129	2.853	0.005

R = 0.512 R² = .262 Std.Error of estimate = .672 p = .00

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ตัวแปรของกระบวนการของการบ้านที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ตัว เรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ การให้กรบ้าน การทำกรบ้านและการให้คะแนนกรบ้าน ซึ่ง

ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ร้อยละ 26.2 สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เขียนได้ดังนี้

$$\text{GPA} = 1.422 + 0.200 \text{ ASS} + 0.198 \text{ DO} + 0.102 \text{ SCORE}$$

GPA = ผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

ASS = การให้การบ้าน

DO = การทำการบ้าน

SCORE = การให้คะแนนการบ้าน

ตารางที่ 4.26 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาภาษาไทย

ตัวแปร	GPA	การให้การบ้าน	การทำการบ้าน	การตรวจการบ้าน	การให้คะแนน
GPA	1.000				
การให้การบ้าน	0.257**	1.000			
การทำการบ้าน	0.139**	0.315	1.000		
การตรวจการบ้าน	0.366**	0.221	0.307	1.000	
การให้คะแนน	0.319**	0.166	0.191	0.322	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 4.26 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทั้ง 4 ขั้นตอนในกระบวนการของการบ้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ การตรวจการบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ($r = 0.366$)

ตารางที่ 4.27 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรกระบวนการของการบ้านวิชาภาษาไทยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	1.294	0.193		6.720	0.000
การให้การบ้าน	0.132	0.043	0.263	5.511	0.000
การตรวจการบ้าน	0.239	0.037	0.207	4.393	0.000
การให้คะแนนการบ้าน	0.164	0.037	0.165	3.593	0.000

R = 0.453 R² = .205 Std.Error of estimate = .677 p = .00

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ตัวแปรของกระบวนการของการบ้านที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 3 ตัว เรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้ คือ การตรวจการบ้าน การให้คะแนนการบ้านและการให้การบ้าน ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ร้อยละ 20.5 สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เขียนได้ดังนี้

$$\text{GPA} = 1.294 + 0.132 \text{ ASS} + 0.239 \text{ CHECK} + 0.164 \text{ SCORE}$$

GPA = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
 ASS = การให้การบ้าน
 CHECK = การตรวจการบ้าน
 SCORE = การให้คะแนนการบ้าน

ตารางที่ 4.28 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ตัวแปร	GPA	การให้การบ้าน	การทำการบ้าน	การตรวจการบ้าน	การให้คะแนน
GPA	1.000				
การให้การบ้าน	0.459**	1.000			
การทำการบ้าน	0.206**	0.334	1.000		
การตรวจการบ้าน	0.226**	0.326	0.364	1.000	
การให้คะแนน	0.505**	0.358	0.255	0.397	1.000

** p<.01

จากตารางที่ 4.28 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการของการบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ทั้ง 4 ขั้นตอนในกระบวนการของการบ้านมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ การให้คะแนนการบ้านมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด ($r = 0.505$)

ตารางที่ 4.29 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรกระบวนการของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์

ตัวแปร	B	Std.Error	Beta	t	Sig
ค่าคงที่	1.262	0.140		8.996	0.000
การให้การบ้าน	0.252	0.034	0.319	9.060	0.000
การให้คะแนนการบ้าน	0.303	0.033	0.391	7.328	0.000

R= 0.587 $R^2=.344$ Std.Error of estimate=.606 p=.00

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ตัวแปรของกระบวนการของการบ้านที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 ตัว เรียงตามลำดับความสำคัญได้ดังนี้คือ การให้คะแนนการบ้านและการให้การบ้าน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ร้อยละ 34.4 สมการถดถอยที่ใช้ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เขียนได้ดังนี้

$$\text{GPA} = 1.262 + 0.252 \text{ ASS} + 0.303 \text{ SCORE}$$

GPA = ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์

ASS = การให้การบ้าน

SCORE = การให้คะแนนการบ้าน

ตารางที่ 4.30 ผลการเปรียบเทียบอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชา

วิชา	R ²	กระบวนการของการบ้านที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์(ลำดับความสำคัญ)			
		การให้การบ้าน	การทำการบ้าน	การตรวจการบ้าน	การให้คะแนน
คณิตศาสตร์	.344	(2)	-	-	(1)
วิทยาศาสตร์	.262	(1)	(2)	-	(3)
ภาษาไทย	.205	(3)	-	(1)	(2)
สังคมศึกษา	.097	-	(2)	-	(1)

จากตารางที่ 4.30 พบว่า การบ้านวิชาคณิตศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากที่สุด รองลงมาคือ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษาตามลำดับ โดยมีตัวแปรของกระบวนการของการบ้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ต่างกันขึ้นกับรายวิชา ดังตารางที่ 4.31

ตารางที่ 4.31 อิทธิพลของการบ้านที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจากข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

สาระการเรียนรู้	การศึกษาเชิงปริมาณ	การศึกษาเชิงคุณภาพ
คณิตศาสตร์	ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คือ การให้การบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ โดยตัวแปรทั้ง 2 ตัว	ครูคณิตได้ให้ความเห็นไว้ว่าการบ้านเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับนักเรียนโดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ ครูผู้สอนจะต้องให้การบ้านสม่ำเสมอ เพราะนักเรียนจะได้ทบทวนและฝึกฝนจากการบ้านที่ครู

ตารางที่ 4.31(ต่อ)

สาระการเรียนรู้	การศึกษาเชิงปริมาณ	การศึกษาเชิงคุณภาพ
	สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 34.4	ให้และต้องมีการให้คะแนนการบ้านด้วย เนื่องจากคะแนนที่ใช้ในการตัดเกรด ส่วนหนึ่งจะมาจากคะแนนที่ได้จากการส่งการบ้าน
วิทยาศาสตร์	ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ การให้การบ้าน การทำการบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ร้อยละ 26.2	ในเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์นั้น จะเน้นการทดลอง การท่องจำทฤษฎีบทและการคำนวณ ดังนั้นครูจึงให้การบ้านในหลากหลายรูปแบบ ทั้งการทดลอง แบบฝึกหัดหรือการท่องจำ ถ้านักเรียนทำการบ้าน นักเรียนก็เข้าใจในสิ่งที่ครูสอนมากขึ้น นักเรียนก็จะมีความรู้ที่จะไปทำข้อสอบ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น และการบ้านที่ส่งครูจะมีการให้คะแนน ซึ่งคะแนนนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่น่าไปใช้ในการตัดเกรด
ภาษาไทย	ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คือ การให้การบ้าน การตรวจการบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ต่ำ โดย ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ร้อยละ 20.5	ในวิชาภาษาไทยจะเน้นในเรื่องทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ครูจึงเน้นให้ฝึกปฏิบัติ ดังนั้นครูจะให้การบ้านสม่ำเสมอ โดยการบ้านจะเป็นการอ่านหนังสือ บทความ หรือการเขียนเรียงความ ย่อความ เมื่อนักเรียนได้รับการบ้านแล้วทำมาส่งครู ครูตรวจและมีการให้ feedback แล้ว นักเรียนจะจำสิ่งที่ทำได้ ครูออกข้อสอบที่มีเนื้อหา

ตารางที่ 4.31(ต่อ)

สาระการเรียนรู้	การศึกษาเชิงปริมาณ	การศึกษาเชิงคุณภาพ
		คล้ายกับการบ้านนักเรียนก็จะทำได้คะแนนก็จะดี ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการบ้านที่ส่งในแต่ละครั้งครูจะให้ เป็นคะแนนซึ่งใช้ในการตัดเกรดด้วย
สังคมศึกษา	ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา คือ การให้คะแนนการบ้านและการทำการบ้านสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาได้ ตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้ร้อยละ 9.7	การบ้านในวิชาสังคมจะมีน้อยมากครูจะให้เป็นการอ่านหนังสือหรือไม่ก็ทำรายงาน แต่การอ่านหนังสือครูจะไม่ได้ติดตาม ถ้าเด็กที่ขยันก็จะอ่าน จึงสามารถทำข้อสอบได้ผลสัมฤทธิ์ก็จะออกมาดี แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้ขึ้นกับการให้การบ้านอย่างเดียว เพราะถ้าเด็กเก่งอยู่แล้วและทำข้อสอบได้ ผลสัมฤทธิ์ก็ออกมาดี

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้าน พัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดี รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน โดยส่วนแรกเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพเพื่อศึกษา ลักษณะของการบ้านและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนที่ 2 เป็น การศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านและพัฒนาตัวบ่งชี้ รวมทั้งศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ ครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษา ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. และนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ช่วงชั้นที่ 3 ปีการศึกษา 2549 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม. เขต 1

การศึกษาเชิงคุณภาพทำใน 2 ลักษณะ คือ การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Groups Interviews) และการศึกษาพหุกรณี มีรายละเอียดดังนี้

1. การสัมภาษณ์กลุ่ม (Focus Groups Interviews) กลุ่มตัวอย่าง มี 2 กลุ่ม คือ ครู จำนวน 8 คนและนักเรียนจำนวน 8 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แนวคำถามในการสนทนากลุ่ม ผลจากการสนทนากลุ่มถูกนำมาวิเคราะห์ และสร้างข้อสรุปในเรื่ององค์ประกอบของการบ้านที่ดี

2. การศึกษาพหุกรณี เป็นการศึกษาจากกรณีศึกษาครูที่ปฏิบัติการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รวมทั้งหมด 4 คน เป็นครูที่สอนอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา กลุ่มสาระละ 1 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาเอกสาร การสังเกตการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างอย่างไม่มีส่วนร่วม การสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการโดยเก็บข้อมูลจากการให้การบ้าน เพื่อให้ได้ข้อมูลลักษณะของการบ้านในปัจจุบัน และองค์ประกอบของการบ้านที่ดี รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างการบ้านและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย การจัดกระทำกับข้อมูล ด้วยวิธีการลดทอนข้อมูล การตรวจสอบข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเชิงปริมาณ จะศึกษาเพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดีและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยทำการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มตัวอย่างครู 217 คนและกลุ่มตัวอย่างนักเรียน 406 คน การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามลักษณะของการบ้านที่ดีการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ด้วยโปรแกรม SPSS โดยการสกัดองค์ประกอบหลัก (Principal Component Method) และหมุนแกนแบบอโรทอนอลด้วยวิธี Varimax Rotation

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดีและศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ตัวบ่งชี้ร่วมของลักษณะของการบ้านที่ดีสำหรับทุกวิชา คือ ครูวิเคราะห์ปัญหาในการเรียนของนักเรียนแล้วนำมากำหนดการบ้านที่ให้ ครูตรวจการบ้านโดยแก้ไขข้อผิดพลาดและครูให้คะแนนการบ้านที่ส่งทุกครั้ง แต่เมื่อแยกตามรายวิชา พบดังนี้

1.1 ตัวบ่งชี้ของลักษณะการบ้านที่ดีวิชาคณิตศาสตร์ มี 12 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม 3) ให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัด 4) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 5) นักเรียนใช้ทักษะการอ่าน ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 6) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในวันรุ่งขึ้น 7) ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง 8) ให้ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน 9) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 10) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 11) การพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ตรวจการบ้านของนักเรียน 12) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

1.2 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาภาษาไทย มี 13 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 3) ให้การบ้านเป็นใบงาน 4) ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ 5) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 7) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 8) ให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง 9) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 10) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 11) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 12) การตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน 13) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน

1.3 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาวิทยาศาสตร์ มี 10 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 2) ให้การบ้านเป็นการทดลองจากใบกิจกรรม 3) ให้การบ้านเป็นโครงงานหรือชิ้นงาน 4) ให้การบ้านนักเรียนเป็นกลุ่ม 5) นักเรียนใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน 6) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 7) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 8) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 9) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 10) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่ง

1.4 ตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีวิชาสังคมศึกษา มี 12 ตัวบ่งชี้ คือ 1) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน 2) ให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน 3) ให้การบ้านเป็นแบบฝึกหัด 4) ให้การบ้านเป็นการอ่านหนังสือ 5) ให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคล 6) นักเรียนใช้ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนในการทำการบ้าน 7) ครูกำหนดให้ส่งการบ้านในสัปดาห์ต่อไป 8) ให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบท 9) ครูวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของผู้เรียนเพื่อกำหนดการบ้านที่จะให้ 10) การตรวจการบ้านของนักเรียนโดยมีการแก้ไขข้อผิดพลาด 11) การตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน 12) ชมเชยนักเรียนที่ส่งการบ้าน

2. อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

ในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ คือ การให้การบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ โดย ตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ได้ร้อยละ 34.4

วิชาวิทยาศาสตร์ ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ คือ การให้การบ้าน การทำการบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้ ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ได้ร้อยละ 26.2

วิชาภาษาไทย ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย คือ การให้การบ้าน การตรวจการบ้านและการให้คะแนนการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยได้ต่ำ โดย ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ได้ร้อยละ 20.5

วิชาสังคมศึกษา ตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา คือ การให้คะแนนการบ้านและการทำการบ้าน สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนวิชาสังคมศึกษาได้ ตัวแปรทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ได้ร้อยละ 9.7

จากการเปรียบเทียบทั้ง 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สามารถเปรียบเทียบได้ว่า ขั้นตอนทั้ง 4 มีอิทธิพล แต่มีอิทธิพลต่อวิชาคณิตศาสตร์มากที่สุด รองลงมา คือ วิชาวิทยาศาสตร์ และ วิชาภาษาไทย และมีอิทธิพลต่อวิชาสังคมศึกษาน้อยที่สุด ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายทั้งหมด 4 ประเด็น ได้แก่ 1. การวิเคราะห์องค์ประกอบ 2. อิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3. การพัฒนาตัวบ่งชี้และ 4. ข้อจำกัด ปัญหาและข้อสังเกตที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบและการศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. องค์ประกอบของการบ้านที่ครูให้ความสำคัญอันดับแรก คือ องค์ประกอบการใช้ประโยชน์จากการบ้าน ทั้งนี้เป็นเพราะครูเป็นผู้ให้การบ้าน จึงต้องใช้การบ้านเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียนซึ่งเป็นผู้ทำการบ้านและการบ้านจะทำให้ครูจะวินิจฉัยนักเรียนได้ว่า นักเรียนมีพัฒนาการอย่างไร โดยตรวจจากการบ้านที่นำมาส่งและนำผลจากการวินิจฉัยนี้ไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ทั้งในเรื่องของการวางแผนการจัดการเรียนการสอน การผลิตนวัตกรรมใหม่ และการประเมินผลการเรียน ส่วนองค์ประกอบที่นักเรียนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก คือ ความสนใจในการทำบ้าน ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนซึ่งเป็นผู้ทำการบ้านต้องการมีส่วนร่วมในการบ้านที่ตนได้รับ ถ้านักเรียนทำการบ้านด้วยความสนใจแล้ว งานที่ได้ย่อมออกมาดี ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของการบ้านที่มอบหมายที่ คูเปอร์(2001) กล่าวไว้ว่าจะต้องพิจารณาถึงความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นในการให้การบ้าน ครูซึ่งเป็นผู้ให้การบ้าน จะต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการการให้การบ้าน เพื่อให้ นักเรียนทำการบ้านด้วยความตั้งใจ

2. จากผลการศึกษาพบว่า การบ้านวิชาคณิตศาสตร์มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะโดยธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีวิธีการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยความรู้ความจำ ความเข้าใจและการนำไปใช้ ดังนั้นจึงต้องอาศัยการบ้านซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้แม้อยู่นอกห้องเรียน เมื่อครูให้การบ้านนักเรียน ทำให้นักเรียนได้ทบทวนในสิ่งที่เรียนมา โดยการบ้านที่ครูให้จะต้องเป็นการบ้านที่กระตุ้นให้นักเรียนคิด ได้รับความสนใจของผู้เรียนและมีความหลากหลาย และถ้าครูมีการให้การบ้านอย่างสม่ำเสมอ ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนอยู่ ก็จะทำให้ นักเรียนมีความเข้าใจและนำไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ คูเปอร์(2001)และKeith(1986) ที่กล่าวว่า การบ้านวิชาคณิตศาสตร์จะส่งผลต่อผู้เรียนมากที่สุด ในขณะที่เดียวกัน ในกระบวนการของการบ้านของวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย และสังคมศึกษานั้น ขั้นตอนที่มีความสำคัญมาเป็นอันดับแรกคือ การให้คะแนนการบ้าน ทั้งนี้

เป็นเพราะครูใช้คะแนนจากการส่งการบ้านเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จึงทำให้นักเรียนให้ความสำคัญกับกระบวนการนี้มากที่สุด

3. จากการพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดี พบว่า ลักษณะร่วมกันของตัวบ่งชี้ลักษณะการบ้านที่ดีในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา คือ การตรวจการบ้านและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ทั้งนี้เนื่องมาจากในกระบวนการของการบ้าน ถ้าครูให้การบ้านแก่นักเรียนและนักเรียนทำการบ้านมาส่งครู เมื่อครูตรวจการบ้านของนักเรียนจะทำให้ทราบว่านักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนมากน้อยเพียงใดและสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ปัญหาให้นักเรียนเป็นรายบุคคลได้ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Keith(1986) และ Foyle(1986) ที่ว่า การตรวจการบ้านและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

4. สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากการบ้านของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและเป็นการบ้านในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก 4 กลุ่ม คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา ซึ่งจากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องพบว่า การบ้านจะให้ผลดีกับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมากกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายต้องสอบเข้าเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยทำให้ต้องตั้งใจเรียน เมื่อครูให้การบ้าน นักเรียนก็จะทำการบ้านส่งเพื่อทบทวนความรู้ของตน ในขณะที่นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นบางคนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการบ้านมากนัก ก็จะไม่ทำการบ้านส่ง และเมื่อวิชาต่างกัน การบ้านย่อมมีความแตกต่างกันขึ้นกับธรรมชาติของวิชานั้นๆ โดยเฉพาะในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่เนื้อหาวิชาจะเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันมากกว่าความรู้ทางวิชาการ

จากการศึกษาเรื่องกระบวนการของการบ้าน พบว่ากระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอนส่งอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น เป็นการศึกษาโดยการสำรวจเท่านั้น ดังนั้นจะต้องมีการศึกษาต่อไปว่าเมื่อนำกระบวนการทั้ง 4 ขั้นตอน ไปทดลองใช้จริงโดยมีการให้การบ้านตามขั้นตอนนั้น ผลที่ได้จะสอดคล้องกับข้อมูลเชิงสำรวจหรือไม่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ในการให้การบ้านกับนักเรียน ครูในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้จะต้องออกแบบการบ้านให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงองค์ประกอบของการบ้านทั้งในด้านส่วนประกอบของการบ้านและกระบวนการของการบ้าน ตั้งแต่การกำหนดจุดประสงค์ จัดรูปแบบของกิจกรรม การให้การบ้านนักเรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การกำหนดให้ส่งการบ้าน การใช้ทักษะต่างในการทำการบ้าน การให้การบ้านในปริมาณที่เหมาะสม การวางแผนการให้การบ้าน วิธีการให้การบ้าน

การตรวจการบ้านและการใช้ประโยชน์จากการบ้าน เนื่องจากนักเรียนต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา การจัดการเรียนรู้ไม่สามารถจัดได้ในเวลาปกติ ครูจึงต้องนำการบ้านมาเป็นเครื่องมือช่วยให้เกิดการเรียนรู้นอกห้องเรียน เนื่องจากการบ้านเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้ที่ได้เรียนมาและใช้ความรู้นี้เป็นต้นทุนในการเรียนครั้งต่อไป อีกทั้งนักเรียนยังนำความรู้ที่ได้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นการให้การบ้านกับนักเรียนครูต้องให้การบ้านที่ตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการบ้านและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยต้องพิจารณาทั้งในด้านส่วนประกอบของการบ้านและกระบวนการของการบ้านซึ่งมีทั้งหมด โดยให้การบ้านในรูปแบบของกิจกรรมที่หลากหลาย นักเรียนได้ใช้ทักษะหลายด้านตามรูปแบบของกิจกรรม การให้การบ้านต้องให้ทั้งเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การให้เป็นรายบุคคลครูจะสามารถวัดความรู้และพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้ แต่การให้เป็นกลุ่มนั้นจะวัดในด้านทักษะการทำงาน ปริมาณของการบ้านที่ให้จะต้องไม่มากเกินไป นักเรียนสามารถทำเสร็จได้โดยใช้เวลาไม่นานนัก ทำให้นักเรียนทำการบ้านมากขึ้นและส่งการบ้านสม่ำเสมอ แต่ในขณะเดียวกันครูต้องให้การบ้านอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้นักเรียนได้ทำอย่างต่อเนื่องและทำให้นักเรียนปลูกฝังให้เป็นกิจวัตรประจำวัน จากปริมาณของการบ้านก็จะส่งผลถึงการกำหนดวันส่งการบ้าน ซึ่งครูต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับความยากของการบ้านที่ให้ เพื่อให้นักเรียนไม่รู้สึกว่าการบ้านเป็นภาระกับตัวเขามากเกินไป ในบางครั้งครูอาจให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การกำหนดวันส่งหรือการถามความสมัครใจในการทำการบ้าน เพราะนักเรียนคือผู้ทำการบ้าน ถ้านักเรียนมีความเต็มใจในการทำแล้ว ก็จะเอาใจใส่และมีความรอบคอบมากขึ้น

นอกจากส่วนประกอบของการบ้านแล้วกระบวนการของการบ้านก็มีส่วนสำคัญ เริ่มตั้งแต่การวางแผนการให้การบ้านของครู ครูจะต้องวิเคราะห์ปัญหาการเรียนของนักเรียนเพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้ เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนอยากรู้คำตอบในปัญหาที่ตนสงสัย และเมื่อให้การบ้านนักเรียนแล้วจะต้องมีการกำกับและติดตามให้นักเรียนส่งการบ้าน โดยการตรวจการบ้านและให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนทราบว่าตนเองมีความเข้าใจในสิ่งที่ครูสอนถูกต้องมากน้อยเพียงใด รวมไปถึงการลงโทษนักเรียนที่ไม่ส่งการบ้านและชมเชยนักเรียนที่ส่งการบ้าน สำหรับนักเรียนที่ไม่ทำการบ้านนั้นเมื่อถูกทำโทษทำให้นักเรียนต้องปรับปรุงตนเองใหม่ และนักเรียนที่ได้รับคำชมเชย ก็จะทำให้มีแรงผลักดันที่จะทำต่อไป นอกจากนี้แล้วในการตรวจการบ้านยังทำให้ครูทราบปัญหาที่เกิดจากการสอนและนำข้อค้นพบนี้ไปเป็นแนวทางในการให้การบ้านและพัฒนาการสอนต่อไป

1.2 จากการศึกษาอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา พบว่าการบ้านมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในทุกวิชา ดังนั้น ครูจึงใช้ข้อค้นพบที่ได้

นี้เป็นแนวทางในการนำการบ้านมาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน โดยที่ครูจะเน้นในเรื่องกระบวนการของการบ้าน ตั้งแต่การให้การบ้าน การติดตามการทำการบ้านของนักเรียน การตรวจการบ้านและให้ข้อมูลย้อนกลับ ดังนี้

การบ้านวิชาคณิตศาสตร์นั้น จะต้องให้ความสำคัญในขั้นตอนของการให้การบ้าน โดยครูจะต้องให้การบ้านนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยให้ทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน แต่ครูให้ในปริมาณน้อยและการบ้านทุกชิ้นที่ให้ทำครูจะต้องมีการให้คะแนนด้วย เพื่อเป็นการกำกับนักเรียนให้ทำการบ้านอย่างตั้งใจและคะแนนที่ได้ยังนำมาเป็นส่วนหนึ่งของคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบการติดตามพัฒนาการในการเรียนของนักเรียน

การบ้านวิชาวิทยาศาสตร์นั้น ครูต้องให้การบ้านอย่างสม่ำเสมอ โดยให้การบ้านทุกอาทิตย์ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนและต้องติดตามการทำการบ้านของนักเรียน เนื่องด้วยวิชาวิทยาศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องมีการทดลองปฏิบัติจริงจึงจะเข้าใจ นอกจากนี้ครูต้องให้คะแนนการบ้านทุกชิ้นด้วยเพื่อพัฒนาการของนักเรียน

การบ้านวิชาภาษาไทย เมื่อครูให้การบ้านนักเรียนแล้วจะต้องมีการติดตามให้นักเรียนทำการบ้านและนำมาส่งครู เพราะวิชาภาษาไทยนั้น ในบางเรื่องที่เรียนนักเรียนไม่สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องด้วยตัวเองได้ ครูจะต้องเป็นผู้ตรวจและให้ข้อมูลย้อนกลับกับนักเรียน ทำให้นักเรียนเข้าใจมากขึ้น อีกทั้งยังต้องมีการให้คะแนนการบ้านที่นักเรียนนำมาส่งด้วย เพื่อพัฒนาการของนักเรียน

การบ้านวิชาสังคมศึกษา เนื่องด้วยเนื้อหาของวิชานั้นจะใช้การอ่านและจำเนื้อหา การบ้านที่ครูให้นักเรียนจึงเป็นการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมและให้ทำรายงาน ครูจะต้องให้คะแนนการบ้านทุกชิ้นเพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญและกระตุ้นให้ทำการบ้าน เพราะถ้าไม่ทำนักเรียนก็จะไม่ได้ความรู้จากการบ้านที่ครูให้

1.3 ผู้ปกครองมีส่วนสำคัญในการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผู้ปกครองจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการทำการบ้านอย่างเต็มที่ ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่น นอกจากนี้ผู้ปกครองยังต้องสนับสนุนทางการเงินในการซื้ออุปกรณ์และอำนวยความสะดวกในด้านต่างนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาในครั้งต่อไปควรมีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่ 2 (Confirmatory Second Order Factor Analysis)

2.2 ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนใน 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทยและสังคมศึกษา โดยศึกษาถึงกระบวนการในการให้การบ้านในการนำไปทดลองใช้ในสภาพการณ์จริง

2.3 ศึกษาลักษณะของการบ้านที่ดีในกลุ่มสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมอีก 4 กลุ่มสาระ ได้แก่ สุขศึกษาและพลศึกษา การงานอาชีพและเทคโนโลยี ศิลปศึกษาและภาษาต่างประเทศ

2.4 เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนในกรุงเทพฯ ซึ่งมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาในระดับชั้นอื่นและมีบริบทของโรงเรียนที่ต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS. กรุงเทพมหานคร: บริษัทธรรมสาร จำกัด.
- ชนิษฐา กระแจะจันทร์. (2538). ผลของการจัดการตนเองที่มีต่อพฤติกรรมการทำกรบ้านและการแผ่ขยายของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1ในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2530). รายงานการศึกษาสารสนเทศเพื่อการวางแผนและพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและข้อมูลพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: ฟีนีเพล็กซ์.
- นันทริก เทียมพิทักษ์. (2539). การใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์กลุ่มในการศึกษาคุณลักษณะของนักศึกษาในสถาบันราชภัฏกำแพงเพชรที่มีลักษณะมุ่งมั่นและมุ่งมั่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นวลศรี เห็นสุข. (2525). ผลของการอธิบายก่อนและหลังทำกรบ้านและหลักการตรวจซึ่งมีต่อเจตคติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปฏิรูปการศึกษา, สำนักงาน. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- เพชรรัตน์ สัมภาวะผล. (2540). การศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่1ในโรงเรียนประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมสามัญศึกษา. (2538). แนวทางการมอบหมายกรบ้านให้นักเรียนเล่มที่ 3. กรุงเทพมหานคร: คุรุสภาลาดพร้าว.
- ศักดิ์ชาย เพชรช่วย. (2541). การพัฒนาตัวบ่งชี้ร่วมคุณภาพการศึกษาของคณะครุศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2536). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *ทฤษฎีการประเมิน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรีสุดา ศิริลลิต. (2522). *ความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองต่อการให้การบ้านนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมาลี ขุนจันดี. (2541). *การวิเคราะห์องค์ประกอบคุณลักษณะของผู้บริหารเปลี่ยนแปลงเพื่อการเสริมสร้างพลังครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณา เข้มชีรางกูร. (2527). *การวิเคราะห์ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับปริมาณการทำการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรวรรณ ณรงค์สรศักดิ์. (2534). *ผลของการให้การบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คูเปอร์ แฮร์ริส. (2545). *วิธี...รบกับการบ้านของลูกศิษย์* แปลโดย ณัฐพงศ์ เกศมาวิษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แบรนเนท.

ภาษาอังกฤษ

- Comstock, C. (1991). *Television and the American child*. New York: Academic Press.
- Cooper, H., Jackson, K., Nye, B., and Lindsay, J. J. (2001). A Model of Homework's Influence on the Performance Evaluation of Elementary School Student. *Journal of Experimental Education*. 69: 99-181.
- Cooper, H., Nye, B., Lindsay, J. J., and Greathouse, S. (1998). Relationship between attitude about homework, the amount of homework assigned and complete, and student achievement. *Journal of Education Psychology*. 90: 70-83.
- Deci, E. L. and Ryan, R. M. (1985). *Intrinsic motivation and self-determination in human behavior*. New York: Plenum.
- Henderson, M. (1996). *Helping your student get the most out of homework*. Chicago: National Parent Teacher Association and the National Education

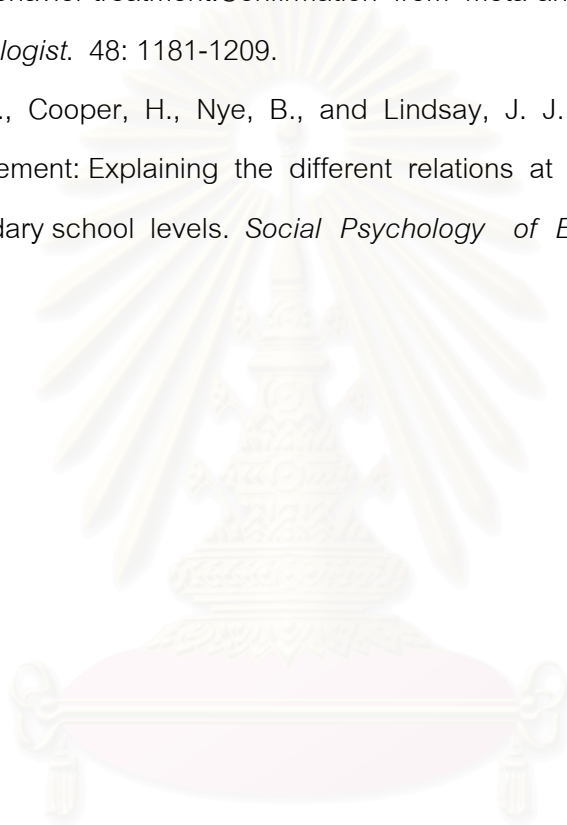
Association. Retrived June, 26, 2004, from <http://www.pta.org/programs/edulibr/homework.htm>

Johnstone, J. N. (1981). *Indicators of Education System*. London: The Anchor Press, Tiptree, Essex

Keith, T. Z. (1986). *Homework*. West Lafayette, IN: Kappa Delta Pi.

Lipsey, M. W., and Wilson, D. B. (1993). The efficacy of psychological, education, and behavior treatment: Confirmation from meta-analysis. *American Psychologist*. 48: 1181-1209.

Muhlenbruck, L., Cooper, H., Nye, B., and Lindsay, J. J. (2000). Homework and achievement: Explaining the different relations at the elementary and secondary school levels. *Social Psychology of Education*. 4: 295-317.

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก : รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ข : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก ค : ตารางค่า eigenvalues

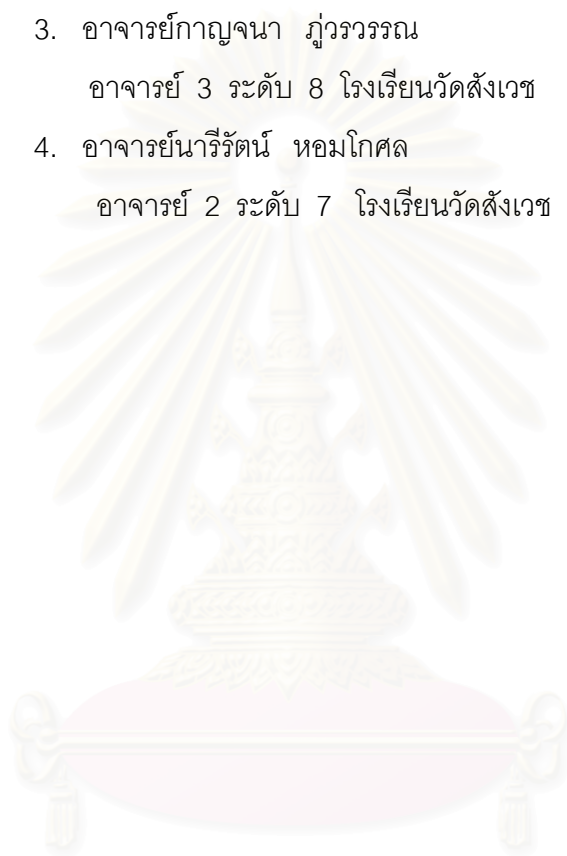
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก : รายงานผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร จังศิริพรปกรณ์
ภาควิชาและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ไตรวิจิตรคุณ
ภาควิชาและจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์กาญจนา ภู่วรรณ
อาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนวัดสังเวช
4. อาจารย์นารีรัตน์ หอมโกศล
อาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนวัดสังเวช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข : เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี
เพื่อการวิจัยเรื่อง
การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เรียน นักเรียน

ด้วยผู้วิจัยเป็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน” ในการวิจัยครั้งนี้จะต้องเก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่เป็นองค์ประกอบสำคัญและจำเป็นในการมอบหมายการบ้านแก่นักเรียนตามความเห็นของครูและนักเรียน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาให้ข้อมูลโดยแสดงความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด และประเมินตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อคำถาม

ความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญ และมีคุณค่าต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่รวบรวมได้ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์และเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
นางสาวธรรมาทิพย์ พุ่มชุมพล
ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบ้านที่ดี ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่อไปในอนาคต
2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี
 - ตอนที่ 3 แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันท่านอายุปี
3. ศึกษาอยู่ในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียน.....
4. วิชาที่ชอบมากที่สุด คือ
5. ระดับผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียน ในภาคเรียนที่ 1

ตอนที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแสดงลักษณะต่างๆของการบ้านซึ่งที่ครูต้องปฏิบัติในระดับต่างๆกันเกี่ยวกับการให้การบ้านในวิชาคณิตศาสตร์ โดยระบุระดับการปฏิบัติ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
1.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม					
2.	ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว					
3.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่					
4.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน					
5.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน					
6.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน					
7.	ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
8.	ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่					
9.	การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน					
10.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง					
11.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน					
12.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น					
13.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงงานหรือการทำชิ้นงาน					
14.	การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ					
15.	การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ					
16.	นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล					
17.	นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม					
18.	นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน					
19.	นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน					
20.	นักเรียนต้องใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน					
21.	นักเรียนใช้การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบและนำไปใช้ในการทำการบ้าน					
22.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น					
23.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป					
24.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม					
25.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน					
26.	ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง					
27.	ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ					
28.	ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน					
29.	ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น					
30.	ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง					
31.	ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
32.	ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่					
33.	ครูถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร					
34.	ครูให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน					
35.	ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่าการบ้านในแต่ละภาคการศึกษาจะมีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร					
36.	นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด					
37.	ครูให้การบ้านนักเรียนแตกต่างกัน					
38.	ครูวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้					
39.	นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน					
40.	ครูวางแผนการให้การบ้านร่วมกับวางแผนการสอน					
41.	ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด					
42.	ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด					
43.	ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน					
44.	ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน					
45.	ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด					
46.	ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือมิดเท่านั้น					
47.	ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจดูหรือมิดและมีการแก้ไขข้อผิดพลาดให้ด้วย					
48.	ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน					
49.	ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน					
50.	ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้					
51.	ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน					
52.	ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน					
53.	ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน					
54.	ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน					
55.	ครูชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน					
56.	ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่					
57.	ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรม					
58.	ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน					
59.	ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนของนักเรียน					
60.	การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน					
61.	การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู					
62.	ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูผลิตนวัตกรรมในการสอน					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี

คำชี้แจง โปรดพิจารณารายการพฤติกรรมเกี่ยวกับการบ้านในวิชาคณิตศาสตร์ แล้วทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านมากที่สุด โดยระบุระดับการปฏิบัติ

- 1 หมายความว่า ไม่ได้ปฏิบัติเลย
- 2 หมายความว่า ได้ปฏิบัติน้อย
- 3 หมายความว่า ได้ปฏิบัติปานกลาง
- 4 หมายความว่า ได้ปฏิบัติมาก
- 5 หมายความว่า ได้ปฏิบัติมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
1.	ครูให้การบ้านนักเรียนทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน					
2.	ครูให้การบ้านที่สามารถทำได้เสร็จได้โดยใช้เวลาไม่นาน					
3.	นักเรียนทำการบ้านทุกครั้งที่ครูให้					
4.	นักเรียนส่งการบ้านทุกครั้งที่ครูให้					
5.	ครูจะตรวจทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน					
6.	ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย					
7.	ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่					
8.	นักเรียนได้ทบทวนความรู้ก่อนสอบจากการทำการบ้านที่ครูให้					
9.	ครูให้คะแนนการบ้านทุกครั้งที่ส่ง					
10.	ครูนำคะแนนที่ได้จากการส่งการบ้านไปเป็นส่วนหนึ่งของการให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน					

แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี
เพื่อการวิจัยเรื่อง
การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เรียน ครู

ด้วยผู้วิจัยเป็นครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขา ภาควิชา และจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขณะนี้กำลังอยู่ระหว่างการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การพัฒนาตัวบ่งชี้ลักษณะของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน” ในการวิจัยครั้งนี้จะต้องเก็บข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะของการบ้านที่เป็นองค์ประกอบสำคัญและจำเป็นในการมอบหมายการบ้านแก่นักเรียนตามความเห็นของครูและนักเรียน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาให้ข้อมูล โดยแสดงความคิดเห็นที่ตรงกับความเป็นจริงที่สุด และประเมินตามความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อคำถาม

ความคิดเห็นของท่านมีความสำคัญ และมีคุณค่าต่องานวิจัยนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่รวบรวมได้ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์และเสนอผลในภาพรวมเท่านั้น จะไม่มีการเปิดเผยข้อมูลเป็นรายบุคคล ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน และขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง
นางสาวธรรมาทิพย์ พุ่มชุมพล
ผู้วิจัย

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบ้านที่ดี ตามความคิดเห็นของครูและนักเรียน ข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาต่อไปในอนาคต

2. แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. ปัจจุบันท่านอายุปี
3. ปัจจุบันท่านมีอายุการทำงานปี
โรงเรียน.....
4. ระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี
 ปริญญาโท ปริญญาเอก
5. กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์
 ภาษาไทย สังคมศึกษา
6. ระดับชั้นที่สอน มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 3
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามองค์ประกอบของการบ้านที่ดี

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความแสดงลักษณะต่างๆของการบ้านที่ครูต้องปฏิบัติในระดับต่างๆกันเกี่ยวกับการให้การบ้านในวิชาคณิตศาสตร์ โดยระบุระดับความสำคัญ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง คุณลักษณะที่มีระดับการปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
1.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเพิ่มเติม					
2.	ครูให้การบ้านเพื่อทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว					
3.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าในการเรียนบทเรียนใหม่					
4.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน					
5.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าความรู้นอกห้องเรียน					
6.	ครูให้การบ้านเพื่อให้นักเรียนเชื่อมโยงความรู้กับชีวิตประจำวัน					
7.	ครูให้การบ้านเพื่อสรุปบทเรียนที่เรียนไปแล้ว					
8.	ครูให้การบ้านเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่					
9.	การบ้านที่ให้นักเรียนส่วนใหญ่เป็นแบบฝึกหัดท้ายบทเรียน					
10.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นแบบฝึกหัดที่ครูสร้างเอง					
11.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงาน					
12.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะอยู่ในรูปใบงานที่นักเรียนสร้างขึ้น					
13.	การบ้านที่ให้นักเรียนจะเป็นโครงงานหรือการทำชิ้นงาน					
14.	การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการท่องจำสูตรหรือกฎ					
15.	การบ้านที่ให้นักเรียนเป็นการอ่านหนังสือ					
16.	นักเรียนได้รับการบ้านเป็นรายบุคคล					
17.	นักเรียนได้รับการบ้านเป็นกลุ่ม					
18.	นักเรียนต้องใช้การอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียนในการทำการบ้าน					
19.	นักเรียนต้องใช้การฟัง พูด อ่านและเขียนในการทำการบ้าน					
20.	นักเรียนต้องใช้ทักษะทางวิทยาศาสตร์ในการทำการบ้าน					
21.	นักเรียนใช้การวางแผน ลงมือทำ ตรวจสอบและนำไปใช้ในการทำการบ้าน					
22.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในวันรุ่งขึ้น					
23.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในสัปดาห์ต่อไป					
24.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งก่อนสิ้นเทอม					
25.	การบ้านที่ครูให้จะมีกำหนดส่งในภายใน 1 เดือน					
26.	ครูให้การบ้านที่สามารถทำเสร็จใน 1 ชั่วโมง					
27.	ในวันหยุดครูให้การบ้านมากกว่าวันเรียนปกติ					
28.	ครูให้การบ้านทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน					
29.	ครูให้การบ้านเมื่อเรียนจบในแต่ละบทเท่านั้น					
30.	ครูให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการบ้าน เช่น การตั้งโจทย์เอง					
31.	ครูมอบหมายการบ้านให้นักเรียนทำโดยมีเงื่อนไขเป็นคะแนน					

ข้อ	ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
		1	2	3	4	5
32.	ก่อนให้การบ้าน ครูมักถามนักเรียนก่อนว่าอยากทำการบ้านหรือไม่					
33.	ครูถามนักเรียนว่า อยากทำการบ้านเรื่องอะไร					
34.	ครูให้นักเรียนเป็นผู้กำหนดวันส่งการบ้าน					
35.	ครูบอกนักเรียนล่วงหน้าว่าการบ้านในแต่ละภาคการศึกษาจะมีอะไรบ้างและส่งเมื่อไร					
36.	นักเรียนทุกคนจะได้รับการบ้านเหมือนกันหมด					
37.	ครูให้การบ้านนักเรียนแตกต่างกัน					
38.	ครูวิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนในการเรียน เพื่อนำมากำหนดการบ้านที่จะให้					
39.	นักเรียนที่มีความสนใจต่างกัน จะได้รับการบ้านที่ต่างกัน					
40.	ครูวางแผนการให้การบ้านร่วมกับการวางแผนการสอน					
41.	ครูเขียนโจทย์บนกระดานแล้วให้นักเรียนลอกใส่สมุด					
42.	ครูบอกโจทย์ให้นักเรียนจดลงในสมุด					
43.	ครูให้เอกสารแบบฝึกแก่นักเรียนทุกคนเพื่อทำการบ้าน					
44.	ครูมอบบัตรงานที่มีโจทย์การบ้านให้หัวหน้าห้องไปแจกให้เพื่อน					
45.	ครูสั่งการบ้านนักเรียนด้วยปากเปล่า ไม่ต้องจดลงในสมุด					
46.	ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดเท่านั้น					
47.	ครูตรวจการบ้านนักเรียนโดยตรวจถูกหรือผิดและมีการแก้ไขข้อผิดให้ด้วย					
48.	ครูตรวจการบ้านโดยดูความสะอาดและความมีระเบียบในการทำการบ้าน					
49.	ครูพิจารณาการลอกการบ้านในขณะที่ได้ตรวจการบ้านของนักเรียน					
50.	ครูให้นักเรียนตรวจการบ้านเองโดยทำเฉลยให้					
51.	ครูเรียกนักเรียนมาพบเพื่อสอบถามสาเหตุของการไม่ส่งการบ้าน					
52.	ครูให้นักเรียนที่ไม่ส่งการบ้าน มาทำการบ้านที่โต๊ะครูหลังเลิกเรียน					
53.	ครูให้นักเรียนที่ทำการบ้านถูกหมดช่วยสอนเพื่อนที่ไม่ทำการบ้าน					
54.	ครูจะตรวจและให้คะแนนทุกครั้งที่มีการส่งการบ้าน					
55.	ครูชมเชยนักเรียนที่มีการส่งการบ้าน					
56.	ครูนำข้อบกพร่องจากการทำการบ้านมาอธิบายให้นักเรียนฟังก่อนขึ้นบทเรียนใหม่					
57.	ครูใช้ข้อมูลจากการตรวจการบ้านมาออกแบบแผนการจัดกิจกรรม					
58.	ครูได้เรียนรู้จุดอ่อน-จุดแข็งของนักเรียนในการเรียนมากขึ้นจากการตรวจการบ้าน					
59.	ครูใช้การตรวจการบ้านเป็นโอกาสในการแก้ความรู้อันคลาดเคลื่อนของนักเรียน					
60.	การตรวจการบ้านของนักเรียนทำให้ทราบปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอน					
61.	การบ้านเป็นจุดเริ่มต้นของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของครู					
62.	ปัญหาและความสำเร็จที่ค้นพบจากการบ้านกระตุ้นให้ครูผลิตนวัตกรรมในการสอน					

แนวคำถามการสนทนากลุ่ม

เรื่อง ลักษณะของการบ้านที่ดี

กลุ่มผู้เข้าร่วมสนทนา ครูและนักเรียน

เนื้อหาการสนทนา ลักษณะของการบ้าน

1. เริ่มต้นสนทนาเพื่อสร้างความคุ้นเคยและบรรยากาศในการสนทนากลุ่ม

- 1.1 กล่าวต้อนรับและขอบคุณผู้เข้าร่วมสนทนาที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล
- 1.2 ชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเชิญเข้าร่วมสนทนา
- 1.3 แนะนำผู้วิจัย (ชื่อ นามสกุล และสถานศึกษา)
- 1.4 แนะนำผู้เข้าร่วมสนทนา ชื่อ นามสกุล และภูมิลำเนาต่าง ๆ จากแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมสนทนา (ผู้เข้าร่วมสนทนาบันทึกก่อนดำเนินการสนทนา)
- 1.5 ขอให้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ด้วยข้อมูลที่เป็นจริง โดยให้ความมั่นใจว่าข้อมูลที่ได้รับจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาต่อไป
- 1.6 ขออนุญาตบันทึกเทป และจดคำสนทนา
- 1.7 เริ่มคำถามอุ่นเครื่อง เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ร่วมสนทนา

2. เริ่มคำถามหลัก

2.1 ส่วนประกอบของการบ้านมีอะไรบ้าง

- 2.1.1 จุดประสงค์ของการบ้าน
- 2.1.2 รูปแบบของการบ้าน
- 2.1.3 ลักษณะของการทำการบ้าน
- 2.1.4 ทักษะที่ใช้ในการทำการบ้าน
- 2.1.5 กำหนดส่งการบ้าน
- 2.1.6 ความสมัครใจในการทำการบ้าน
- 2.1.7 ปริมาณของการบ้าน

2.2 กระบวนการของการบ้าน

- 2.2.1 กระบวนการในการให้การบ้านของครูมีอะไรบ้าง
- 2.2.2 ขั้นตอนใดที่มีความสำคัญที่สุด
- 2.2.3 การบ้านส่งผลต่อการพัฒนาของผู้เรียนอย่างไร

2.3 การบ้านที่ดีควรมีลักษณะอย่างไร

3. คำถามผ่อนคลาย

3.1 เริ่มคำถามผ่อนคลายบรรยายภาค

3.2 กล่าวขอบคุณผู้เข้าร่วมสนทนา และมอบของที่ระลึกแก่ผู้เข้าร่วมสนทนาทุกคน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ลักษณะและองค์ประกอบของการบ้านที่ดีและอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. อายุ.....ปี
3. การศึกษา.....
4. ตำแหน่ง
5. ประสบการณ์ในการทำงาน.....ปี
6. วิชาที่สอน.....
7. ระดับชั้นที่สอน.....
8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านที่นักเรียนได้รับในปัจจุบัน

9. ลักษณะของการบ้านที่ดีเป็นอย่างไร

10. กระบวนการในการให้การบ้านของท่านเป็นอย่างไร

11. ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะต่างๆของการบ้านที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ

.....

.....

.....

.....

.....

12. ความคิดเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของการบ้านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

.....

.....

.....

.....

.....

วันที่เดือน.....พ.ศ.เวลา.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

ผู้สัมภาษณ์.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค : ตารางค่า eigenvalues

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชา
คณิตศาสตร์ที่ดีของคุณ

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	17.466	28.171	28.171	9.858	15.900	15.900
2	5.572	8.987	37.158	3.562	5.745	21.646
3	3.015	4.864	42.022	3.362	5.423	27.069
4	2.653	4.280	46.301	3.295	5.315	32.384
5	2.353	3.795	50.097	3.147	5.076	37.460
6	2.108	3.400	53.497	2.975	4.799	42.259
7	1.685	2.718	56.215	2.886	4.655	46.914
8	1.623	2.618	58.833	2.733	4.408	51.322
9	1.545	2.493	61.325	2.225	3.588	54.910
10	1.366	2.203	63.529	2.153	3.473	58.383
11	1.248	2.013	65.542	2.135	3.443	61.826
12	1.177	1.898	67.440	2.081	3.357	65.182
13	1.082	1.745	69.185	1.617	2.609	67.791
14	1.033	1.666	70.850	1.576	2.541	70.332
15	1.012	1.632	72.482	1.333	2.150	72.482
16	0.957	1.544	74.026			
17	0.911	1.469	75.495			
18	0.869	1.401	76.896			
19	0.800	1.290	78.187			
20	0.750	1.209	79.396			
21	0.731	1.179	80.575			
22	0.717	1.157	81.732			
23	0.668	1.078	82.810			
24	0.638	1.030	83.840			
25	0.612	0.988	84.828			
26	0.582	0.938	85.766			
27	0.530	0.855	86.621			
28	0.507	0.818	87.439			
29	0.495	0.798	88.236			
30	0.467	0.753	88.989			
31	0.442	0.713	89.702			
32	0.423	0.682	90.384			
33	0.399	0.643	91.027			
34	0.387	0.625	91.651			
35	0.373	0.602	92.254			
36	0.364	0.587	92.841			
37	0.317	0.512	93.353			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
38	0.309	0.502	93.513			
39	0.306	0.493	93.846			
40	0.287	0.463	94.309			
41	0.274	0.442	94.751			
42	0.249	0.401	95.152			
43	0.241	0.388	95.540			
44	0.228	0.368	95.908			
45	0.219	0.354	96.262			
46	0.211	0.341	96.603			
47	0.195	0.314	96.917			
48	0.186	0.301	97.218			
49	0.178	0.286	97.504			
50	0.169	0.272	97.776			
51	0.153	0.246	98.022			
52	0.143	0.230	98.252			
53	0.142	0.229	98.481			
54	0.139	0.225	98.706			
55	0.123	0.199	98.905			
56	0.117	0.188	99.093			
57	0.107	0.172	99.265			
58	0.095	0.153	99.419			
59	0.091	0.147	99.565			
60	0.080	0.129	99.694			
61	0.072	0.115	99.810			
62	0.065	0.105	99.915			
	0.053	0.085	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .847 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชา
วิทยาศาสตร์ที่ดีของคุณ

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	15.979	25.772	25.772	9.352	15.084	15.084
2	5.279	8.514	34.286	3.909	6.305	21.389
3	2.870	4.630	38.916	3.800	6.129	27.519
4	2.690	4.338	43.254	3.732	6.020	33.538
5	2.391	3.857	47.110	2.672	4.310	37.848

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
6	1.941	3.131	50.241	2.667	4.302	42.150
7	1.906	3.074	53.315	2.520	4.064	46.215
8	1.678	2.706	56.021	2.233	3.601	49.816
9	1.606	2.590	58.611	2.024	3.264	53.080
10	1.470	2.371	60.982	1.994	3.215	56.296
11	1.327	2.140	63.122	1.988	3.206	59.502
12	1.247	2.012	65.133	1.952	3.148	62.649
13	1.174	1.893	67.027	1.776	2.865	65.514
14	1.138	1.836	68.862	1.621	2.615	68.129
15	1.035	1.669	70.532	1.490	2.403	70.532
16	0.980	1.581	72.112			
17	0.959	1.548	73.660			
18	0.899	1.450	75.110			
19	0.837	1.349	76.459			
20	0.826	1.333	77.792			
21	0.805	1.299	79.091			
22	0.746	1.204	80.294			
23	0.734	1.184	81.478			
24	0.681	1.099	82.577			
25	0.661	1.066	83.643			
26	0.631	1.017	84.660			
27	0.586	0.945	85.606			
28	0.581	0.937	86.542			
29	0.537	0.865	87.408			
30	0.488	0.787	88.195			
31	0.466	0.752	88.947			
32	0.445	0.718	89.665			
33	0.436	0.703	90.368			
34	0.416	0.672	91.039			
35	0.387	0.624	91.663			
36	0.374	0.603	92.266			
37	0.363	0.585	92.851			
38	0.352	0.567	93.186			
39	0.341	0.550	93.401			
40	0.319	0.514	93.915			
41	0.306	0.493	94.408			
42	0.298	0.480	94.888			
43	0.265	0.428	95.316			
44	0.246	0.396	95.712			
45	0.231	0.373	96.085			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
46	0.223	0.360	96.444			
47	0.209	0.337	96.781			
48	0.202	0.326	97.107			
49	0.187	0.301	97.408			
50	0.185	0.298	97.706			
51	0.182	0.294	98.000			
52	0.168	0.270	98.270			
53	0.147	0.238	98.508			
54	0.139	0.225	98.733			
55	0.123	0.198	98.932			
56	0.115	0.186	99.118			
57	0.103	0.166	99.283			
58	0.096	0.155	99.439			
59	0.084	0.136	99.574			
60	0.074	0.120	99.694			
61	0.070	0.113	99.808			
62	0.069	0.111	99.918			
	0.051	0.082	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .813 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดี
ของครู

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	12.166	19.622	19.622	7.911	12.760	12.760
2	5.982	9.649	29.271	4.736	7.639	20.398
3	5.196	8.380	37.651	4.188	6.755	27.153
4	2.292	3.697	41.348	3.989	6.434	33.588
5	2.012	3.245	44.593	3.233	5.214	38.802
6	1.983	3.199	47.792	2.230	3.597	42.399
7	1.829	2.950	50.742	2.197	3.544	45.942
8	1.623	2.618	53.360	2.138	3.449	49.391
9	1.546	2.493	55.853	2.087	3.365	52.756
10	1.447	2.333	58.186	1.858	2.997	55.753
11	1.368	2.207	60.393	1.662	2.681	58.434
12	1.341	2.163	62.556	1.630	2.629	61.064
13	1.261	2.034	64.590	1.561	2.518	63.582

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
14	1.158	1.868	66.458	1.504	2.426	66.008
15	1.112	1.794	68.251	1.391	2.243	68.251
16	0.977	1.575	69.827			
17	0.953	1.538	71.364			
18	0.893	1.440	72.804			
19	0.863	1.392	74.196			
20	0.799	1.289	75.486			
21	0.781	1.259	76.745			
22	0.764	1.233	77.978			
23	0.747	1.205	79.183			
24	0.717	1.156	80.339			
25	0.658	1.061	81.400			
26	0.607	0.980	82.379			
27	0.602	0.972	83.351			
28	0.569	0.918	84.269			
29	0.546	0.881	85.150			
30	0.525	0.847	85.997			
31	0.501	0.809	86.805			
32	0.500	0.806	87.611			
33	0.472	0.762	88.373			
34	0.467	0.754	89.127			
35	0.419	0.675	89.802			
36	0.406	0.655	90.457			
37	0.363	0.585	92.851			
38	0.371	0.596	92.266			
39	0.379	0.612	91.694			
40	0.350	0.564	92.259			
41	0.344	0.554	92.813			
42	0.335	0.541	93.354			
43	0.325	0.524	93.878			
44	0.312	0.504	94.382			
45	0.299	0.483	94.864			
46	0.284	0.458	95.322			
47	0.274	0.442	95.764			
48	0.255	0.411	96.175			
49	0.240	0.386	96.561			
50	0.217	0.351	96.912			
51	0.214	0.346	97.258			
52	0.202	0.325	97.583			
53	0.187	0.301	97.884			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
54	0.178	0.286	98.171			
55	0.177	0.285	98.455			
56	0.153	0.246	98.701			
57	0.141	0.228	98.930			
58	0.137	0.222	99.151			
59	0.131	0.211	99.362			
60	0.115	0.186	99.548			
61	0.101	0.162	99.710			
62	0.092	0.148	99.858			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .826 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษา
ที่ดีของคุณ

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	16.263	26.230	26.230	9.023	14.553	14.553
2	5.368	8.659	34.889	4.957	7.994	22.547
3	2.910	4.694	39.583	3.596	5.801	28.348
4	2.645	4.267	43.850	3.225	5.202	33.550
5	2.231	3.598	47.448	2.963	4.779	38.328
6	1.892	3.051	50.499	2.757	4.447	42.775
7	1.673	2.698	53.197	2.740	4.420	47.196
8	1.542	2.487	55.685	2.515	4.057	51.253
9	1.437	2.317	58.002	2.010	3.242	54.495
10	1.286	2.073	60.075	1.741	2.808	57.302
11	1.272	2.052	62.128	1.726	2.783	60.086
12	1.188	1.915	64.043	1.658	2.674	62.760
13	1.083	1.747	65.790	1.570	2.532	65.292
14	1.060	1.710	67.501			
15	0.966	1.557	69.058			
16	0.958	1.545	70.603			
17	0.932	1.503	72.106			
18	0.907	1.463	73.569			
19	0.872	1.407	74.976			
20	0.804	1.297	76.273			
21	0.767	1.237	77.510			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
22	0.746	1.202	78.712			
23	0.745	1.201	79.913			
24	0.691	1.114	81.027			
25	0.642	1.036	82.063			
26	0.634	1.023	83.086			
27	0.598	0.964	84.050			
28	0.587	0.946	84.996			
29	0.560	0.903	85.900			
30	0.520	0.838	86.738			
31	0.493	0.796	87.533			
32	0.472	0.761	88.294			
33	0.459	0.741	89.035			
34	0.430	0.694	89.729			
35	0.417	0.672	90.401			
36	0.402	0.648	91.050			
37	0.380	0.613	91.663			
38	0.376	0.599	91.963			
39	0.364	0.587	92.250			
40	0.355	0.572	92.822			
41	0.320	0.516	93.337			
42	0.313	0.506	93.843			
43	0.280	0.452	94.295			
44	0.271	0.437	94.732			
45	0.261	0.422	95.153			
46	0.255	0.410	95.564			
47	0.248	0.399	95.963			
48	0.237	0.383	96.346			
49	0.234	0.377	96.723			
50	0.206	0.332	97.055			
51	0.204	0.328	97.383			
52	0.184	0.297	97.680			
53	0.179	0.289	97.969			
54	0.175	0.283	98.252			
55	0.160	0.258	98.510			
56	0.150	0.242	98.752			
57	0.140	0.226	98.978			
58	0.127	0.205	99.183			
59	0.115	0.185	99.368			
60	0.112	0.181	99.548			
61	0.100	0.162	99.710			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
62	0.098	0.157	99.868			
	0.082	0.132	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .870 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาคณิตศาสตร์ที่ดีของนักเรียน

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	14.161	22.840	22.840	7.279	11.740	11.740
2	7.019	11.322	34.162	5.644	9.104	20.844
3	3.454	5.571	39.732	4.073	6.569	27.413
4	1.990	3.210	42.943	3.258	5.255	32.668
5	1.842	2.970	45.913	3.182	5.132	37.801
6	1.659	2.675	48.588	2.885	4.653	42.453
7	1.581	2.550	51.139	2.797	4.512	46.965
8	1.443	2.327	53.466	2.483	4.006	50.971
9	1.333	2.150	55.616	2.074	3.345	54.316
10	1.270	2.048	57.663	1.403	2.264	56.580
11	1.147	1.851	59.514	1.363	2.198	58.778
12	1.085	1.750	61.264	1.319	2.127	60.905
13	1.033	1.666	62.930	1.255	2.025	62.930
14	0.994	1.603	64.533			
15	0.973	1.570	66.103			
16	0.935	1.509	67.611			
17	0.923	1.489	69.100			
18	0.876	1.413	70.513			
19	0.826	1.332	71.845			
20	0.806	1.299	73.144			
21	0.759	1.224	74.369			
22	0.704	1.135	75.504			
23	0.687	1.108	76.613			
24	0.665	1.073	77.685			
25	0.645	1.041	78.726			
26	0.629	1.015	79.741			
27	0.612	0.987	80.728			
28	0.593	0.956	81.684			
29	0.561	0.905	82.589			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
30	0.540	0.871	83.460			
31	0.525	0.846	84.306			
32	0.512	0.825	85.131			
33	0.487	0.786	85.917			
34	0.478	0.771	86.688			
35	0.468	0.754	87.443			
36	0.453	0.730	88.173			
37	0.419	0.675	88.848			
38	0.417	0.672	89.234			
39	0.415	0.669	89.517			
40	0.402	0.649	90.166			
41	0.386	0.622	90.788			
42	0.379	0.612	91.400			
43	0.364	0.588	91.988			
44	0.350	0.564	92.552			
45	0.338	0.545	93.097			
46	0.333	0.537	93.635			
47	0.327	0.527	94.161			
48	0.308	0.497	94.658			
49	0.300	0.485	95.143			
50	0.291	0.470	95.613			
51	0.281	0.454	96.066			
52	0.263	0.424	96.491			
53	0.256	0.413	96.904			
54	0.241	0.389	97.293			
55	0.232	0.375	97.668			
56	0.226	0.365	98.033			
57	0.211	0.341	98.374			
58	0.195	0.315	98.689			
59	0.191	0.309	98.997			
60	0.179	0.289	99.286			
61	0.169	0.273	99.559			
62	0.142	0.230	99.788			
	0.131	0.212	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .896 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชา
วิทยาศาสตร์ที่ดีของนักเรียน

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	18.096	29.187	29.187	7.519	12.128	12.128
2	4.322	6.971	36.158	4.140	6.677	18.805
3	3.094	4.990	41.148	3.899	6.289	25.095
4	2.122	3.423	44.571	3.819	6.160	31.254
5	1.983	3.199	47.770	2.958	4.770	36.025
6	1.673	2.698	50.468	2.697	4.351	40.375
7	1.543	2.489	52.958	2.636	4.251	44.627
8	1.464	2.362	55.320	2.367	3.818	48.445
9	1.349	2.176	57.495	2.367	3.817	52.262
10	1.290	2.080	59.575	2.102	3.390	55.652
11	1.199	1.934	61.509	1.902	3.068	58.720
12	1.085	1.751	63.260	1.790	2.887	61.607
13	1.065	1.718	64.978	1.647	2.656	64.264
14	1.024	1.652	66.630	1.467	2.367	66.630
15	0.975	1.572	68.203			
16	0.911	1.470	69.672			
17	0.880	1.419	71.091			
18	0.839	1.353	72.444			
19	0.811	1.309	73.753			
20	0.764	1.233	74.986			
21	0.702	1.132	76.118			
22	0.683	1.101	77.219			
23	0.651	1.050	78.269			
24	0.637	1.028	79.297			
25	0.619	0.998	80.295			
26	0.603	0.972	81.268			
27	0.580	0.935	82.203			
28	0.564	0.910	83.113			
29	0.545	0.879	83.992			
30	0.537	0.866	84.858			
31	0.513	0.827	85.686			
32	0.488	0.788	86.474			
33	0.459	0.741	87.214			
34	0.446	0.720	87.934			
35	0.434	0.700	88.634			
36	0.423	0.683	89.316			
37	0.396	0.639	89.956			
38	0.394	0.635	89.342			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
39	0.392	0.632	90.587			
40	0.374	0.603	91.191			
41	0.370	0.597	91.788			
42	0.352	0.567	92.355			
43	0.343	0.553	92.908			
44	0.333	0.538	93.446			
45	0.327	0.528	93.974			
46	0.305	0.492	94.467			
47	0.295	0.476	94.942			
48	0.274	0.442	95.384			
49	0.256	0.413	95.797			
50	0.251	0.406	96.203			
51	0.247	0.398	96.601			
52	0.232	0.374	96.975			
53	0.204	0.329	97.304			
54	0.203	0.327	97.631			
55	0.200	0.322	97.953			
56	0.195	0.314	98.268			
57	0.187	0.302	98.570			
58	0.179	0.288	98.858			
59	0.164	0.265	99.123			
60	0.155	0.249	99.373			
61	0.146	0.236	99.608			
62	0.126	0.203	99.811			
	0.117	0.189	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .913 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาภาษาไทยที่ดีของนักเรียน

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	20.198	32.578	32.578	6.258	10.094	10.094
2	4.170	6.726	39.304	5.763	9.295	19.389
3	2.340	3.775	43.079	4.445	7.169	26.558
4	1.989	3.207	46.287	3.610	5.823	32.381
5	1.850	2.985	49.271	3.388	5.465	37.846
6	1.644	2.651	51.922	3.183	5.134	42.980

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
7	1.480	2.386	54.309	2.621	4.228	47.208
8	1.440	2.323	56.632	2.488	4.013	51.221
9	1.344	2.168	58.800	2.358	3.803	55.024
10	1.246	2.010	60.809	2.019	3.257	58.281
11	1.152	1.858	62.667	1.960	3.162	61.443
12	1.065	1.717	64.385	1.493	2.408	63.850
13	1.050	1.693	66.078	1.381	2.228	66.078
14	0.989	1.595	67.672			
15	0.961	1.551	69.223			
16	0.901	1.453	70.676			
17	0.857	1.382	72.059			
18	0.814	1.312	73.371			
19	0.758	1.223	74.594			
20	0.727	1.173	75.767			
21	0.700	1.128	76.895			
22	0.685	1.105	77.999			
23	0.645	1.041	79.040			
24	0.619	0.998	80.038			
25	0.603	0.973	81.011			
26	0.575	0.928	81.939			
27	0.568	0.917	82.855			
28	0.557	0.898	83.754			
29	0.524	0.844	84.598			
30	0.504	0.813	85.411			
31	0.492	0.794	86.205			
32	0.488	0.787	86.992			
33	0.470	0.758	87.750			
34	0.447	0.721	88.471			
35	0.419	0.675	89.146			
36	0.410	0.662	89.808			
37	0.409	0.659	90.467			
38	0.401	0.648	90.773			
37	0.409	0.659	90.467			
38	0.401	0.648	90.773			
39	0.395	0.637	91.104			
40	0.364	0.588	91.692			
41	0.346	0.559	92.251			
42	0.338	0.545	92.796			
43	0.316	0.510	93.306			
44	0.307	0.495	93.802			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
45	0.299	0.482	94.284			
46	0.294	0.474	94.758			
47	0.273	0.441	95.199			
48	0.268	0.432	95.631			
49	0.249	0.402	96.033			
50	0.240	0.387	96.420			
51	0.236	0.380	96.800			
52	0.212	0.342	97.142			
53	0.208	0.335	97.477			
54	0.199	0.321	97.799			
55	0.184	0.297	98.096			
56	0.180	0.291	98.386			
57	0.173	0.280	98.666			
58	0.163	0.264	98.930			
59	0.155	0.249	99.179			
60	0.152	0.245	99.424			
61	0.133	0.214	99.637			
62	0.129	0.209	99.846			
	0.095	0.154	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .923 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ตารางแสดงค่า Eigenvalue ของการวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะของการบ้านวิชาสังคมศึกษาที่ดีของนักเรียน

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
1	20.019	32.289	32.289	6.998	11.288	11.288
2	4.603	7.424	39.713	5.820	9.387	20.675
3	2.302	3.713	43.426	5.297	8.544	29.219
4	2.195	3.541	46.967	3.024	4.877	34.097
5	1.752	2.825	49.792	2.999	4.838	38.934
6	1.555	2.508	52.300	2.918	4.706	43.640
7	1.460	2.355	54.655	2.601	4.196	47.836
8	1.383	2.230	56.885	2.559	4.127	51.963
9	1.301	2.099	58.984	2.521	4.066	56.030
10	1.187	1.915	60.899	1.852	2.986	59.016
11	1.135	1.830	62.729	1.850	2.983	62.000
12	1.050	1.694	64.423	1.502	2.423	64.423

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
13	0.984	1.587	66.010			
14	0.966	1.558	67.568			
15	0.905	1.460	69.028			
16	0.840	1.355	70.383			
17	0.831	1.340	71.723			
18	0.813	1.310	73.033			
19	0.780	1.258	74.292			
20	0.741	1.194	75.486			
21	0.710	1.146	76.632			
22	0.681	1.098	77.729			
23	0.668	1.078	78.807			
24	0.626	1.009	79.816			
25	0.604	0.974	80.790			
26	0.591	0.953	81.743			
27	0.577	0.931	82.674			
28	0.563	0.909	83.583			
29	0.533	0.859	84.442			
30	0.506	0.816	85.259			
31	0.496	0.800	86.059			
32	0.475	0.767	86.825			
33	0.470	0.757	87.583			
34	0.461	0.743	88.326			
35	0.452	0.729	89.055			
36	0.397	0.640	89.695			
37	0.388	0.626	90.321			
38	0.383	0.613	90.622			
39	0.377	0.607	90.928			
40	0.360	0.580	91.508			
41	0.347	0.560	92.068			
42	0.337	0.543	92.611			
43	0.328	0.530	93.141			
44	0.311	0.502	93.643			
45	0.305	0.492	94.135			
46	0.286	0.461	94.596			
47	0.280	0.452	95.048			
48	0.269	0.434	95.482			
49	0.263	0.424	95.906			
50	0.245	0.395	96.301			
51	0.240	0.387	96.688			
52	0.231	0.372	97.060			

ตาราง(ต่อ)

Component	Initial Eigenvalues			Rotation Sums of Squared Loadings		
	Total	% of Variance	Cumulative %	Total	% of Variance	Cumulative %
53	0.224	0.361	97.422			
54	0.207	0.334	97.756			
55	0.197	0.318	98.074			
56	0.183	0.295	98.369			
57	0.174	0.281	98.650			
58	0.164	0.264	98.914			
59	0.162	0.261	99.175			
60	0.147	0.236	99.412			
61	0.134	0.217	99.628			
62	0.132	0.212	99.841			
	0.099	0.159	100.000			

หมายเหตุ ค่า Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .922 และ Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวธราทิพย์ พุ่มชุมพล เกิดวันที่ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2523 สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาตรี ครุศาสตร์บัณฑิต วิชาเอกคณิตศาสตร์ สาขาวิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2545 เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2546 ปัจจุบันรับราชการครู โรงเรียนวัดสังเวช

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย